

ត្រែងយកព្រះទៅយកជាក់ ចុះអ្នកវិញ?

សូមអគគុណបងប្រឈប់ សូមយើងលយរម្យយកតសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។ តទួរវិនេះ ដោយភាគុលបស់យើងទិនចុះ តើមានពាក្យសំអីត្រូវនិយាយ ឬ បង្ហាញដោយគ្រាន់តែលើកដៃបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែលើកដៃឡើង មិនអីទេ គ្រាន់តែកាន់សំណើរបស់អ្នកតទួរវិនេះ។

² ព្រះវិហិតានស្ថានសុគ្រោះ យើងកំពុងចូលទៅដិតត្រែងមួងឡើត សម្រាប់សំណើ ទាំងនេះ... តូកគេលើកដៃឡើងលើ។ ហើយពួកគេខ្លះខាតនៅត្រីកនេះ ព្រះអម្ចាស់ អើយ នៅថ្ងៃដាមប្រើនៅ។ ត្រែងដឹងពីអ្នកដៃលួយកគេកំពុងគិតនៅក្នុងចិត្ត ពីព្រះប្រែង គិតជាប្រព័ន្ធបន្ទូលគិតជាអ្នកយល់ដឹងពីគិតនិងបេតនានៃចិត្ត។ ទូលបង់សូមអង្គរទេ ព្រះដែលបានព្រះគុណបំផុត ដែលប្រែងនឹងផ្លូវការបញ្ចប់ ម្នាក់ទៅតាមពាណិជ្ជកម្មរបស់ពួកគេ ដោយដឹងការនេះ ត្រែងនឹងធ្វើតាមដំឡើងបស់ពួកគេ។ សូមប្រាន់ចូរយើងនូវដំឡើ នៅពេលយើងនិយាយព្រះបន្ទូលរបស់ត្រែង ដុល្លែប្រព័ន្ធដែលអម្ចាស់អើយ សូមចូរវានំសេចក្តីដំឡើដែលបំពុត ជូយទូលបង់ខ្លួន និយាយព្រះបន្ទូលរបស់ត្រែង ដុក្រព្រះបន្ទូលរបស់ត្រែងគិតជាសេចក្តីពិត ដែលអាច នាំមកនូវសេចក្តីដំឡើដើម្បីផ្តល់ចេញចូលបាន សំណើទាំងនេះ។ ហើយបន្ទូលបំមក ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះនៅថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានរង់ចាំបាច់ឡើងបំពុត នៅ៖ នោះមិនមែនដើរក្នុងសេចក្តីពិតនៃផ្លូវទេ។ ទូលបង់អធិស្ឋាន ឱព្រះវិហិតាន និងមានអ្នមួយបានសម្របនៅថ្ងៃនេះ ហើយបានប្រកាសថា ពួកគេនឹងត្រូវបំ មកផ្លូវនៃការប្រកបមួងឡើតជាមួយព្រះគិតស្អាត ថ្ងៃការនៃតែយើតយ៉ាវ អំពើអារក្រាត គិតនៅលើដំឡើងអស់ មានការរួមចាប់ដំឡើង ហើយយើងអធិស្ឋាន ឱព្រះវិហិតា ដែលត្រែងនឹងបង្ហាញអនុមេងត្រូវយើងស្ថាល់នៅថ្ងៃនេះ ដោយប្រាស់អ្នកដំឡើ កណ្តាលយើង ធ្វើការអស្សុរ្រា មិនមែនចាប់ឡើងត្រូវតែធ្វើវាទេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើម្បីចូរយើងដឹងថាវ្វែងត្រែងប្រព័ន្ធ បើនេះដោយសារតែបានសន្យាថានឹងធ្វើវាតេ ហើយយើងដឹងថាវ្វែងត្រែងនឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវការសន្យារបស់ត្រែងប្រសិនបើយើង គ្រាន់តែធ្វើពួកគេហើយដឹងថាការជាការពិត។ យើងសូមការអនុគ្រោះនេះនៅក្នុង

ព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្តី អារ៉ែន៍។

៣ អាចអង្គុយបាន។ ខ្សែត្រាល់តែចំណាយពេលបន្ទិចដើម្បីអានសំណើម្បួយចំនួន ដែលជាក់នោរីនេះ មានពីរូបី មួយក្នុងចំណោមពួកគេតីជាសំណើសម្រាប់ ការអធិស្តាន។ ពិតណាស់ មានកន្លែងដែលជាប្រើប្រាស់ជាក់នោរីនេះ ដែលយើង វិភាគយ—ដើម្បីអធិស្តានលើពួកគេបន្ទិចទៅតែ នៅពេលដែលយើងមានអាម្និត ថាគ្នុមានបស់ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធតី—តីនៅកំពូលបស់វា។ នោរីហើយជាពេល ដែលខ្ចោយមានអធិស្តានលើរឿងនេះ នៅពេលដែលក្រោមដំនឹងអស់ត្រូវបាន ចាក់ប្រួងកាំងជាមួយនឹងក្នុមានបស់ទ្រង់។

៤ យើងពិតជាសោកស្តាយណាស់ដែល—វេខាន មានមនុស្សជាប្រើប្រាស់ ហើយមិនមានកន្លែងសម្រាប់ពួកគេអង្គុយ។ ហើយ—ហើយនេះគឺជាថ្វោះនៃ អាកាសជាតុក្រុកនៅកំពូលនៃកំដោស់វា យើងមានសំណើម្បាហក្រហលម្បួយយេ ភាគរយ និងប្រហែលម្បួយរួមឱ្យក្រុង ដូចខ្លះវាស្តីតិនិងក្រុណាស់។

៥ ហើយខ្ចោយចំណាយពេញនៅព្រះកនេះសម្រាប់ក្នុមិនពុកបាលប្រុងកត់...ហកតុជាល ដែលខ្ចោយជូនឯកមួយឱ្យិធមិនអាចសិរាយបានទេដូចដែលបានសន្យា។ យើង ទេ? តុឡាយនេះ ខ្ចោយមិនអាចសិរាយបានទេដូចជាបានទេ ប៉ុន្តែខ្ចោយជូនឯកបាលបស់ទ្រង់ ហើយជូនឯកលើជូនឯកប្រស់យើងលើរីបស់យើងដែលបានសន្យា បន្ទាប់មកយើងមានសិទ្ធិទាញការសន្យានៅក្នុងការពុកបាលបស់ទ្រង់ ដូចដែល យើងធ្វើការសន្យានៅសេចក្តីសង្គ្រោះបស់ទ្រង់។

៦ បើប្រពន្ធគំងនេះស្តីសំបុរឈាម ខ្ចោយមិនដឹងថាគើតគេមានអ្នកចិតសំឡែងសម្រាប់ ធម៌នេះប្រអភ័ទ។ វាប្រហែលជាបាល។ មែនហើយ ខ្ចោយការិតចាបានមិនអីទេសម្រាប់អ្នក ខាងក្រោម សាធារណជនដែលបានពុរិធម៌នេះ រាជការស្តីសំបុរឈាម។

តើអ្នកបានទាយចាន់នឹងមាន—និងប្រុកបោននាក់ត្រូវបានសម្រាប់...ប្រអក គ្រាន់ពេតប្រកាស ចាន់នោរីនោះ—នឹងមានធម៌នេះហើយទេ?

៧ តុឡាយនេះ យើងទេ ខ្ចោយកំសុំឱ្យអ្នកប្រយ័ត្ននូវវីដែលម្បួកកំពុងស្អាប់។ យើងទេ? មានប្រើប្រាស់ដែលវាគ្រាន់តែជាប្រើប្រាស់ជាប្រើប្រាស់មិនមែនស្តីសំបុរឈាមក វានឹងនិយាយវា “នេះគឺជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់” សូម្បីតើនិមិត្តប្រើប្រាស់ដោយ។ និមិត្តនោះបើដិក នៅក្នុងទស្សនិកជន អ្នកកំពុងធ្វើ

វាគោះយកដំឡើង វាមិនមែនជាប្រពេទ វាកីជាអ្នកទៅ យើងទេ? ព្រះមិនបានធ្វើតាមិត្តនោះទេ អ្នកធ្វើវាគោះយកដំឡើង ដោយជំនួយសំអ្នកលើករណ៍រាយការណ៍ទេ

⁸ ដូចជាស្តីបានបាល់សម្រេចបំពាក់របស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនដឹងថានានាគានរណា បុមានបញ្ញាអ្នកដាមួយនាងទេ បើនេះនាងបានធ្វើវាគោះយកដំឡើងទេ យើងទេ? ឥឡូវនេះ នោះមិនមែនជាប្រពេទបន្ទូលរបស់ព្រះអ្នកសំទេ។ វាគាប្រពេទបន្ទូលរបស់ព្រះអ្នកសំ នៅពេលដែលព្រះយកស្ថិតិមានបន្ទូលគ្រួចបំភ្នាយហើយ បានប្រាប់នាងថាចំនួយសំនាងសង្ឃោះនាង។ បើនេះ យើងទេ អ្នកត្រូវតែមែល។

⁹ ទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយអំពីម៉ាទិនលួយធើយើង លើក្រោះមហន្តរយដែលដែល ពួកគេកំពុងមាននៅការជាងគ្មាន ជាមួយ—មនុស្សស្ថិកណាត់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “ប្រសិនបើមនុស្សចាំនៅនោះជាសករ ខ្ញុំនឹងយកព្រះវិហារបស់ខ្ញុំហើយទៅការជាងគ្មានដើម្បីម៉ឺងយកពួកគេខ្លួចធុកពីទាសភាព។” ខ្ញុំប្រាកដណាស់ ព្រះមនុស្សធ្វើទាសភាព មិនមែនព្រះទេ។ យើងចាំងអស់គ្មានមាមពេមួយ។ យើងចាំងអស់គ្មានកើតដើមីលើពេមួយ ហើយនោះមកពីអំជាម។ ព្រះដោយលាមពេមួយ បានបង្កើតប្រជាផាតិទៅចាំងអស់។ ហើយមិនថាយើង ពណ៌របស់យើងមានពណ៌រក្សាត ប្រឡាត ប្រឡើង ប្រក្រហម ប្រអីក់ដោយ យើងចាំងអស់គ្មានសរុបត្រូវនៅព្រះដីមានព្រះចេស្តា យើងទេ ហើយមិនគូរមានភាពខុសត្រាណាមួយនៅក្នុងយើងទេ។

¹⁰ សំណូរនៅទៅនោះគឺ “ការពេងចែកសាធារណរដ្ឋន៍” ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនៅទៅនោះនៅពេលមានការបេះបេង ហើយខ្ញុំបានរួរ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងថីអ្នកដែលខ្ញុំនិយាយ។ មនុស្សស្ថិកណាត់មានសាលាលូ ពេលខ្លះល្អជាងសាលាដោយ បើនេះវាបាត់តិចនិតបស់នរណាម្នាក់ដែលបំផុសតិចពួកគេចាប់ពីក្នុងពេទ្យទៅបាយបញ្ហាលគ្នា។ ដែលខ្ញុំគិតថាទាក់រឿងអីទេ បើនេះជាបណ្ឌប្រជាធិបតេយ្យកំពុងតាក់វាប្រជាធិបតេយ្យការជាងគ្មានចាំនៅ ដូចម្នានៅក្នុងទោះដីខ្លួនត្រូវបាយការណ៍រាយការណ៍ទេ?

¹¹ ហើយខ្ញុំគិតថាម៉ាទិនលួយធើយើងគឺជាការបំផុសតិចកម្មួយនិស្ស ដែលនឹងតាំមនុស្សបំហែលមួយណាននាក់ទៅការសំអន្នកកំស្បែប៉ា។ យើងទេ? ខ្ញុំមិននិយាយថា ព្រះអ្នកសំបានប្រាប់ខ្ញុំបែបនោះទេ។ “ខ្ញុំ” ធើ យើងទេ។ ហើយខ្ញុំធ្វើថាទាមិនគ្មានធ្វើទេ។ ខ្ញុំគិតថាម៉ាទិនលួយស្ថិករួចជាក្រឹតស្ថាន ហើយទូលស្ថាល់គ្នានៅវិញទេ។ មកតារី

បងបុន្មាន ហើយ បីនែនខ្ញុំគិតថាដោយសារតែ...

¹² សក្រោដ្ឋុំអាមេរិកនេះ ធ្វើកិច្ចាបនេះតុល្យវិនេះប្រាប់ខ្ញុំបានខ្ញុំមិនអាបសិរីទៀត ចុះហត្ថលេខាលើមួលប្បញ្ញទានបំព្រៃ នោះ—នោះជាតុំ...ផ្តល់ឱ្យខ្ញុំជាតុំ។ យើងទេ? នោះជាសិទ្ធិដែងមួលនញ្ញាដែលយកពីខ្ញុំ បីនែនគើខ្ញុំអាបធ្វើដីបានអំពីរា? ត្រាន់តែ ទៅមុខ នោះជាតុំទាំងអស់។ យើងទេ? ហើយវាគ្រោះផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យមួលយោងឡើង មុនពេលដែលខ្ញុំជាពលរដ្ឋនៃសហរដ្ឋអាមេរិកអាបធ្វើដកមួលប្បញ្ញទានបំព្រៃបាន ក្រោះតែ មកតាមរយៈព្រះវិហារនេះ ខ្ញុំមិនអាបគណបុរាយបានទេ។ យើងទេ? ហើយនោះមិន ត្រីមក្រុងទេ។ នោះមិនស្របតាមដែងមួលនញ្ញា បីនែនគើ—គើខ្ញុំអាបធ្វើដីបានអំពីរា? ត្រានៅឯណ៍ទេ។ អ្នកប្រមូលពន្លេនៅទីនេះគឺជាតាម្ភាក់បានប្រាប់ខ្ញុំបានខ្ញុំមិនអាបធ្វើដីបានទេ ដូចំៗ មែនហើយ វានៅទីនោះ។ បីអ្នក តើវាយ៉ាងមានបើអ្នកទៅសាលាបុរី នៅកំន្លះដែលបានប្រើប្រាស់ខ្លួនគូរបានប្រាប់កងដីពេល គាត់បាននិយាយថា “អនុញ្ញាតឱ្យ ខ្ញុំនិយាយជាមួលយុទ្ធបាន” ដូចំៗគាត់ជាមនុស្សបានសំដែលការកែត្រាចប្បែរ ហើយ គាត់បានក្រោកឈរនៅទីនោះ ហើយគាត់និយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលខ្សោស់នឹង ពណ៌បស់ខ្ញុំទេ។” គាត់បាននិយាយថា “អ្នកបានដឹងពេលខ្ញុំបានធ្វើឱ្យខ្ញុំភាយជាតុំ ហើយខ្ញុំមិនដែលខ្សោស់នឹងវេល់ទេ” បីនែនរក្សាប់ព្រៃនេះ។ បីនែនបាននិយាយថា “នៅពេលដែលខ្ញុំយើងអ្នក ប្រជាជនបស់ខ្ញុំធ្វើបែហនេះ” បាននិយាយថា “បន្ទាប់កខ្ញុំខ្សោស់អ្នកនូងការធ្វើជាមនុស្សសំស្រួលពណ៌បាន” មានកងដីពេលបាន ហេមក ត្រីស្របជាក់គាត់។

¹³ ដូចំៗក្នុងស្រួលពណ៌លូ មានការអប់រំ មានរូបរាងស្អាតខ្លះ បានក្រោកឈរ ទៀត ដោយការពិន្ទុត ខ្ញុំអើយ កំពុល។ នាងបាននិយាយថា “រឿងដំបូង ខ្ញុំមិន ចង់ឱ្យក្នុងបស់ខ្ញុំបង្រៀនដោយស្រួលស្រួលពណ៌បាន។” បានកងដីពេលបាន ហេមក ត្រីស្របជាក់គាត់។

¹⁴ ដូចំៗក្នុងស្រួលពណ៌លូ មានការអប់រំ មានរូបរាងស្អាតខ្លះ បានក្រោកឈរ ទៀត ដោយការពិន្ទុត ខ្ញុំអើយ កំពុល។ នាងបាននិយាយថា “រឿងដំបូង ខ្ញុំមិន ចង់ឱ្យក្នុងបស់ខ្ញុំបង្រៀនដោយស្រួលស្រួលពណ៌បាន។”

បាននិយាយថា “ហាតុំ?”

15 បាននិយាយថា “ដោយសារតែនាននឹងមិនយកចំណាប់អាមេណីបស់ក្តីនាំ ដែល...ក្នុងស្ថុភកណាំនឹងធ្វើ” ហើយបាននិយាយថា “មិនសារបស់យើង នៅទីនោះ។ តើអ្នកកំពុងផ្សាកអំពីអ្នក?” បាននិយាយថា “យើងមានអាងហេលទីក និងអ្នកទាំងអស់នៅក្នុងសាលាបស់យើង ហើយពួកគេមិនមានវានៅទីនោះទេ។” បាននិយាយថា “តុល្យនេះ តើអ្នកកំពុងផ្សាកអំពីអ្នក?” ហើយពួកគេបានអង្គនានាបុះ យើងបានបុះ យើងទេ។

16 រាជ្យបានបំផុសតំនិកពីរឿងខស អ្នកយើងបាន យើងទេ ពួកគេ ពួកគេ ទាំងនោះ។ ហើយនោះជាមូលហក្សដែលខ្ញុំនិយាយបែននោះ មិនមែនចាមាន —ចំណាយណាមួយទាក់ទងនឹងវាទេ។ ខ្ញុំមិនមានអ្នកពីព្រះអម្ចាស់ជូនទេ។ ហើយសូម ប្រាកដថាគាត់ទូរនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំនិយាយអ្នកពីព្រះអម្ចាស់ជូនទេ ដើម្បីប្រាប់អ្នក វាកំពង់ពៅ...ខ្ញុំពុងនិយាយតុល្យនេះ។ បុំន្តែនៅពេលដែលប្រែងមានបន្ទូល ខ្ញុំ និយាយថា “មិនមែនជាតុំទេ រាជ្យបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់។” ហើយខ្ញុំមិនអាច និយាយរាជ្យបានទៅហ្មតដល់ទូទៅមានបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាចខសទាំងស្រុងនៅក្នុង តំនិកបស់ខ្ញុំអំពីម៉ាចិនណូរដើរដឹង។ ខ្ញុំមិនដឹង ខ្ញុំមិនអាចនិយាយបានទេ។ នោះ គ្រាន់តែជាតីតិកបស់ខ្ញុំ។ អ្នកដោយដែលកើតឡើងជាបញ្ហា នោះហើយជាអ្នកដែល សន្តិភាពនឹងមាននោះថ្មីចុងក្រាយ។ ហើយឱាទាំងអស់តុល្យបានបំផុសតំនិកពីសាត តាំង ដើម្បីបំបែកទ្រព្យសម្បត្តិមរបស់យើងនិងអ្នកដែលយើងមាន អ្នកគ្រប់យ៉ាង ដែលកើនឡើងជូនទេ។ ដូច្នេះខ្ញុំសម្រាប់មនុស្សទាំងនោះនៅទីនោះ តើអ្នក មិនដែលគិតថាតាតុំមិនមែនទេ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសម្រាប់សេវាការនិងសម្រាប់ខ្ញុំគ្រប់យ៉ាង បុំន្តែមនុស្សមិនមានស្ថានភាពជូនទេតុល្យនេះ។ បុំន្តែអ្នកដែលវានឹងធ្វើ ខ្ញុំធ្វើថា វានឹងបានបង្កើមបង្កើតនូយាយថ្មីកប្រសិនប់នៅរាជ្យបានបញ្ចប់។ យើងទេ រាជ្យបានបង្កើមបង្កើតនូយាយថ្មីកប្រសិនប់នៅរាជ្យបានបញ្ចប់។

17 ខ្ញុំនៅក្រុងកន្លែងនៅពេលពួកគេធ្វើជូនទៀត។ យើងទេ? ហើយខ្ញុំដឹងថា មានពួកកុម្ភយនិស្សចូលមកប្រាប់មនុស្សស្ថាបន្ទាត់នោះ។ “អូ អ្នកគីនេះ នោះ បុំរៀងរៀងទៀត។ អ្នកគីនេះ នោះ បុំរៀងរៀងទៀត។” ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង រាបណាលិខ្សោយកគោប់ពាន់នាក់តុល្យបានសម្រាប់។ ហើយតើពួកគេទទួលបាន នៅឯណារា? ត្រានកនៅឯណារា យើងទេ ត្រានកនៅឯណារាទេ។

18 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំស្រឡាញ់ជីវិតមនុស្ស។ ចូរយើងបញ្ជីព្រះអម្ចាស់។ នគរបស់

យើងគីនៅខាងលើ ត្បានអ្វីអំពីរឿងនេះនៅទីនេះទេ។ ដីរបណ្តាយយើងញ្ញា ដីក និង អាចមាន តើអ្នកចង់បានអ្វីទៀត? យើងទ្រូវទៅ? ដូច្នេះខ្ញុំដឹងថារីនិងជាម្ញី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹង ថាការក្រាន់តែបង្ហបញ្ញា។

តម្លៃនេះ សំណុំមួយទៀតគីនៅទីនេះ។

យូរការណាទីស្ស ពេលដូចប្រព័យស្សី យើងទ្រូវ ហេតុអ្នកបានជាថ្រោះមាន បន្ទូលថា “ជីតិក្សាព្យារូរួមយើងធ្វើសំណងគ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចិត្តយ៉ាងដូច្នេះ?” តើការណានេះយ៉ាងណារា?

¹⁹ មែនហើយ ខ្ញុំចាំបាច់ហើយ វិយ ជានីស ជាតិ—ជីតិត្រាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ដែលបានធ្វើបុណ្យប្រឈមដីកិច្ចខ្ញុំជាពេលតំបនយកតែដែលខ្ញុំបានទទួលបុណ្យ ប្រឈមដីកិច្ច ហើយគាត់បាននិយាយចាន់មាននេះយ ខ្ញុំចាំរឿងនេះនៅក្នុងសាលា របស់ពួកគេ គាត់បាននិយាយថា “យូរការណានេះគាត់មិនដែលបានទទួលបុណ្យប្រឈមដីកិច្ចទេ ដូច្នេះគាត់.. ព្រះយេស្សីរី យូរការណានេះព្រះយេស្សីរីពីជី ប្រឈមដីកិច្ចគាត់។” មែនហើយ នោះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំខុសត្រាបាមួយ—ដួងបណ្ឌិតជីអស្សាយ នៅទីនោះ។

²⁰ មិនមែនសម្រាប់រឿងប្រឈមប្រាសទេ បុន្ថែលសម្រាប់ជាប្រយោជន៍នៃសេចក្តីពីកិច្ច ខ្ញុំអាចនិយាយរឿងនេះ។ ទេ មាននិស្សរីនាក់ យេដិកនាំទៅដីវិវាទ សម័យកាល ព្រះមេស្សីនិងហេរករបស់ទ្រោះបានជួបគ្នានៅក្នុងទីកិច្ច។ តម្លៃនេះ សូមចាំថា យូរការណានេះធ្វើបុណ្យប្រឈមដីកិច្ចមិនមែនសម្រាប់ការផ្តាច់បាបទេ បុន្ថែល សម្រាប់ការពំបូចចិត្ត។ មិនមែនសម្រាប់ការផ្តាច់បាបទេ ព្រះគុណាយធមិនទាន់បាន ធ្វើនៅទីនោះ យើងទ្រូវ មិនមានជ្រាសយោទេ។ ហើយជ្រាសយោមករគគាត់នៅក្នុងទីកិច្ច។ តម្លៃនេះសូមកត់សម្ងាត់។ យូរការណានេះមិនមែនយើងទេ យើងទ្រូវបានជាតិ គាត់បាន និយាយថា “ទូលបង្គំគ្រួរតទទួលបុណ្យប្រឈមដីកិច្ចពីទ្រោះ។ ហើយហេតុអ្នកបានជាថ្រោះមកកទូលបង្គំវិញ?”

²¹ ព្រះយេស្សីរោនបន្ទូលថា “កំបងុំដូច្នេះ” ដែលជាតិ។ “ចូរធ្វើមួយនេះបុះ ជីតិក្សាព្យារូរាកិតជួងចំពោះយើង ប្រាក្រាយជាសម្រាប់យើង ដើម្បីសំណងគ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចិត្តទៅ។” បន្ទូលបំករយូរការណាបេរកម្ពាត់ដែលមានព្រះបន្ទូល របស់ព្រះអម្ចាស់ មានតែបេរកបុះណោះ។ យូរការ ជាបេរក យល់ចាន់នោះជាយញ្ញបុជា។ ហើយតាមច្បាប់ ចាយញ្ញបុជាក្រុំណាងសម្ងាតមុនពេលច្បាយ ហើយ

នោះជាមូលហេតុដែលគាត់បានធ្វើបុណ្យរាជមានទីកន្លែងល្អេដៃទៅ យើងទេ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូច្នេះវាបានសម្រាប់គ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចិត្ត។” យត្ថបុណ្យដែលទ្រង់គឺនៅ ត្រូវកំណត់បានអ្នកដែលចាប់យកជាបានមុនពេលច្បាយយត្ថបុណ្យ ហើយព្រះយេស៊ូវ គឺជាជង្ហាយ ហើយលោកយុទ្ធបានបានដី ហើយគាត់ដឹងថាព្រះត្រូវកំណត់បានសម្រាប់ការដំនឹងដូច្នេះ ហើយជាយត្ថបុណ្យ សម្រាប់ដឹកនាំពេលស្សែរ ទៅអ្នកសំប្បទានពអ្នក។

22 ឥឡូវនេះយើងនឹងមានសារឱ្យបន្ទិច ហើយការទុកចិត្តលើព្រះអ្នកសំនឹងប្រទានពអណ្ឌរយើង។ ឥឡូវនេះ ប្រកែលជាប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវប់មកវិញ...ខ្ញុំនឹងចាកចេញនៅឈុត្តិក្រាយដើម្បីយកគ្រឿងទេវិសុម្រាបលកូចនៅបើក្នុំ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវប់មកវិញ យើងចង់និយាយនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ប្រសិនបើអនុញ្ញាតចំពោះព្រះនិងត្រូវជ្រាវលើនៅទីនេះ។ យើងនឹងប្រាប់អ្នកនៅឈុត្តិក្រាយនេះ អ្នកដែលនៅព្រឹកថ្ងៃនេះ តាមសំបុត្រ។ ខ្ញុំចង់និយាយបើប្រធានបទយ៉ាងច្បាស់ពីមូលហេតុដែលយើងធ្វើរឿងដែលយើងធ្វើបើព្រះគ្រឹសុ ហេតុដីបានជាការព្រះតែជាធិធីនេះ ហើយមិនអាចជាធិធីផ្លូវទៅតានទេ។ យើងទេ? ហើយបញ្ជាក់រាយបន្ទាប់មកចិត្ត។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើព្រះអ្នកសំសួរព្រះហេមខ្លះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើទេ ខ្ញុំនឹងព្យាយាមជូនអ្នកនៅផ្លូវដោរ៖ប្រាប់គ្រើក្រាយ នៅពេលដែលយើងត្រូវប់មកវិញ ប្រសិនបើព្រះអ្នកសំដែរ ឥឡូវនេះយើងនឹងត្រូវប់ទៅដ្ឋានវិញនៅវារីហ្មូណា ដូច្នេះយើងអាចយកកុនទៅសាលាដូរ។

23 ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ មុនការអិស្សានសម្រាប់អ្នកជាំងី យើងនឹងអានព្រះបន្ទូលបេស់ព្រះខ្លះ។ ដែលយើងដឹងថារីក្រានព្រះបន្ទូលនេះ វាមិនអាចទៅត្រូវទេ ត្រានវីការធ្វើបានទេ។ ហើយមានពេត្រះបន្ទូលទៅដែលអាចបង្កើតការដំឡើងនៃដែលយើងកំពុងសំសុម្រាប់អ្នកជាំងីនិងអ្នកខ្លះខាត។ ហើយខ្ញុំចង់អានខ្លះពីពេត្រេសទី១ ដំឡើកទី៤ ដោយចាប់ផ្តើមពីខទី១។ ហើយបន្ទាប់មកពីស្រៀវភាពហោព្រី ខ្ញុំចង់អានហោព្រី ២:២-៤។

ជ្រូកចាត់ទាំងក្នុងពុកអ្នករាល់ត្រា នោះខ្ញុំដែលជាអ្នកចាត់ទាំងដែរ ហើយជាសុរបន្ទាល់ពីការងងទុករបស់ព្រះគ្រឹសុ ជាអ្នកមានចំណោកក្នុងសិរីណូ

ដែលក្រោរលេចមក ខ្ញុំសូមទូទាន៖

ចូរយុបល្អុងថ្វីមបស់ព្រះ ដែលនៅជាមួយនឹងអ្នកភាគៗត្រូវបាន
ទាំងគ្រប់គ្រងដោយស្ថិតិថ្មី មិនមែនដោយបង្កំឡើ កំណើនមែន
ដោយចង់បានកំណើដែរ តើដោយគាប់ថ្មីត្រូវឲ្យ

មិនមែនបែបដូចជាមានអំណាចលើរបស់ទ្រព្យទេ តើដើម្បីទូទាន
ធ្វើជាតំរុងលំប្បុងថ្វីមវិញបានណាមេរោគេ។

រួចរាលណាមេរីកអ្នកគុណបានលេចមកនោះនឹងទទួលភ្លាមដៃយ៍
ដែលមិនចេះស្រាវពនេរឡើយ។

ឯកកាលៗត្រូវដែលនៅក្រោង នោះក្រោច្ចេកទាស់ទុកចាស់ទុកដោរ។
ហើយ ក្រោច្ចេកប៉ះត្រូវមានបិតិតិសុភាព ធម៌...ឡើងទៅមេរោគេ ពីព្រះ
ត្រូវដែងកតាគាំងនឹងមានសុវត្ថភាព ពេជ្យលីព្រះគុណដល់ព្យុកកាបសា
វិញ។

ដូច្នេះ ចូរទូទានៗត្រូវបន្ទាបខ្លួន នៅក្រោមព្រះបាកុដីពុករបស់ព្រះ
បុះ ដើម្បីទូទានដែលកំណើងអ្នកកាលៗត្រូវឡើង នៅពេលការកំណត់

ហើយចូរទូទានៗត្រូវប៉ះទាំងសេចក្តីទុកចុងយុបស៊ីខ្នួន ដែលអ្នកកាលៗត្រូវដែង
ដឹកចែងដែងយកព្រះទៅយកដាក់នឹងអ្នកកាលៗត្រូវ។

²⁴ ហើយនៅក្នុងហេត្តី ដំរូកទី២ យើងអានពាក្យទាំងនេះ៖ ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុង
ទាញការផ្តល់ឱសម្រាប់អត្ថបទមួយ “ការយកបិតិទុកដាក់របស់អ្នក” ខ្ញុំ
អត្ថបទរបស់ខ្ញុំគឺ: ត្រូវយកព្រះទៅយកដាក់។ បុះអ្នកវិញ? ចង់អានធ្វើកនេះ:
តទ្ធផ្លូវនេះ ខណៈពេលដែលអ្នកកំពុងនាក់ទៅហេត្តីរៀល ដែលអ្នកអាចយើង
—អត្ថន័យពិត់នៃពាក្យទាំងនេះ តើពួកគេ អត្ថន័យនៃអត្ថបទនេះ។

ដោយហេត្តី: បានជាក្នុរុញយើងកាលៗត្រូវបង្រួមប្រយ័ត្ន
ហើសទៅទៀត ចំពោះសេចក្តីដែលយើងកាលៗត្រូវ ពីរកងរយើង
រកភាពៗចេញពីសេចក្តីទាំងនោះ។

ជីវិបីសិនជាត្រប៉ះទាំងព្រះបន្ទូល ដែលព្យុកទៅភាគាណ—ពេល នោះ
បានយើងចាតិតិមែន ហើយគ្រប់ទាំងអាំរីសំលង និងសេចក្តីដែលចេចស
ក់ក្រោរទោសចំពោះ។

នោះធើដូចមេចុរាយឱ្យបាន ហើយឯងធ្វើសិនស្រាងដី ផ្សែន ដែលប្រព័ន្ធសាស្ត្របានចាប់ធើមិនរាយមក គ្រប់អ្នកដែលបាន កំណត់បញ្ហាកំមកយើងរាល់ត្រាដែរ

ទាំងមានព្រះធី.. បន្ទាល់ជាមួយ... ធម៌ ដោយទីសំគាល់ ការអស្ឋារ្យ និង... ការប្រើបាយមីជាព្រឹត្តិនយោះ ទាំងចំកព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមកតាម ព្រះហប្បទ័រទៅដី?

25 ខ្ញុចង់បើប្រាការបន្ទាន់នេះ នៃ “ទ្រង់យកព្រះទៅយកជាក់” ហើយ “ឬអ្នកវិញ?” នៅពេលដែលប្រង់គេដែលនឹង ត្រង់បានយកព្រះទៅយកជាក់ ចំពោះមនុស្ស។ តិនិត្យាជាពុសទ្វីនកុងតិនិត្យខ្ពស់បានបិសុទ្ធនិងបែងចាយប្រើបាយដីស្អានបែងចាយដី អ្នកដីនឹងចាប់ប្រឡងដី—នៃបន្ទាត់អងិស្សានដែលយើងនឹងមាន។

26 ខ្ញុ ខ្ញុ ធម៌ យើងដើម្បីចូលទៅដីនេះ៖ ទស្សនិកជនក្រុវ៉ែក្រុបានចាក់ ប្រុងតាំងដោយសេចក្តីដីនៅឯណ៍ អ្នក—អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមិនមានជីនី៖ នោះមាន—មិនចាំបាច់សូមមីតែមកអងិស្សានសម្រាប់ ពីព្រះវានឹងយកជីនីរបស់អ្នកនិងជីនីរបស់ខ្ពស់ម្ខាតា ដែលវិញ្ញីដែលខ្ញុដីមីរីថ្ងៃ ជីនីរបស់អ្នកដីមីរីថ្ងៃដែល យើងកំឡុងឯណ៍នេះតែឡើងនៅពេលខ្ញុទៅជាមួយ។ យើងក្រុវ៉ែក្រុបានដីមួយ ជាក់ស្អាត ជាមួយនឹងកស្សាគង ខ្ញុចង់មាននៅយ៉ាង យើងគារប៉ែងការបើជីនីរបស់ យើងលើអ្នកដែលយើងកំពុងព្យាយាយមីនី។ ព្រះប្រសិនបើបុសម្ខាក់ចូលទៅដីតីវី ដែលគាត់ចង់ធើ ដោយគ្មានជីនីត្រូវបានគ្មាន គាត់នឹងក្រុវ៉ែក្រាន់ បានប៉ែកគាត់នឹងទទួលដោតជីយ ប្រសិនបើវាប្រសបតាមស្នូនិនិងគោលបំណងរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើវា។

27 ឥឡូវនេះ ខ្ញុបានគិតអំពីការយកចិត្តទុកជាក់របស់ថ្ងៃ កាលពីល្អាចមិញ្ញ ចំម៉ែកណាស់ ខ្ញុត្រូវបានដើរកនៅដោយព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ៖ នៅពេលដែលខ្ញុ កំពុងដែលចិត្តខ្លះមកដីយបងប្រុសរួម ដើម្បីជាក់—បីកដែលគាត់បានសាងសង់ នៅខាងក្រោមផ្លូវបានបែងចាយដែលបានបែងចាយដែលបានបែងចាយ គិតតូលូរបស់ខ្ញុ គឺបងប្រុសអីវាន់ ហើយខ្ញុបានទៅ ចាប់ធ្វើមេឡើងលើរុរាបយប់ ដែលប្រពន្ធខ្ញុនិងក្រុសារដែលអង្គូយនៅនៅឯណ៍នេះដើរការពិត ហើយដោយ របៀបណា ចំម៉ែក ខ្ញុបានងាកហើយត្រឡប់ទៅកន្លែងមួយ ដូចសំណាក់។

28 ហើយ អូ វាអធីចុរីត្រូវខ្ញុដីកើបចិត្តពេលយើញមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុជាប្រើបាន

ប្រមូលដីត្រានៅទីនោះក្នុងយោះពេលប្រហែលពីនោះ ហើយតិចជាប់វាស្ថី ចែង ចិនអាចឆ្លងកាត់បានឡើតទៅ គ្រាន់តែជាមិត្តភកពិតប្រាកដ សីកហរប់យ៉ាយ៍ ពីហ្មោះប្រើនិងបែនឱ្យសីនិងអាណាពាមា និងនោដីរឿង គ្រាន់តែដីម្អី—ដីម្អី ស្ថាប់កម្មិធម្អីយា បន្ទាប់មកគំនិតនោះបានចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្លួន “ដូច្នេះតើខ្លួននឹងយាយអ្នកទៅការនៃមនុស្សទាំងនោះ ដោយដឹងថានៅថ្ងៃដែលនឹងចិត្តនឹងព្រៃរដឹង ចំពោះអ្នកដឹងលខ្លួនប្រាប់ពួកគេ?” ហើយខ្ញុំក៏—ជាអ្នកស្រឡាត្រូវដឹងពីអ្នកនៃនោះ ដែលនឹងមកដីល់ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំដឹងនៅទីនោះ។

²⁹ ហើយបន្ទាប់មកចំណែកណាស់ខ្លួនមួយដែលខ្លួនធ្វើដែន។ ដំនួនសុខរាយការដាក់ទីនោះ ខ្លួនធ្វើដែនខ្លួនខ្លួន។ ពន្លឹកនោះលើក្នុងមីកិយាត្រូវបានបង្ហាញដោយក្រោមបន្ទាប់ពីការដាក់មួយ អ្នកបម្រើរីយេក្រោមពីនោះការ ស្រីរយោក្រោងពីនោះកំដែលខ្លួនបៀបការដាក់មួយ អ្នកបម្រើរីយេក្រោមពីនោះការ ហើយសាក់ដំបន្ទាប់ពីការបានយើង—អ្នកបម្រើរីយេក្រោមបៀបការដាក់មួយ ក្នុងចំណែកមួយកែតែ ពីទីកិច្ចរបស់វាបានកំណត់ ហើយបានយក មួយ—ដែកធនីតិវេសនៃនោះ អាសន់នេះ។ ពួកគេបានទៅត្រូវយោដោយក្រោមពេលព្រៃរទីក យុទ្ធបស់ពួកគេ ហើយ—ហើយសាក្រោមកំណត់មិនបានយក នៅទីនោះ។ ហើយខ្ញុំកំពុង និយាយនេះដើម្បីបង្ហាញពីអ្នកដឹងលខ្លួនខ្លួនកំពុងនិយាយ “តើត្រូងខ្លួនទេ?” ដោយ បែបត្រូវដំឡើងដែលនឹងមិនទទួលបាយក “ទេ” ពួកគេបាននាក់ព្រៃរប់មកទីនោះវិញ ដឹងបន្ទាប់ពីពួកគេនៅតាមផ្លូវទំនាក់អស់ (ផ្លូវនៅខាងកើត) នៅទីនោះក្នុងព្រៃរទីក យុទ្ធបស់ពួកគេ បានព្រៃរប់មកវិញហើយកំពុងអង្គយដែលចាត់ ហើយខ្លួនដើរចូល ទៅ បុរសសង្គម្មាត់ ប្រពន្ធបស់គាត់អង្គយនៅខាងក្រោម។ នាងនឹងដែកពួកចូលបស់ ពួកគោះ ហើយបុរសធ្វើដែលគ្រាន់តែជាដំឡើងបែបសង្គម្មាត់ឡើងតំបន់គោះ ដែលជាមិត្តរបស់ យុទ្ធបស់នោះ និយាយថា “អូ បង្រួមបុរាណាបាំ រឿងនៃហន៌នៃនឹងនៃហន៌នៃបាន កើតឡើង។”

³⁰ បានទៅទីនោះហើយយើងបុរសសង្គម្មាត់នេះអង្គយនៅទីនោះ គ្រាន់តែ នៅក្នុងកំពុលនៃជីតិវេសគោះ អ្នកដឹងកនាំយុទ្ធបស់គាត់អង្គយនៅទីនោះ ហើយ សាក់ដំបន់បានចែងគាត់។ គាត់មិនដែលកែតែសម្ងាត់ប៉ះ ប៉ុន្តែខ្លួនបានយកដែ (ធ្វើង)ខ្លួនបែងជាមួយដែបស់គាត់ខាង (ស្តាំ) ដើម្បីមិលថាគើតដឹងខ្លួនបានព្រំព្រឹត្តគាត់។ បើនេះគាន់សញ្ញានៃការព្រំព្រឹត្ត។ ចេញពីបន្ទូបែកីការអធិស្សន និងកម្មអបោរ ហើយ ដែចំព្រះអម្ចាស់ ការចាក់ប្រហែលកំដែនព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនៅទីនោះ ហើយ

នោះហើយជាមុលហេតុដែលវាតីកនាំយើង យើងព្រះ ហើយបន្ទាប់មកយើង ស្រីមោលនៃភាពងីតលីតាក់ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយចាត់ខ្ញុំកំពងធ្វើរឿន ប៉ុន្តែមិនដល់ បុំឆ្លាននាទីដែល រាជាត់អស់ ភាពព្រះជាក់នៃដែលសំគាល់បានចាកចេញ តាត់កំពង ព្រសកនិងសរសើរឡើងព្រះជាម្នាស់ ពីបីនាទីដើម្បីករួមឱ្យបាននូវជាមុន ហើយនៅ ទីនេះពួកគេអង្គុយនៅទីនេះព្រះគេនេះ អង្គុយនៅក្នុងទស្សនិកជន។ សូមមើលពី របៀបដែលសាត់ដំឡុងព្រោះយើងទីនេះមិនសហ្ថយចិត្ត ដោយសំខាន់ ទៅតាត់អំពីសុគត្តិស្ឋាប្រមួយចំនួនដែលត្រូវបានសង់ឡើងវិញ ដែលព្រះគេបាន បិសុទ្ធបានដើង ហើយខ្ញុំបានយើងព្រោះដោយការិមិត្តបស់ព្រះអម្នាស់។ បុំឆ្លានបានយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះបុរសនោះ។ ព្រះបានថែរក្សាក្នុងប្រុសនោះ។

31 ខើបគេមកដល់បុំឆ្លាននាទីមុននេះ—ស្អីម្នាក់ ខ្ញុំយើងនាងអង្គុយនៅទីនេះ នៅត្រេកផ្លូវ ដោយត្រាន...ត្រានតែត្រូវនាងអង្គុយនៅក្នុងខ្លះ៖ ហើយអង្គុយចុះ។ នាងបាននិយាយចាំបូណ្ឌ បងប្រុសប្រាណហំ ខ្ញុំបានព្រោះយើងចាប់ អ្នក។” ហើយនាងបាននិយាយចាំបូណ្ឌ ខ្ញុំអស់សង្ឃឹមបានស់ ខ្ញុំនៅទីនេះយើត ហើយ មិនអាចស្មើតែទទួលបានភាគអធិស្ឋានដើម្បីនៅក្នុងផ្លូវ។”

32 បីនី ពិតិណាស់ រាជបញ្ជាប់សំគាល់កំពងយើងចាត់ខ្ញុំមិនខាន់ទេ យកខ្ញុំ ចូលនិងបេញ។ កំមានអាមេណីតិបាកនៅបីនី តាត់ត្រូវបានបញ្ជាបោយក្រុម អ្នកជាត់ការទូទៅខ្លួនធ្វើពីបេហនោះ។ ហើយប្រសិនប់គោត់មិនធ្វើទេ ខ្ញុំមិនអាចចូល បន្ទាន់អធិស្ឋានបានទេ ចូលមកទីនេះ។ អ្នកដឹងហើយ។ យើងព្រះគេមាន ប្រព័ន្ធមួយចំពោះអ្នកដែលយើងកំពងធ្វើ។ យើង—យើងត្រូវតែមានវា យើងព្រះគេ។ បុំឆ្លែតាត់និយាយចាំបូណ្ឌ មក ចាំបូណ្ឌប៉ះឡើង។

33 ស្អីនោះបានធ្វើប្រុប់មកវិញ។ ហើយនាងបាននិយាយចាំបូណ្ឌ ប្រាណហំ ត្រានតែនិយាយជាម្នាស់យុទ្ធសាស្ត្រ។ ហើយយើងចាត់ខ្ញុំបែងបែងមានបន្ទុក។ ហើយនាងព្រោះយើកដើម្បីបីពីរីមជីត់។ ហើយ—ឯីដឹងអស្សាប្រមួយបាន កើតឡើង ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងសម័យខេត្តក្នុងបែន្ទាន់ ដែលបណ្តាលឱ្យ មានឯីដឹងអស្សាប្រនេះកើតឡើងចំពោះនាង ហើយព្រះអម្នាស់យើកជូនបានម៉ោក សំឡុងវា ហើយបង្ហាញចាត់វាម្នាស់។ ហើយនៅទីនោះ ក្នុងពេលម្បួយក្រៀត បាន យកវាបីស្អីនោះ។ នាងបានដើរដឹងឱ្យបានយើករាយ។ ហើយតទួរនេះអង្គុយនៅ

ទីនេះជាមួយយើងគេទ្វូវនេះ៖ ដោយវិករាយ ដោយទីក្រុក ឬចោរនានាកំពុងធ្វើត គ្រុកបស់នានាគទ្ធបន្ថែម៖ ដោយដឹងថាលើសពីការផ្តល់ជូនដូចនេះរបស់ព្រះបានដឹង។ ហើយ នោះ អ្នកទាំងត្រូវដឹងថាមានជំនួយសំសាលាដែលបានបន្ថែមជាបន្ទាក់នានា៖ កំយ៉ងខ្លួននានាដី នានាចិនដឹងថារាជរដ្ឋធ្វើអ្នកជាមួយខ្លួននេះ ហើយគិតថាលានបានទៅ ហើយគុណ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទៅ ហើយនេះគឺជាប៉ែងចុងព្រោយបស់នានា នានាបានព្យាយាម អស់រយៈពេលប្រាំបុនឆ្នាំ ហើយនានាគិតជួលទីបញ្ហាប់នៃភាពអស់សង្ឃឹម ព្រះបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះស្ថិតិថានេះដែលគ្មាននរណាយកចិត្តទុកដាក់។ យើង ទេ? ដល់ពេលហើយ! ទ្រង់យកព្រះទៅយកទុកដាក់។

³⁴ នៅពេលដែលទ្រង់គឺដែលដឹងដី ដូចដែលខ្ញុនិយាយ ទ្រង់បានយកព្រះទៅយកទុកដាក់ដល់មនុស្សរហូតដល់ទ្រង់បានព្យាយាលុកជីវិសំរាប់ពី កន្លែងដែលទ្រង់ដឹងទៅ ហើយរូបចំសម្រាប់ពុកគេ ហើយនឹងមកមួនឡើតដើម្បីទូលាបពុកគេទៅការនៃទ្រង់ដ្ឋានលំបាត់។ ទ្រង់បានយកព្រះទៅយកទុកដាក់ចំពោះពុកគេ។ ហើយសុមាភកត់សម្បាល់ ទ្រង់បានយកព្រះទៅយកទុកដាក់យ៉ាងខ្មៅងរហូតដល់ពេលដែលទ្រង់ដឹងថាអ្នកទ្រង់ត្រូវតែការបេះបេះ ដើម្បីស្វែងរកដែលបន្ទូលថា “ខ្ញុនឯងមិនទុកឱ្យអ្នកគ្មានការណួនលោមទេ បើតួនាទីនឹងបញ្ហានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយទ្រង់នឹងបន្ថែមការយកចិត្តទុកដាក់បស់ខ្ញុនឯងបាប់អ្នក” រហូតដល់ទ្រង់ត្រូវប៉ែមកិញ្ញា។ គ្មានអ្នកណាយកព្រះទៅយកទុកដាក់ដូចព្រះយេស៊ូវទ្វីយ៍ ដោយដឹងថារាបាយបស់ទ្រង់ ជាសម្រាប់សង្ឃឹម នៅក្នុងការងារសំបុរាណសម្រាប់បានបន្ថែមទ្រង់កំពុងធ្វើតទ្វូវនេះ របាយនោះរបស់ព្រះត្រូវតែនៅក្នុងពីរមានបស់ព្រះត្រូវប៉ែមកិញ្ញា សម្រាប់ការអង្គ ដែលព្រះមិនអាចមិនយើងរាំពីបាបរបស់មនុស្សមានបាប ទ្រង់យើងទៅព្រះលោកបិតរបស់ព្រះរាជបុគ្គល្យទ្រង់បុណ្យណាមេះ។ ហើយដោយដឹងថា ទ្រង់បានបញ្ហានព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមកិញ្ញា ដើម្បីបន្ទាលូងលោមប្រជាធិនាទិនបែងបន្ថែម ទ្រង់យើងទៅព្រះយកព្រះទៅយកទុកដាក់ទេ? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់យកព្រះទៅយកទុកដាក់។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់ត្រូវបន្ទាលូងរក្សាប្រជាធិនាទិនបែងបន្ថែម ប្រជាធិនាទិនបែងបន្ថែម តាមរបៀបដូចត្រូវ ដែលទ្រង់បានយកព្រះទៅយកទុកដាក់ចំពោះពុកគេនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះទេ ពីព្រះទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងគម្ពុយូរាង ដំពូកទី១៥ ប្រសិនបើអ្នកចង់ធ្វើ... ខ្ញុមានកំណត់ចំណាំនៅទីនេះ៖ ជាមួយនឹងបទគម្ពុយូរាងនេះដែលខ្ញុំកំពុងសំដែរ

ទោល់ យូរបាន ១៥:២៦ និង ២៧។

៣៥ ខ្ញុំយើប្លាមុកទាំងអស់គ្មានរៀបចំបទគម្ពោះ។ ឯុថ្វេះខ្ញុំអាចយោងទោល់បីជីវិ៍ដែន៖ ប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងរារើបីនិងដឹងចំពោះបទគម្ពោះ។ ខ្ញុំសរសបទគម្ពោះបីជីវិ៍ដែន៖ បន្ទាប់មកខ្ញុំដឹងពីអ្នកដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយពីទីនេះ៖ ព្រមាជាដែងតែនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអ្នកស់។ យើប្លាខេ?

៣៦ ព្រៃងមានបន្ទូលចាំ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធបានយាយអមកព្រះវិបីតានីដែលចាត់ចូលក្នុងព្រះនាមទេដៃ ព្រៃងនឹងធ្វើដែលបន្ទាល់អំពីព្រៃង។ នៅក្នុងពាក្យរួចរាល់ឡើត ព្រៃងនឹងធ្វើជូចជាដែលព្រៃងបានធ្វើ។ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធដើរាជាណាយៗ៖ ពាក្យខោបានចំណែលបន្ទូលបានវេរកជាបិសុទ្ធ និងធ្វើជូចជាដែលបន្ទូលបានធ្វើ។ ឥឡូវនេះ៖ តើគូរធ្វើអ្នកសម្រាប់យើង! បន្ទាប់មកយើងដឹងជីវិ៍ដែលបន្ទូលបានធ្វើ។ យើងមានការល្មើដោយជូចជាប្រះអ្នកស់យេស៊ូវនៅក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ការរាយមួយឡើតដែលព្រះជ្ញាល់កំពុងធ្វើការ។

៣៧ ព្រៃងតីជាការល្មើដោយដំឡើងស្ថាបន្ទូល នៅពេលដែលរួចរាល់គោរចមិលទៅយើប្លាបង្កាល់ក្រើង ហើយពួរបាននិយាយព្រះបន្ទូលដែលជាការពិត ហើយព្រះបានបើកសំអ្នងវា។ នោះតីជាការល្មើដោយរបស់រួចរាល់។

៣៨ ព្រៃងតីជាការល្មើដោយនៅពេលដែលព្រៃងនៅទីនេះនៅលើដែនដឹងជាមនុស្សព្រះបានភ្លាយជាសាប់ឈាម។ ព្រះតាំងអាចបង្ហាញព្រៃងនឹងបង្ហាញអង្គរដៃតាមរយៈបុសម្នាក់ ព្រះក្រុសូយេស៊ូវ ដែលបានសន្យាទា “កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកកើត្រា ធ្វើដោរ។ ហើយខ្ញុំនឹងទៅព្រះវិបីតា ហើយនឹងបញ្ចប់ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមករីរួចរាល់នឹងភ្លាយជាបុគ្គលិកដៃពីព្រះវិញ្ញាណា ហើយខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក ហើយសែនក្នុងអ្នក។ ហើយបើឱងជូចជាដែលខ្ញុំបានធ្វើនៅទីនេះ៖ ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធនឹងធ្វើម្នាក់ឡើតក្នុងនាមខ្ញុំ នៅពេលដែលព្រៃងបានមិនអាចអារ៉ាទេសបានដើម្បី បន្ទាប់ពីដឹងរាយផ្ទុនបានធ្វើរួចរាល់ តីជាកំពើបាបដែលមិនអាចអារ៉ាទេសបានដើម្បី “ប្រមាជ់ព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ។”

៣៩ ហើយព្រៃងនឹងធ្វើជាការយោប់ជូចជាប្រះនៅលើដែនដឹង បានតីយើងដឹងជីវិ៍ដែលបានយោប់ដែលមិនអាចអារ៉ាទេសបានមនុស្សចាស់ខ្លះដែលអាចជាក់ដែនដឹងវិញ្ញេយើង ហើយខិបយើងបន្ទិចហើយ

ធ្វើឱ្យរួមមានអាមេណុលុយ បុ—បុពាក្យទីស្តីខ្លះនៃនិភាយដែលនឹងនិយាយថា “តុល្យនេះអ្នកជាមួសិទ្ធិរបស់យើង ហើយយើងទទួលបានវា ហើយមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដើរឡើងឡើតទេ ព្រោះពួកគេមិនមាន។”

⁴⁰ ត្រង់បានធ្វើឱ្យប្រាកដដោយធ្លាប់ យើងទេ “ទ្រង់នឹងនិយាយក្នុងនាមខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកកើនឡើងឡើងវា នៅពេលដែលទ្រង់នៅលើអ្នក។” យើងទេ ត្រង់នឹងសម្រាលខ្ពស់តាមរបៀបដោយ ដោយការអភ៌ទោសបាបបស់យើងទាំងអស់ ព្យាបាលដំឡើងអស់របស់យើង ហើយនិយាយមកការនៃការណួនលោម នៃនគរដែលនឹងមកដល់។ យើងទេ បង្ហាញអ្នកទ្រង់ក្នុងចំណោមយើង ដូចជាព្រោះបានបង្ហាញអ្នកទ្រង់ក្នុងចំណោមយើងដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ស។ ហើយនៅក្នុងនៅក្នុងជីមិថុទី២...ជីមិថុទី១ ៣:១៦ វាគ្រោះបានសរសើរតាមរបៀបនេះ ដីងអំពីព្រះ “ដោយគ្មានភាពចម្លងចម្រាសយើងដីងបានអស្តារូតិជាអារម៉ែកចាំង នៃភាពជាព្រះ ជីតព្រះបានសម្រេចនៅក្នុងសាថ់ឈាម។” យើងបានយើងព្រោះនៅក្នុងសាថ់ឈាម។ នៅក្នុងសាថ់ឈាម មកពីព្រះ (ទ្រង់បានយកព្រះទៅយកទុកជាក់ចំពោះយើង) រហូតដល់ទ្រង់ភ្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមយើង។ ព្រោះបានសម្រេចនៅក្នុងសាថ់ឈាម។ មិនមែនមានកំមនុស្សម្នាក់ទេ បុំន្លែជាព្រោះធ្លាប់!

⁴¹ ហើយតុល្យនេះដើរឲ្យរាកាលនៃពេទិតជិតមួយដំបានឡើត ត្រង់បានបញ្ហាន ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដើរឲ្យរាកាលរូបឈាមលោមបស់យើង ហើយត្រង់គឺនៅក្នុងយើង។ អូ ត្រង់យកព្រះទៅយកទុកជាក់!

⁴² តុល្យនេះយើងគ្រោះតែបន្ទូលទៅដើរកដើរឡើតនៃបទគីរីនៅទីនេះ ប្រុំនិតត ដើរឡើតដើរឲ្យបុរិច្ឆេទនេះ។ មនពេលខ្ញុំទៅ ខ្ញុំអាចនិយាយបានថា អ្នករាល់គ្នា មិនមានអ្នកលួចលោមនេះទេ។ ពួកគេ ពួកគេមិនមាន ពួកគេមិនមានវាទេ។ ជីថ្លែងបោកដល់ដែលពួកគេមិនមែនវា គឺដោយសារតែពួកគេមិនទទួលយកវា។ វាកីសម្រាប់ពួកគេ បុំន្លែពួកគេមិនទទួលយកវាទេ។ តុល្យនេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា អ្នកមានវិញ្ញាណគ្រប់គ្រាន់—ដើរឲ្យគានអ្នកដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។ យើងទេ? ខ្ញុំកំពុងនិយាយទៅការនៃក្រុមមនុស្សដែលគ្រូអងិស្សនាក្នុងរយៈពេលពីបីនាទី។ ហើយយើងមានការរួចរាល់លោមនេះនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដែលត្រូវបានបញ្ហាន សម្រាប់ព្រះដើរដំនឹង បុំន្លែមនុស្សទាំងអស់នឹងមិនទទួលបានបញ្ហាន ពួកគេមិន

ដើរបាន ឬ មីនា? តុកគេ ដើម្បីធ្វើដូចដែល ពួកគេប្រមូលការណ្យាងលោម របស់ពួកគេពីផែនជានេរដឹងទៀត មានភាពាយដូចដែលទៀត។ ប្រសិនបើពួកគេមិន ទទួលយកអ្នកលួងលោមដែលព្រះបានប្រទានទេ នៅពីរក្រែងពេទ្យលូលបាន អ្នកលួងលោមដូចដែលទៀត ឬ មីនា? ព្រះអ្នកមិនអាចរស់នៅដោយគ្មានអ្នកដែល ត្រូវការសំនៈបានទេ។

៤៣ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នករាល់គ្មានទូលបានវា ជាតិសេសអ្នកដែលនឹងត្រូវ អធិស្ឋានឱ្យ ដែលមិនស្រួលនៅត្រីកនេះ ដោយប្រើហេលជាមានបញ្ហាដែល ត្រូវទៅមិនអាចប៉ះបាន។

៤៤ យើងដើរបាន ឬ មីនា? តុកគេឡើងយុបនុស្ស។ ខ្ញុំដើរបានពោលដោយចូលទៅ ព្រះព្រាណដោយការអេកតា។ ព្រះព្រាណដោយការយល់ដឹង។ ព្រះព្រាណដោយ សេចក្តីសែន្ទាត់។ គ្រាន់តែសេចក្តីសែន្ទាត់គឺចិត្តចុចទៅឆ្លាយ។ សូមខ្សោនណា ម្នាក់មិនសប្តាយចិត្ត ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញពួកគេថាអ្នកយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះ ពួកគោ។ ឬ មីនា? ព្រះព្រាណដោយសេចក្តីសែន្ទាត់។ ព្រះព្រាណដោយ ការអធិស្ឋាន។ ព្រះព្រាណដោយអទួតហេតា។ ព្រះព្រាណដោយព្រះបន្ទូល របស់ត្រូវ។ ព្រះព្រាណ! ដូរកំដោយដែលវាតាមប្រកត ព្រះត្រង់ព្រាណដោយ វា។ វាតាមព្រះដែលបានសម្រេច ដូចទេដែលមានបន្ទូលថា “យើងជាព្យារអទ្ទាស់ដែល ប្រាសដជីទាំងអស់របស់អ្នក។” ដូច្នេះវាទាំងអស់គ្នា ពីការជាមួយគ្នា ហើយ បុរសនៅក្នុងក្រសួងដូចជាអ្នកគេដើរបានបានបាមឺនម៉ោង។ យើង តម្លៃវិនេះ ប៉ុន្តែពួកគេមិនធ្វើវាទេ ពីព្រះពេលខ្លះពួកគេត្រូវបានបាមឺនម៉ោង ប្រកាសជំហានជាក់លាក់លើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ដោយសារតែនិកាយជាក់លាក់ របស់ពួកគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើដូចមេដែលទេ។ ប៉ុន្តែនោះមិនបញ្ចប់សេចក្តីពីតាម គ្រាន់តែដូចត្រូវ ព្រះបន្ទូលព្រាណដូចត្រូវ។

៤៥ ដូច្នេះពួកគេព្យាយាមទាញយកការណ្យាងលោមពីផែនជានេរដឹងទៀត។ បុ និយាយអំពីព្រះនឹងជាមុនសិន។

៤៦ យើងការយើងបានមនុស្សដាក្រឿនព្យាយាមទៅការណ្យាងរកការណ្យាងលោមដោយការ ជីក។ អ្នកដឹងទេ យើងមានពាក្យមួយដែលណូកដឹងចំណោមយើងស្ម័គ្រោនេះ នៅ៖ —អ្នកបម្រើព្រះជាប្រើប្រាស់ជីកមនពេលទៅដីជីក សូមយក—មួយ—ជាកេសជី ជីប្រើននៃការស្សីដឹង។ វាត្រូវបានគេជីងចាតានយើងអ្នកបម្រើព្រះនៅលើជីក។

ដែលសូមធ្វើតែគ្មានឱ្យក្តាក់ដើរលនៅក្រោមភទិណលនៃស្រាប់ ហើយនោះ—នោះមិនត្រូវទេ។ វាគម្រិនគុទ្ទទេ តើដោយសារពីជាថ្រីនដងដែរយើងអាចចោលទោសបុរសនោះ នៅពេលដែលយើងមិនគុរឿងដូចខ្លះ យើងគូរកំស្បួនរកភ្លើដែលជាបញ្ហា។ ពួកគេ ជាថ្រីនបានផ្តល់បញ្ជីក្រឹងប្រឈមីង។ ហើយយើងរកយើងឡើង ប្រសិនបើពួកគេ ស្ថិតនៅក្នុងសាន់ភាពនោះ វាគាត់ការអាម៉ាស់ និងការគឺដោល។ ប៉ុន្តែត្រានការ គឺដោលជាងការកុហក លួច ប្រាមានកណ្តាតាបីស្តីទេ បុរីដូចដែរមានចំណងខ្លែស់ ហើយ តាត់យើងមួយកំបាំងទៅដំឡើងនោះនៅក្រោមផ្លូវ ហើយតាត់—តាត់កំឡើងពេលនៅ បញ្ហា។ យើងឡើទេ? តាត់ ថា មនុស្សគឺតមកបែបនោះ។ ឥឡូវនេះ ផ្លូវដែលតាត់ត្រូវ ធ្វើអ្នកបែមីព្រះដែលដឹក...

⁴⁷ បុ—បុស្តីដែលដកបាន បុស្តីការកំអស់លិបធម៌ ព្រាយាមទាក់ទានូករាលួងលោមរបស់នាងពីការស្រីការកំយ៉ាងណូ ចានាងចង់ដើរឱ្យបុសមែននាង។ មិនមានហេតុជុលដូចដែរម៉ោងនៅក្នុងបញ្ហាបីដូចការ យើងឡើទេ? ត្រានស្តីណា ដែលដឹងខ្លួននឹងដឹងចាយខ្លួននាងនៅចំពោះមុខបុរសដែលមានគំនិតក្រឹមប្រុងរបស់ នាងទេ។ យើងឡើទេ? ត្រានហេតុជុលស្រាប់រាល់ពេលនោះ។ ហើយនាង ប៉ុន្តែ នាងព្រាយាម ត្រួងស្រីយេត្រួងទាំងនេះដែលបេញចូលទៅក្រោមផ្លូវ ពួកគេពិតាត... មែនហើយ អ្នកដោះសារការបេញចូលទៅក្នុងបញ្ហាបី។ ហើយសូមចំថា ខ្សោយតាត់នេះមិន ត្រឹមតែសម្រាប់មនុស្សនៅទីនេះប៉ុណ្ណោះទេ វាទេដើរឱ្យពិតាលោក។ យើងឡើទេ?

⁴⁸ ហើយ—ស្តីម្នាក់ដែលដោះសម្បៀកបំពាក់ចេញពីនាង ព្រាម៖នាងដឹងថា វាក្រោដាង។ ដើរឱ្យបេញចូលទៅក្រោមពន្លឹះថ្មី អាក្រាត វ្មានដឹងចេញដោយស្រីក សម្បៀកបំពាក់ខ្លះ៖ ហើយម្នាយណាស្តាតជាងគេ? ឯណាតិតិកណ្តាតាចុះនៅទីនោះនៅ ជាតិបេណ្ឌសនិងណាក់ចូស ជាតិបេណ្ឌស ជាតិសែស និងការកក់ទុក ស្តីទាំងនោះ ចេញចូលដោយមានកូយអំបាត់ដែរដើរឱ្យបេញចូល ហើយអង្គយនោះទីនោះក្រោម ព្រះអាវិក្សីដើរឱ្យក្រោកាតារោក់។ ហេតុអ្នី? ពួកគេបែកព្រៀស ហើយខ្សោលដែល បកបែកបង្កើតចំនួនស្តីនៅក្រោដាក់ អ្នកយើងឡើទេ។ ហើយស្តីទាំងនេះមិនមានហេតុជុល ដូចដែរម៉ោងនៅក្នុងបញ្ហាបីទេ ប៉ុន្តែត្រូវបានបែកពិតាត... ពួកគេមិនដឹងទេ ពួកគេមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំមិននិយាយថា ពួកគេធ្វើទេ។ ពួកគេជាថ្រីនជាប្រាសីណូ ហើយខ្ញុំមិននិយាយថាកំងម៉ាត់ទេ។ ខ្ញុំ កំពុងនិយាយវាទេ—ដើរឱ្យព្រាយាម—ដើរឱ្យដាស់ពួកគេ។ យើងឡើទេ?

⁴⁹ វាគ្រាន់តែជាសាតាំដែរបុណ្យការ៖ យើងទៅ អ្នកដឹងពីគោលធ្វើដោយខ្លះ នៅបុស សម្បែងមើលបែបនេះ៖ ផ្តល់ត្បូទិន្នន័យបែបនេះដល់ពួកគេហូគ្គិនិត្យកែត្រូវគិតជាប់ពួកគេ—ពួកគេ និងប្រជាធិបករដ្ឋសំបករដ្ឋសំបកគេហូយដឹងកំពើ? ស្រីដើរដឹងមីនីមីទៀតបុរសធ្វើបែបនោះ។ ហាតុអូបានជាអ្នកចេញទៅពួកគុងកំដៅថ្មីនិងម៉ោងបុន្ណោះ ដឹងមីការប់ស្នាដែលដែលមនុស្សបញ្ជីការងារបៃស់ពួកគេហូយដឹងបែបនោះ? រាប់ដាក់បានវិញ្ញាណ នៃភាពខ្ពស់។ ហូយខ្ញុំដឹងថាទូកគេជាប្រើនៃគារមាន អាយុ ខ្លែងដឹងខ្ញុំមួយណាន ម៉ាយល់ បុំនុំខ្ញុំសាកល្បង អាយុ របស់អ្នកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលបៃស់ព្រះ ហូយមើលកវិនិច្ឆ័យដែលវារេចបាន។ យើងទៅ? នោះជាការយករឿង បុំនុំកសុំការងារដែលផ្តល់នូវជីតបង្ហាញឱ្យយើង។ ដូច្នេះពួកគេព្យាយាមស្ម័រការណួនធម៌យករការណ៍ នៅក្នុងការងារ។

⁵⁰ ពួកគេជាប្រើនិយាយថា “មនហូយ ខ្ញុំមិនធ្វើដូច្នេះទេ” បុំនុំអ្នកស្អែកចាក់បែបទាក់ទាញរហូតដល់ពួកគេព្យាយាមធ្វើទៅនឹងរការណ៍ ដែលនឹងអង្គយករូបរាងព្រះវិបាយនៅព្រះបន្ទាប់ នាក់មួកលូជាងបុសម្បៀកបំពាក់ណូជាងបន្ទូច ព្រោះអ្នកអារម្មណនាលទូការធ្វើបាន។ យើងទៅ? យើងទៅ អំពីបាបឈាយានដែលផ្តល់នូវជីតចំណាំ។ ហូយពួកគេព្យាយាមស្ម័រការរួមចេញដោយធ្វើដូច្នេះ។ ហូយពួកគេមាន...

⁵¹ វាក្រាយជាមីនិងបែបនេះហូតដល់រាយប្រហាប្រទេសជាតិទាំងមូល មិនត្រីមតែជាតិសាសនបុណ្យការ៖ បុំនុំនិភពលោកទាំងមូល។ មានមីនិងជាប្រើន ដែលខ្ញុំអាចនិយាយនៅទីនេះ៖ បុំនុំ ដឹងមីសននាំពេលវេលាតា កម្បិដីពួកបាលនឹងមកដល់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំអាចនិយាយបានប្រើនអំពីមីនិងនេះ៖ បុំនុំខ្ញុំនឹងមិននិយាយទេ។ ខ្ញុំបាកដឹងថាអ្នកនឹងយល់ពីអ្នកដែលខ្ញុំចង់មានន័យ។ នេះវាបានរាយប្រហាបិភាគ នយោបាយ ជីតិយោបាយ ជីតិសង្គម ជីតិសិលិមម៉ោបស់ប្រទេសជាតិ របស់ប្រជាធិបតេយ្យជីតិភាគលោក។ រាយដែលកវិនិច្ឆ័យបែបនេះជាប់មនុស្សចង់ក្រាយជាអ្នកនយោបាយគ្នានៅតែមានលោកៗជាអ្នកនយោបាយ។ មានលុយប្រើន អារម្មណនឹងជីតិយោបាយ ហូយដឹងកំពើនូវមួយហូគ្គិនិត្យកែត្រូវគិតជាប់ពួកគេ—ពួកគេ គ្រាន់តែសម្រាប់លោកៗ ហូយមានគោលការណ៍ដែលជាប់លាក់ យើងទៅ គ្រាន់តែសម្រាប់លោកៗ គ្រប់គ្រាន់គ្រូបាននិយាយនៅពេលនោះ៖ អ្នកនយោបាយដឹងអស្ចារ្យមួយចំនួន។ គ្រប់គ្រាន់គ្រូបាននិយាយនៅពេលនោះ៖

អ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ។

⁵² និងជីវិតសង្គម! មនុស្សព្យាយាមប្រមុណបង្កើតធនក្រឹងជីវិតសង្គមផ្តល់ទេ៖ កំប្លាប់ខ្ញុំចារោកីយនេះមិនមែនលើលាត ហើយធ្វើតាមរបៀបដែលវាកំពុងធ្វើ។ វា ប្រាកដធមាស់។ ប្រាកដធមាស់។ វាតាតិភាពស៊ិស្សសាខ់។ ហើយធ្វើយោប្រែ: គ្រោះគុណរបស់ព្រះគីជានិវត្តមួយគត់ដែលយើងនឹងគេបាច់បញ្ចប់ពីវា។ សូម កត់សម្ងាត់ នៅក្នុងជីវិតសង្គមនេះ មនុស្សបានមកដល់កន្លែងមួយដែលពួកគេ —ពួកគេធ្វើសង្គមជាប្រមុន្តុ។ ហើយពួកគេចូលទៅក្នុងទីនោះហើយគិតថា “យើងប្រសើរជាងប្រមុន្តុបន្ទាប់” យើងពី? ហើយវា វាគ្រឹះបានធ្វើតាមរបៀប នោះ។ ហើយវាតាតិសិលជម៌ វាតាល់ពាល់ដល់សិលជម៌បស់មនុស្សប្រុតដល់ ស្មោះគង់ មិត្តភីយោ ខ្ញុំមិនទាំងធ្វើទេ (លោកឯ) ពាក្យ “សិលជម៌” ត្រូវបាន ទទួលស្ថាប់ក្នុងចំណោមប្រជាធិនេយៈកែសិបភាពយោនៃប្រជាតិនេះ។ ពួកគេ មិនដឹងថា (លោកឯ) ពាក្យថា “សិលជម៌” មាននិយោងណាយ។ វា—វាបានគេបង្ហាញពីជាតិ។ ហើយវាបានធ្វើវាតាមឯធម៌ធមាស់។

⁵³ សាតំដែងគីត្រាតុលាកាស់ យើងពី ហើយវាងាយស្រួលធមាស់ ដូច្បែះ —ទន្ល់ជ្រាយ ក្នុងដែងបន្ទិចនៅទីនោះនិងបន្ទិចនៅទីនោះ ហើយអនុញ្ញាត ឱ្យវា។ តាតំមានពេលប្រើន ដូច្បែះគាត់គ្រាន់តែប៉ុន្តែនៅទីនោះ ហើយបន្ទិច នៅទីនោះ ឬដឹងដំបូងដែលអ្នកដឹង មនុស្សត្រូវបានជ្លាស់បុរបន្ទិចមួង។ ចូលទៅដែលខ្ញុំទៅក្នុងអាយុដៃប្រាំ មួយឆ្នាំ ប្រសិនបើនាងបានដើរតាមផ្លូវរឿងច្បាស់បុរបន្ទិចមួង។ ក្នុងទីនោះ? ហេតុវិធម៌ ពួកគេចាប់នាងជាក់គ្នា។ មែនហើយ ប្រសិនបើវាគុសនៅពេលនោះ វា ខុសតាមរូបនេះ។ យើងពី? ប៉ុន្មោះ អ្នកយើងពី សាតំដែងទីប៉ែកចាប់ធ្វើមកតែសំព័ត៌ ចេញ ហើយបន្ទាបពួកគេចេះ ហើយ—ហើយវានឹងកែវិទ្យីងចាមាននរណាម្នាក់ និងបេនាការ។ ឬឱសពីមីតីនី បុណ្ណោតបីតីនី បុគ្គិដែលអ្នកហៅវា ឡើងស្ថិកណ្តាត់ អ្នកចាំទេ! ត្រូវហើយ វានឹងត្រលប់មកវិញ្ញាម។ ហើយវាតីវានៅទីនោះអនុវត្ត តិច្ឆួរនេះ។

⁵⁴ ហើយតិច្ឆួរនេះយើងរកយើង ឬដឹងទាំងអស់នោះគីដោយសាតំពេមនុស្ស កំពុងព្យាយាមស្តីដឹងរកការណូនុងលោម។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមស្តីដឹងរកវីមួយ ដែលពួកគេ...ហើយចាំថា ការណូនុងលោមរបស់អ្នកគីជាសាសនាបេស់អ្នក ហើយ

អ្នកបង្កើតរបស់ទាំងនោះជាសាសនាបេស់អ្នក។ យើងទេ? គ្នាវ្យាពិតណាត់ដែលដឹងថាគារស្មោះនៅថ្ងៃចំពោះមខអ្នក។ យើងទេ? រហូតមកដល់ពេលនេះទាំងអស់នេះបានកើតឡើងរហូតដល់រាបាក់ដូចជាចិនមាន—ត្រីសិនីម៉ាមួយ។ នៅសល់ក្នុងប្រទេសដើម្បីកសាងផ្លូវ។

៥៥ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំសូមអ្នកវិញ។ អ្នកមិនអាចធ្វើវីសីទាំងអស់ ពីបាកបុំនែលព្រះគម្ពីរ។ យើងនៅពេលនោះត្រីស្អាតឯមរគគុណដល់ព្រះ។ យើងទេ? អ្នក—អ្នកមិនអាចធ្វើវីសីទាំងអស់។ អ្នកបន្ទុំខាងក្រោមនេះ នៅពេលអ្នកបើកទូទៅស្ថិតិបេស់អ្នក ហើយមិនបានបំបាន។ ការធ្វើយករាជរាយនៃការធ្វើយករាជរាយនៅក្នុងក្នុងទាំងនោះ អ្នកនឹងស្អាត់ក្នុងម្បាយស្អាតាប៉ា។ យើងទេ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ហើយវីងដែលក្រោមហិង្ស់ និងបំបែក ដូចជាគិតដល់ម្បាយ ហើយនិយាយថា “នេះគឺជាពីរនៅទីនេះ ហើយមិនមានវានៅទីនេះ” ហើយក្រោមហិង្ស់ដូចត្នាល់កិតដល់ដូចត្នាល់។ បន្ទាប់មកពាណិជ្ជកម្មម្បាយឡើតនឹងមក យកនៅនោះខាងនេះ មិនមែនបំបាននោះទេ ហើយក្រោមហិង្ស់ដូចត្នាល់។ ប្រជាជនអាមេរិកត្នាក់ចុះសម្រាប់គ្នាបែបនេះ រហូតដល់វីងទាំងមូលភ្នាយជាលូយ រហូតដល់ត្នានសង្ឃឹមទាល់តែសោះ។ ត្នាននៅរាជម្ភាក់ដឹងថាគ្រោររដ្ឋីវិញទេ។ បុំនែលខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកបន្ទិចក្រោយមកពីវីងដែលក្រោររដ្ឋីប្រសិនបើអ្នកចង់បានការលួងលាម ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សញ្ញព្រះហប្បិទយ។

៥៦ ប្រជាជន ពួកគេកុហក បាកប្រាស់ លួច រហូតដល់អ្នកស្មើតែក្រោរមានមូលប្រកបបំណុលដើម្បីខ្សោយចុះដូលារីនរណាម្ភាក់។ វាគាត់...អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរនិយាយបែបនោះ ថានឹងមិនមានសេចក្តីស្រួលព្យាយោងឡើងឡាយទេ បុំនែលគ្រាន់តែក្នុងចំណោមមនុស្សដែលរដ្ឋីសិនីស្ទើ។ ហើយហើយ។ បទគម្ពីរនិយាយអំពីការនោះ បីនឹងទាស់នឹងប្រពន្ធ ហើយប្រពន្ធទាស់នឹងបី កុមាប្រុងដោនីនិងខិត្តកម្ម។ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានរដ្ឋីសិនីស្ទើបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមិនមែនសេចក្តីសេឡាយព្យាយោងនៅសល់។

៥៧ ក្រោមជំនុំបានចូលទៅក្នុងវីងដូចត្នាបេញពីជីវិតសង្គម។ ពួកគេបាននាំរាជីូលទៅក្នុងប្រវិបារ ជីវិតសង្គមនឹងយោបាយបស់ពួកគេ និងវីងឡើងឡើតបស់ពួកគេ រហូតដល់ពួកគេយល់ច្រលំថា មិនដឹងថាគ្រោររដ្ឋី។ ពួកគេបាននាំ

នយោបាយចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ។ ពួកគេបាននាំមកនូវដីភសដ្ឋាម ដីភសដ្ឋាម របស់ពួកគេទៅក្នុងព្រះវិហារ សកម្មភាពសង្គមរបស់ពួកគេ ឬឯងឆ្លា បច្ចុនក្តុ ប្រើដែលគេហោក ហើយអាហារពេលណ្យាចនិងរាំទាំងនេះ ជាដើម នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។ ហេតុអី វាតា—វាតាការអាណាពិតម្មយ។

ពួកគេនិយាយថា “មែនហើយ តម្លៃវិនេះ មិនមែនទេ នោះគឺនៅលើខបសម្រៀនទេ”

⁵⁸ សូមចាំបាច់ វាតាខបសម្រៀនដែលព្រះយេស៊ូវបានរាយ—ពួកណួន្តូលចេញចាមួយទាំងនឹងចេញរបស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា “វាគ្មោះបានចេងចាយជាការអធិស្ឋាន” ហើយអ្នកបាននើវិឃុំវាយជាងរបស់ពោរ។ យើងទេ? វាអស ខ្ញុំមិនខ្ចល់ចាបាននៅទីណាងទេ។ ដាបណាប្រពេន្ធផ្លូវការ... ព្រះវិហារមានអគារចិនទេ វាតីជាមនុស្សនៅក្នុងអគារ។ ហើយប្រសិនបើមនុស្សទាំងនោះកំពុងទន្លឹងដែលចាំរឿងនេះ ហេតុអី វាតុស។ ហើយពួកគេបាននាំមកនូវការអនុវត្តនោះ។

⁵⁹ តម្លៃនេះ យើងរកយើងពួកគេ—ក្រមជីនកំពុងពេលនៅក្នុងពួកគេបានសរសៃរួម ដូចជាទូទៅស្ម័គ្រីមយ ដូចជាទូទៅស្ម័គ្រីមយ ជាតុកគេមិនដែលទៅដល់—អីដែលពួកគេបានសរសៃរួម ដូចជាទូទៅខ្លួន និយាយជាតីកញ្ញាប់ សម្រាប់ចាស់ “មនុស្សពេកពេកនៅសរសៃរួមពួកគេយើងព្រះជាម្នាស់ចំពោះអីដែលច្រង់បាននើវិ សរសៃរួមយើងព្រះជាម្នាស់ចំពោះអីដែលច្រង់នើវិង (ឡើងដែលចំអីដែលច្រង់នើវិ) ហើយបន្ទាប់មកមិនវិទីនឹងអីដែលច្រង់កំណុងនើវិ។” យើងទេ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេហាងយ។ ហើយនោះជារបៀបដែលពួកគេភ្លាយជាប្រភើសាស្ត្របន្ទាប់ពីមួយយេះ នៃការបំពុល យើងទេ ព្រះពួកគេមិនចូលស្វាត់តម្លៃនេះ! អ្នករាជនិយាយអំពីការណួនុងលោមដែលព្រះគីស្ស ផ្តល់ឱ្យមួន ហើយនិយាយថាការណួនុងលោមដែលច្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យនោះសម្រាប់អាជីវិត បុំនែកបិសដការណួនុងលោមដែលច្រង់មាននៅទីនេះតម្លៃនេះសប្តាប់អ្នក។ យើងទេ? វាដូកលើមូលដ្ឋានដូចត្នោតដែលយើងរកយើង។ មែនហើយ វាបានភ្លាយជាមួយដីអស្សាយ។ តម្លៃនេះរកយើងពួកគេ—ពួកគេមក...

⁶⁰ នោះគឺសូមអីតែនៅក្នុងពេនទិកស្តី នៅក្នុងព្រះវិហារ។ វាតាបានចូលទៅក្នុងអាណាព្យាបាយពេនទិកស្តី ដែលពួកគេពេកពេកនៅតម្លៃនេះមនុស្សម្នាក់ទាំងនោះយើងរកយើង។ វាគេងគេហោក វាគេងគេហោក នៅពេលវាកេងគេហោក ហើយ

—ហើយបុន្ថែមាតីរាជរាជការបច្ចុប្បន្នអត់ ហើយពួកគេសន្យាអូមួយដែលពួកគេមិនដែលធ្វើ រហូតដល់រាជការកំដួងជាមួយដែលហាក់ដួងជាមិនមានភាពស្មោះគ្រាណ់។ នេះ—មនុស្សមិនចុះទៅក្រឹមណាលនៃភាពស្មោះគ្រាណ់នៅទេ។ រាជាណាព័ត៌បង់... ពាក្យអង់គ្លេសនៃភាពស្មោះគ្រាណ់បានបាត់បង់—តម្លៃបស់វាចំពោះប្រជាធិបតេយ្យ។ ប្រជាធិបតេយ្យបៀបស់នៅរបស់ប្រជាធិបតេយ្យ—ការសែនា រាជាណាព័ត៌បង់ភាពស្មោះគ្រាណ់ចំពោះពួកគេ។ តម្លៃនេះពួកគេហាក់ដួងជាមិនយល់ទេ។

61 សូមវិភាគរបស់យើង! តម្លៃនេះ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដែលកំពុងមក ប្រឡាន ទីនេះហើយកាន់...ប្រឡានលើ—ការសែនា ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកស្មាប់ដោយយកចិត្តអ្នកដាក់ តម្លៃនេះមួយចំនួនបំពារៈការដករបង់នេះ។ វា—វា...

62 ឯុទ្ធភាពអ្នកស្មោះគ្រាណ់! ហើយអ្នកមិនអាចស្មោះគ្រាណ់បានទេហូតដល់អ្នកយល់វិធីមាន។ ប្រសិនបើអ្នកកំពុងសន្ទិត បុទ្ទាយ បុសដីមួយដូចខ្លះ នោះមិនអាចមានជម្រាវនៃភាពស្មោះគ្រាណ់ដែលព្រះទាមទារទេ។ វា ដំស្តី មិនមែនជា “សង្កែមដូចខ្លះ” បុ “វាអាចជាការក្រឹមព្រះ។” វាគ្រឹមតែជា “ការម៉ែន!” វាគាត់ចុងក្រាយបស់អ្នក។ វា—វា—វាគារបស់អ្នក—វាគាត់ជាប់ខាងបស់អ្នក។ វាគាត់ធ្វើដែលអ្នកព្យាយាយបានចងក្រាប់។ យើងទេ? អ្នកបានមកដល់ខិបញ្ចប់បស់អ្នកហើយ “វាគីជាសេចក្តីពិតិភ័យមាន...វាត្រានអីក្រោពីការពិតិទេ ហើយវាគ្រឹមតែដូចខ្លះ!” ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកដឹងថានៅក្នុងកំនិតរបស់អ្នក បន្ទាប់មកអ្នកព្យាយាយបែលទេដឹកភាគពេលបានក្នុងបុរសនៃក្នុងបុរសដែលខ្លួន គ្រាន់តែលកកំចេញទាំងប្រុងអីគ្រប់យ៉ាងទេវា។ ដួចដែលព្រះយេស៊ូបានបង្កើនយើងដោយសប្បុរសនៃក្នុងបុរសដែលខ្លួន ហើយគាត់បានរកយើងម្ខយដែលមានកំឡុង ការគោរពនៃកំឡុង ហើយគាត់បានលកកំអ្នកដោយទៀតបស់គាត់ ហើយនៅពេលដែលអ្នករកយើងទីបំផុតបស់ព្រះ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ការសន្យាលើរឿងជាក់លាក់ម្ខយ អ្នកព្យាយិញ្ញិចិនជាមួនចាប់ជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ចាតិវិជ្ជាបន្ទូលអ្នកកំពុងយើងទ្រូវបានធ្វើគីជាប្រះ។ នៅទីនោះ—ត្រាន—ត្រាន “ប្រែកបាលជាមួយដូចខ្លះ វាអាចជាការដករបស់អ្នក។” វាគីជាប់ខ្លះ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលអ្នកទៅដល់កំន្លែងនោះ នោះគីជាប់ខ្លះ។ អ្នកព្យាយិញ្ញិចិនបានកំឡុងអស្សាយ អ្នកព្យាយិញ្ញិចិនបានកំឡុងអស្សាយ

ដែលនរណាម្នាក់ដើរដោយទៅត្រាប់អ្នកធ្វើយើរ។ អ្នកមិនត្រូវសម្រេចដែលមនុស្សបានសម្រាប់ខ្លួយ។ អ្នកត្រូវតែសម្រេចដែលម្នាក់បានមានបន្ទូលនិងអ្នកដែលប្រចាំថ្ងៃបានសន្យា ហើយយើងបានដើរដោយទៅត្រាប់អ្នកនៅពាណិជ្ជកម្ម។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមាន អ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកមាន អ្នកគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកសង្ឃឹមថានឹងភ្លាសាយជា ត្រូវកំណត់ថាក៏នៅលើនេះ ជូចជាការការស្តាប់និងជីតសម្រាប់អ្នកនៅពេលនោះ។

⁶³ ខ្ញុំគិតថារឿងមួយដែលការរួមចិត្តរបស់យើងពីការជាសេស្សីយគឺការទូទៅការសារការពាណិជ្ជកម្ម។ តើអ្នកដើរដោយស្មោះត្រង់។ តុល្យវីនេះ ជាទាមរណ៍រាជរដ្ឋាភិបាលប់ទៅជាអារក្រកបន្ទូច បើនេះខ្ញុំមិនមាននឹងយច្ចារាកាមរៀបនេះទេ។ បើនេះ សម្រេចមេីលប្រព័ន្ធទុំអង្គយនៅទីនេះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងចេញទៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះហើយបានដែលបានរឿងដោយស្តីដើរដោយ—ហើយស្រឡាញៗនាង ហើយខ្ញុំដឹងថាបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានធ្វើរឿងទៅហើយ—ហើយស្រឡាញៗនាង ហើយខ្ញុំដឹងថាបន្ទាប់ពីខ្ញុំមិនអាចរួមចិត្តឱ្យធ្វើបែបនោះទេ។ យើងបាន? យើងបាន? បើនេះខ្ញុំចង់មាននឹងយច្ចារាប្រសិនបើខ្ញុំដឹងបែបនោះ។ ហើយខ្ញុំ...រាជនកើតឡើងដែលខ្ញុំបានធ្វើរបីប្រហែលអ្នកឱ្យដឹងថារឿងដែលខ្ញុំបានធ្វើរបស់ខ្ញុំ មុនពេលខ្ញុំអារម្មណិយាយទៅការនៃព្រះថា “អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ” ព្រះខ្ញុំបានធ្វើបាបប្រាំងនឹងនាង។ ប្រសិនបើអ្នកមករកសិន: ហើយចង់ចំថាអ្នកត្រូវគេធ្វើរឿងជាមុនសិន មុនពេលអ្នកចូលរៀបចំរំណោយបែប អ្នក។ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវទៅការនាង។ ខ្ញុំដឹងថាគារសារការពេកត្រូវបានតម្រូវដោយដែលបែបនេះ ការិនមែនជាការសារការពីពីទេបុំព្រះពីរឿងជាការ។

⁶⁴ ឬ:បើខ្ញុំនឹងយាយតម្លៃវីនេះ “ខ្ញុំនឹងសារការពាណិជ្ជកម្មបែបដឹងសារការពីថាពីខ្ញុំបានធ្វើខស ទូលបង្គំនិយាយថា ‘ព្រះអម្ចាស់អីយេ មិត្តបែបសំខ្ញុំអីយេ ទ្រង់ជ្រាបថា ទូលបង្គំស្ថាល់ទ្រង់យ៉ាងឆ្លាស់ប៉ា សារឱ្យព្រះ! ហាលេលូយ៉ាយ៉ា។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាអ្នកគឺជាមិត្តបានបែងឈូម្នាក់។ អត់ទោសឱ្យខ្ញុំ។ អ្នកដឹងទេ មិត្ត មិត្តបានសំខ្ញុំខ្ញុំមិនមាននឹងយ៉ាងបែបនេះទេ”? យើងបាន?

⁶⁵ តុល្យវីនេះ អ្នកនិយាយថា “នោះជាការលេបដៃ” ហើយហើយ ដើម្បីសារការពីបែបនេះ វាគីតិអញ្ញីង។

⁶⁶ បើនេះឬខ្ញុំទៅនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អីយេ ខ្ញុំខ្ញុំមិនចង់ធ្វើរឿងជាកាមរៀប់

បន្ថោះទេ ហើយទ្រង់ដូយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងមិនធ្វើរាយដោះទេ? ទ្រង់នឹងបដិសែជ ការលប់បង់បស់ខ្ញុំហួតដល់ខ្ញុំទៅ ហើយធ្វើរាយជាមួយប្រពន្ធដូច។

67 ហើយខ្ញុំមករកនានេដោយភាពមិនគោរពច្បាត់ ហើយនិយាយថា “និយាយថា ក្រុងស្រីចាស់ មិត្តភាសាបស់ខ្ញុំ នាយកាសាបស់ក្នុងខ្ញុំ នឹងសង្ការាស់ អ្នកដីន ទេចាយើដាសង្ការាស់ជាយុរាមកហើយ។ និយាយថា ឬអ្នកដីន ដែលលើស្តីស្តី ម្នាក់ទៀត? ហើយតើអ្នកនិយាយវីអំពីការ កូនមុន តើអ្នកនឹងអត់ទោសឱ្យខ្ញុំទេ?”

68 ខ្ញុំស្រីម៉ឺលពីររៀបដែលនានេមើលទៅ។ នានេគិតថា “តើមានអ្នកកើតឡើង ចំពោះបីបស់ខ្ញុំ?” យើងទេ? ឥឡូវនេះ ឬដីជំបុុទ នានេមិនដឹងថាគ្នុំនិយាយលើន ប្រអត់ទេ។

69 ហើយអ្នកមិនទៅតាមផ្លូវនានេដើម្បីសារភាពចំពោះមនុស្សប្រព្រះបស់អ្នកទេ។ អ្នកទៅជាមួយជាម្មោះនៃភាពស្មោះគ្នា ដើម្បីនឹងទុក្ខប្រឈប់សំព្រះនៃអំពីបាប បស់អ្នក។ ដីបុងអ្នកត្រូវតែសំពោះ ខ្ញុំត្រូវតែប្រាប់នានេថា “អ្ននស្មាត់ មក ទីនេះ វាអាចមាននៃយុទ្ធឌីវិកអាណាព័រណីពាហិកបែបសំរួលនៃលីសលី។ ស្តីដែលខ្ញុំ សំនើជាមួយ នោះជាសង្ការបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្រួលប្រឈប់អ្នកបុងនានេដែលនេះ។” បុំន្ទាត់ទូទៅនេះអ្នករាជចាកចេញពីខ្ញុំ បាបពីពេលនេះទៅ អ្នកប្រហែលជាមិននៅតាម មួយខ្ញុំទេ អ្នកប្រហែលជាមិនទទួលយកខ្ញុំទេ។ ហើយខ្ញុំដឹងឬដីនោះ។ បុំន្ទាត់ដើម្បី ធ្វើឡើងត្រូវតែទេ។ ខ្ញុំត្រូវប្រាប់នានេដោយជាម្មោះនៃចិត្តខ្ញុំ។

70 បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវប្រាប់ព្រះតាមរបៀបដូចត្រូវ។ ហើយប្រាប់ទាំងនានេនិងព្រះ ដោយភាពស្មោះគ្នា ថាទាខ្ញុំនឹងមិនធ្វើរាយដោះទេ គុណវិនិច្ឆ័យៗ។ យើងទេ? កំត្រាន់តែ...ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជាអារជាក់រាយនៅលើនានេ ហើយនានេ (យើង ទេ?) នឹងមិនយើងទេ។ ប្រហែលជាសុន្លកចាកបែបស់ខ្ញុំទៅនានេ—នឹងបញ្ចុះបញ្ចុះ នានេ បុំន្ទាត់សុន្លកចាកបែបស់ខ្ញុំនឹងមិនបញ្ចុះបញ្ចុះបញ្ចុះបញ្ចុះទេ។ ទ្រង់មើលក្នុងចិត្តខ្ញុំ ហើយទ្រង់ប្រាប់។ ហើយបន្ទាប់ពីបានទាំងអស់ គ្រាន់តែពីរឹបីឆ្នាំទៀតជាមួយនានេ ប្រសិនបើព្រះអនុញ្ញាត ហើយយើងនឹងក្រុវាបានយកចេញពីលោកឯណៈ។ បុំន្ទាត់ជាមួយព្រះ វាបានអស់កល្បាតានិច្ច ឯធម៌ខ្ញុំត្រូវតែស្មោះគ្នា ថាទា ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើខ្ញុំស្មោះគ្នា ហើយយើងនឹងស្នាប់ខ្ញុំ។ បុំន្ទាត់មិនស្មោះគ្នា មិនចាំបាច់ខ្លះខ្លាយពេលដែលបស់ព្រះក្នុងការស្នាប់ខ្ញុំទេ។

⁷¹ ហើយនោះជាកន្លែងដែលវាតានមកដល់សញ្ញថ្មីនេះ គុងចំណោមមនុស្ស វាបាក់ដូចជាមិនមានជាម្វាងនៃភាពស្មោះត្រង់—ដែលពួកគេគូរពៅមាន។

⁷² ហើយខ្ញុំធ្វើថាបុរសប្បស្តីដែលមកដើម្បីអធិស្ឋាន ដំបូងគូរពេលភាពអីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយធ្វើខ្លួនគូរប់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ដោយសារទាំងអ្នកយើង អ្នកកត់សម្ងាត់ប្រើនិងនៅលើវិធីការ អ្នកកត់សម្ងាត់ មើលថា តើព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់នៅត្រាយប៉ុណ្ណាតា យើងទេ? យើងទេ? ប្រជាធន និមិត្តនឹងលេបចេញដូរការ ពិតាបានស់ ជាមួយនឹងជំនួយបស់ពួកគេ ព្រះបានសន្យាដោយអំណោយទានមួយ។ បីនៅការព្រោះបានគឺដែលខសត្រា យើងទេ ព្រះទទួលបណ្តុះវា យើងទេ។

⁷³ ឥឡឺកត់សម្ងាត់ នោះគឺមនុស្សដែលធ្វើការសារភាពរបស់ពួកគេ ត្រូវពេលការដោយភាពស្មោះត្រង់ដែលយករាយ។ ខ្ញុំមាននៅមីនេះ ខ្ញុំមិនមានពេលអានវាទេ បីនៅការបើងហំតុន ព្រឹងយ៉ក ខ្ញុំធ្វើវា បុរីយល់ខុសៗ បានបើងហំតុន ខ្ញុំធ្វើថាក្នុងបំពាក់បំពុំ បើងហំតុន ត្រឹមត្រូវហើយ ព្រឹងយ៉ក។ យើងនៅមីនោះនៅកន្លែងសំស្បែកដើម្បី ធនខីកត-ចនសុន សាលប្រជុំដំមួយ ហើយយើងកំពុងមានការប្រជុំនៅមីនោះ។ ហើយនៅព្រឹកមួយ បីលីបូលនៅក្បែរខ្ញុំ ត្រូវកាត់ខ្សោំ ខ្សោំបំកំមក។ ហើយខ្ញុំបានរកយើង គុងចំណោមមនុស្ស ទូះភាពស្មោះត្រង់ ហាក់ដូចជាតា ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចំចាប់គូរឱ្យ។ នេះគឺជាបុរសម្ងាត់ដែលបានជាសោស៊ីយ៍ គោលបំណង បុរីសម្ងាត់នៅក្នុង—ជាតិសេសខ្ញុំ កំពុងនិយាយ។ បុរសនោះមានទូទៅនៅក្នុងទន្លេយ៉ាងខ្សោំ ហើយគាត់បានជាសោស៊ីយ៍ នៅយ៉ែនេះឈរនៅមីនោះ។ ហើយមុនពេលដែលយើងចាកចេញ ប្រាំថ្ងៃ ទុក ព្រឹងបានត្រូវបំមកគាត់មួងទៀត។ យើងទេ? ដោយសារពេកនៅក្នុងត្រូវមានបស់ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ វាបានយកចេញពីគាត់។ ដូចជាការបានធ្វើស្ថិតិយោគ នេះខណៈពេលមុននៅមីនោះនៅក្នុងទន្លេ យុវជនកាលពីយ៉ែមិញ្ញ យើងទេ។ បីនៅត្រូវពេកមានភាពស្មោះត្រង់យ៉ាងប្រាល់ប្រាល់ដើម្បីដើរការព្រោះដែលអាចយកវាថេប្រាប់អ្នកគូរឱ្យនេះ ជាមួយនឹងការចាក់ប្រឈប់ដូចគ្នាលើអ្នក អាចរក្សាការួចរារាយពីអ្នក។ យើងទេ? ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំនៅព្រឹកមួយ អំពីពន្លឹះថ្ងៃ ហើយមានបន្ទូលចា “ចុរីក្រាកទៀងនៅបើផិតិកា

បុរកនៃនូវណាមួយ ហើយនាំមនុស្សទាំងនេះទៅធ្វើនៅទីនោះ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេ សារភាពអ្នកប់យ៉ាងដែលពួកគេចាតានធ្វើ មនពេលអ្នកអធិស្សនេសម្រាប់ពួកគោះ យើងទេ? ជូនការស្មោះត្រង់!

⁷⁴ លុះគ្រាត់ពិភពលោកប្រុបចិត្ត វានឹងក្រុមិនាស។ យើងទេ? ហើយការ សារភាពគឺជាអ្នកដែលពិភពលោកក្រោរការសរុប្រៀនេះ គឺជាការសារភាពដោយ ស្មោះត្រង់។

⁷⁵ វាជួចជាថ្មីសម្រាប់ជំងឺ យើងទាំងអស់គ្មានអាចអាននៅលើដែលបច្ចេកទេរជាថ្មី និងជំងឺ—វាភើមួយព្រាតាល។ បុំនុំអ្នកដឹងទេ ការអានការណែនាំ ខ្ញុំនឹងអនុវត្តផ្ទាល់នឹងព្រះគម្ពី សាលានឹងសិក្សាសាលាបស់យើងអាចអាន ព្រះបន្ទូលទាំងអស់។ បុំនុំអ្នកដឹងទេ គ្រាន់តែការអាចអានការណែនាំនឹងរបៀបយកវា—វាចិនព្រាតាលជំងឺទេ? វា—រាមានច្បា ជួយប្រើប្រាស់បុរាណ! ជួយប្រើប្រាស់ម្នាក់អាចនិយាយថា “ខ្ញុំជាអ្នកទៅនឹងទុក តម្លៃនេះ កំណើយជាមួយខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ សំរើរឿងខែនេះ-និង-ខែនេះ ខ្ញុំស្មាល់បទគម្ពី។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជួយប្រះគម្ពី និយាយជួយប្រះ-និង-ជួយប្រះ នោះ។ អ្នកណាដែលស្ថាប់ពាក្យខ្ញុំ” ជាទាមរោគ យុំបាន ៥:២៤ “អ្នកណាដែលស្ថាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយធ្វើលើព្រះអង្គដែលបានចាត់ ខ្ញុំមក នោះមានជីវិតអស់កណ្តាលជានិច្ច” បូយើងដឹងជាក់វាអស់កណ្តាលជានិច្ច ដែលជាការអស់កណ្តាលត្រូវបាន “មានជីវិតអស់កណ្តាលជានិច្ច ព្រះតាត់ធ្វើ។”

⁷⁶ មនស្មូគាប្រើនិយាយថាពួកគេធ្វើ។ តម្លៃនេះ វាគាតាការពិត។ នេះ—នេះ—បទគម្ពីគឺត្រូវបាន ខ្ញុំ—ខ្ញុំកំពុងអាន—នេះ—ដែលបញ្ជាន ខ្ញុំកំពុងអានអ្នកដែល ដួងបញ្ហានិងច្បៃប្រាស់នឹងអ្នកដែលបញ្ហានិងច្បៃប្រាស់ខ្ញុំ បុំនុំតើខ្ញុំអាចយកវាបានទេ? តើ ខ្ញុំអាចធ្វើបានទេ? ខ្ញុំអាចនិយាយថា “ខ្ញុំធ្វើ” បុំនុំតើខ្ញុំធ្វើទេ? នោះជាអ្នក បញ្ហាប់។ គ្រាន់តែការវារៈហើយដឹងពីការណែនាំ វាចិនព្រាតាលជំងឺទេ។ បញ្ហាតីថា (ក្នុងករណីបស់យើង) យើងនឹងមិនយកអ្នកដែលឱ្យសម្រេចនិយាយថាអ្នកធ្វើទេ។ យើង ទទួលបានសំណង បុំនុំយើងនឹងមិនយកវាទេ។ យើងនិយាយថាយើងធ្វើព្រះ យើងអាចអនុវត្ត បុំនុំធ្វើយកវា យើងមិនធ្វើវាទេ។ យើងទេ ដំណឹងលូតិតាវិជិជុបត្រា ច្បាំមួយ ក្នុងករណីនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកជំងឺ...ហើយសំណងពួកគោះ បង្ហាញថាអាចព្រាតាលអ្នកជំងឺ ហើយអ្នកជំងឺអាចទាំងអស់អំពី—ការរកយើង នៃថ្ងៃនេះ: ហើយពួកគេដឹងពីថ្ងៃទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងនោះ ពួកគេស្មាល់

ទាំងអស់—ឈ្មោះអ្នកវិញ្ញាសាស្ត្រដែលបានរកយើងឡាតាំងកាត់ណែនាំ៖ ដូចជាកីត់សំងសាលជាជម្រើរ ប្រសិនបើយើង—ប្រសិនបើយើងស្ថាប់ព្រះបន្ទូលទាំងអស់អំពីវា ប៉ុន្តែបានដែលយកវា វានឹងមិនធ្លាយយើងទេ។ យើងឡាតាំងការ—វានឹងមិនធ្លាយយើងទេ។

⁷⁷ ប៉ុន្តែ ហើយបន្ទាប់មករបៀបដែលយើងនិយាយថា “ប៉ុន្តែយើងបានទទួលភាព” ហើយប្រសិនបើអ្នកនិយាយថាអ្នកបានយកវា ហើយអ្នកដឹងមិនបង្ហាញលទ្ធផលគាត់មិនបានយកវាទេ។ ហើយហើយ។ តើធ្វើដូចមេច ប្រសិនបើនានាទុករាន់លើ ដំឡើងមិនមែនជាអ្នកវាល់បែបនេះ៖ យើងឡាតាំងការនៅពីរនៃហើយនាំមកវីរាណដែលបានបង្ហាញខ្លួយយើងឡើពីរដែលនេះ៖ ហើយពួកគេរាយការងារចាត់ពួកគេយកវា ហើយពួកគេបង្ហាញថាទុករាន់មិនមែនមិនទទួលភាពទេ! របៀបដែលមនុស្សម្នាក់អាចរាយការបទគ្នី លើរឿងគុចគាត់ដែលខ្សោនិយាយ អំពីស្រីដែលមានសក់ខ្លួនឯងស្ម័គ្រី ហើយជូលនៅ៖ តើពួកគេអាចហេរខ្លួនឯងថាគារត្រីស្ថានដោយរបៀបណា នៅពេលដែលផ្ទាត់ខ្លួនឯង និយាយថាការខុសគ្នា! យើងឡើ? យ៉ាងម៉ែ? អ្នកនិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្សោនិយាយការណាមិនបានយកវាទេ។” នោះមិនមាននំយោះម្មាយទេ។ ដើរត្រូវបានបង្ហាក់ថាអ្នកបញ្ជាក់ថាអ្នកមិនបានយកវាទេ។ យើងឡើ? អ្នកបាននិយាយថាអ្នក—អ្នកបានយកវា ប៉ុន្តែអ្នកមិនបាន! សម្រាប់ អ្នកនៅពេលបង្ហាញ ភាគសញ្ញាទាំងអស់ដែលខ្សោនិយាយបានសន្និត់ថាទុកបាន។ ហើយឱីសម្រាប់នោះក្នុងបន្ទាត់ដឹងល្អ គឺជាការពុរាបាលដែលជានាំ! វាគ្រោរការពើរីង។ កំណើរនេះ៖ អ្នកយើងឡើ អ្នកគ្រោរតែបង្ហាញលទ្ធផល។

⁷⁸ អ្នកយកមនុស្សម្នាក់និយាយថាទុកគេគឺ “ខ្ញុំ” ខ្ញុំដឹងឱ្យ “ខ្ញុំ” សូមឱ្យពន្លឹះនេះដឹងល្អវាយប្រហារពួកគេ បង្រួស ពួកគេយកវាកំទទួលនេះ៖! ហើយពួកគេនឹងបង្ហាញលទ្ធផល។ ប្រាកដណាស់។ អ្នកនឹងមិនយើងឡើបុរាណនៅ៖ នោះក្នុងបន្ទាប់រាយការឡើតេះ អ្នកនឹងមិនយើងគាត់នោះជាមួយបានវិនាក្នុងដែលសំគាល់គាត់ អ្នកនឹងមិនយើងគាត់ដឹងការទេ។ អូ ទេ។ អ្នកនឹងមិនយើងគាត់ដែលដំឡើងជាមួយស្រីរឿងឡើតេះ។ ទេ ទេ ទេ។ ខ្ញុំមិនខ្សោនិយាយការណាមិនយើងគាត់ដែលសាថ្រីរបស់ពួកគេនៅថ្ងៃពេលខ្លួនទេ គាត់នឹងបែងក្សាលបានសំគាល់ឡើងបានចូលជាដរាមាន។ ហើយមើលទៅព្រះត្រីស្ស។ តើជាមី? វាបង្ហាញថាសំណងបានចូលជាដរាមាន។

ហើយប្រសិនបើវាមិនមានប្រសិទ្ធភាព អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាគ្នេះបានយកវា” មែនហើយ តើអ្នកនៅទីណាននៅថ្ងៃនេះ? អ្នកកំពងដិតស្ថាប់។ អ្នកបង្ហាញ! ខ្ញុំកំពង សម្រួលមិលអ្នកដូចជាការធ្វើឡាតីនិងថ្វីយករណីបស់អ្នកដោយ—ដោយព្រះគម្ពី ថាអ្នកនៅតែមានបាប។ ហើយណួលនៃវាតីបាបគឺជាសេចក្តីស្ថាប់។ កំគិតថា វាគ្រែរកដើរឱ្យការនៃថ្វាស៊ា យើងទេ សកម្មភាពធ្លាប់ខ្លួនបស់អ្នកបញ្ជាក់ សកម្មភាពធ្លាប់ខ្លួនបស់អ្នកបញ្ជាក់ថាអ្នកមិនបានយកវាទេ។ អ្នកគិតថាអ្នក បានធ្វើ។ អាម៉ែន។ អ្នក—អ្នកប្រហែលជាស្មោះគ្រង់ក្នុងការធ្វើវា ប៉ុន្តែអ្នកមិនបាន ធ្វើវាទេ! ជីវិតបើអ្នកបានធ្វើ នោះព្រះបានសន្យាតាការនឹងមានកម្លិតបាយកបើអ្នក។ ហើយវាតីបាបចាស់នៅតែមាន ធម្មជាតិអំជាមចាស់នៅតែនៅទីនោះ ការមិន ធ្វើដើម។ ប៉ុន្តែអ្នកព្យាយាមធ្វើខ្លួនអ្នក នៅថ្ងៃពេលមុខមិត្តរបស់អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំ ជាអ្នកធ្វើ។ អូ ថាយសិរិលុដល់ព្រះ! បាន ខ្ញុំជាអ្នកធ្វើ។” ប៉ុន្តែ អ្នកយើងទេ វា មិនបានជួយអ្នកទេ។

79 ប្រហែលជាអ្នកដឹងខ្លួនដឹងមិនគ្រែបានតុវិទុកជាមុន—ទៅឱិសច។ ប្រសិនបើ វាកើតឡើង វានឹងមិនមានប្រសិទ្ធភាពទេ។ ហើយហើយ។ អ្នកយើងទេ?

80 ប៉ុន្តែសូមក្រឡេកមិលស្ថិតិអសិលដម្លៃគុចនោះនៅពេលដែលទន្លឹបាន រាយក្រោមបាននៅ មានរឿងឈូយជាក់នៅទីនោះដើម្បីថ្វីក្រោស្ថានភាពរបស់នាង។ យើងទេ? ប្រសិនបើយើងធ្វើនឹងសាកោតជាយស្សោះ នោះឱិសចនៅផ្លូវរបស់ព្រះ នឹងមានប្រសិទ្ធភាព។ ព្រះមានផ្លូវសម្រាប់រឿងទាំងនេះ។

81 ឥឡូវនេះ យើងទេ មនុស្សនឹងទៅនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបានចូលរួម ព្រះវិហារ។ នោះជាម្មាយជាមួយខ្ញុំ។” នោះមិនមែនជាដឹងដែលព្រះបានប្រទាន ទេ។

82 ផ្លូវដែលព្រះបានប្រទានគឺការប្រចិត្ត ការសារភាព និងការបង្ហាញពីលទ្ធផល បង្កើតដែលផ្លូវសម្រាប់ការប្រចិត្ត បង្ហាញភាពស្មោះគ្រែដ៏។ ប្រសិនបើអ្នកជាមនុស្ស នឹងធ្វើនៅព្រឹកនេះ នោះនឹងគ្រែបានអជិស្សនៃសម្រាប់ ហើយអ្នកដែលបានខ្សោះ នៅ ទូទាត់ពិភពលោក ហើយបន្ទាប់ពីខ្សោះ នៅ គ្រែបានចាក់ ហើយអ្នកដឹកតាំ បុអ្នកដែលចាក់វានៅក្នុងក្រម្មដំនុំ ក្រម្មនៅក្នុងពួកប្រុកនៃនឹងធនាគារដែលអ្នកនៅ ដែល កំពុងលេងវា ដំបូងនឹងធ្វើឱ្យការសារភាពរបស់អ្នកចុងសំលាល់ ហើយបន្ទាប់មក មកដោយគ្មានរឿងក្នុងចិត្តរបស់អ្នកទាល់តែសោះក្រាតិសេចក្តីដំឡើ ហើយព្រះ

បានអធិស្ឋានឱ្យ នៅទីនោះ ច្បាំពេឡូនិងកើតឡើង។

⁸³ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ចូរប្រចិត្តទាំងអស់គ្មាន!” ខ្ញុំមាននៃយច្ចារព្រៀបស បានធ្វើនៅថ្ងៃបុណ្យខែចុះខែមិថុនា ព្រះយេស៊ូវត្រីស្ស សម្រាប់ការធ្លាប់បាប ហើយអ្នកនិងទទួលបានអំណោយទន នៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលអ្នកកើតឡើង ហើយធ្វើលើព្រះអម្ចាស់ ហើយទទួលបុណ្យជំនួយ ត្រូវបានព្រះយេស៊ូវត្រីស្ស អ្នកធ្វើឱ្យព្រះជាអ្នក កុហក យើងអ្នកមិនទទួលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធ។ ប្រសិនបើ... ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល នេះ បេសកកម្មចុងក្រាយដល់ក្រុមជំនួយបស់ទ្រង់ “ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាម អស់អ្នកដែលធ្វើ។” ហើយធ្វើការដែលអ្នកធ្វើ នៅក្នុងបានជាតាំង ហើយអ្នក យើងបានជាសម្បាល់ទាំងនោះតាមអ្នកធ្វើ ហើយអ្នកឡើងមក ហើយអ្នកធ្វើជាក់ដែល ហើយអ្នក ហើយមានអ្នីមួយមិនកើតឡើង បន្ទាប់មកមានអ្នីខុសជាមួយជាន់នឹងបស់អ្នក។ យើងទេ? “អ្នកធ្វើ!” ព្រះបានសន្យានឹងដែលបានផ្តល់ឱ្យ។

⁸⁴ យើងព្យាយាមស្លៀដរកការណួនលោមដោយនិយាយថា “ខ្ញុំមិនចាំបាច់ស្នាប់ទេ។” ទេ វាបានរាតិត អ្នកមិនចាំបាច់ស្នាប់ទេ។

⁸⁵ បើផ្ទេរសិនបើអ្នកត្រូវបានគឺអ្នកជាមុនសម្រាប់ជីតអស់កល្លារជានិច្ច អ្នក នឹងស្នាប់ការ ហើយអ្នកនិងវិកាយចំពោះវា។ វាបានរានួនលោមរបស់អ្នក។ វាបាន អ្នកដែលអ្នកចង់បានពេញមួយជីតាហបស់អ្នក។ វាបាន—វាតីជាតុដ នោះ អ្នក—អ្នក ត្រូវមួនជាក្រុងបីមួយបានហើយ។ បង់ចោលហើយគ្រប់យ៉ាង។ យើងទេ? អ្នកចង់បានវាបានរាតិត អ្នកដែលបានរាតិតរាតិតរាតិត ដើម្បីជាការយកចិត្តទុកដាក់បស់ព្រះសម្រាប់អ្នក។ វាបានអ្នីមួយជីមួយ ដោះស្រាយសំណ្ងាបាប ដើម្បីជាការយកមិនធ្វើ ដោះស្រាយហើយគ្រប់យ៉ាង សម្រាប់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកចង់បាន។ វាតីជាតាត់ដែលពិតជាលើហើយដើរបាន លើ ដែលបានរានួនបាននូវព្រះព្រោះ យើងទេ? ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា មិនមែន អ្នកដែលមិនលើ មិនត្រូវការអ្នកកំទេ។ បើផ្ទេរតីជាអ្នកដែលលើ។ ដើម្បីអ្នករាប់ដី ស្នានភាពបស់អ្នក នោះអ្នកត្រូវកំពើដើម្បីចង់ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាអ្នី។ បន្ទាប់មក វាបាននៅក្នុងបានប្រាប់មួយខេស។ យើងទេ?

⁸⁶ មនុស្សជាប្រើនិនពេលខ្លះ សេវាប្រព័ន្ធលាស អ្នកមិនចាំប់ផ្លូវពីបាត់បស់វាទេ។ អ្នកត្រូវកំពើសម្រាតជីត អ្នកត្រូវកំពើមានលក្ខខណ្ឌ អ្នកត្រូវកំពើនិយាយថា “បាន ខ្ញុំធ្វើ” ហើយនោះត្រូវកំពេចចិត្តបស់អ្នក។ បន្ទាប់មកអ្នក ត្រូវនរណាម្នាក់ជាក់

ដូចនោះ ហើយមើលថានោះជាដឹងដែលបានបញ្ជីជាតិរបស់យើងទៅនរក បានបញ្ជីការប្រណាំងបស់យើងទៅហាននរក។ បើដើរហើយ។ ដូច្នេះតទួរនេះយើងរកយើងបញ្ហាប់ពីព្រះបានគ្រប់គ្រាន់ដូចខ្ញុំដើរច្រង់មានថ្វីនេះ...

¹²³ តម្លៃនេះខ្ញុំមកដល់អត្ថបទរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានវិធីគ្មានឱ្យអស់សំណើចក្ខុងការនាំយក...ខ្ញុំចូលចិត្តបង្កើតឱ្យដាក់បាន ហើយបញ្ហាប់មកវាយអត្ថបទរបស់ខ្ញុំ។ តម្លៃនេះ យើងរកយើងបញ្ហាប់ក្នុងសម្រាប់លាកណុង នៅពេលដែលព្រះនឹងដំនុំដំរោះពិភពលោក នៅពេលដែលរាយកដល់ដូចជាក់តម្លៃនេះ ព្រះ ព្រះយេគ្មូរមានបន្ទូលថា តើច្រង់យកព្រះទៅយកជាក់ទេ? តើច្រង់យកព្រះទៅយកជាក់ទេ? តើច្រង់ពិភពលោកយកព្រះទៅយកជាក់។ ត្រង់យកព្រះទៅយកជាក់ពីអ្នី? តម្លៃនេះ បញ្ហាប់ពីច្រង់បានជាងបញ្ជីហើយថាគារដំនុំដំនុំនឹងមកដល់ ហើយបានប្រកាសការដំនុំដំនុំ។ ត្រង់បានយកព្រះទៅយកជាក់ដល់អ្នកដែលយកចិត្តទុកជាក់។ ហើយនោះកើតុចត្រូវបានស្អែកដោយទៅនេះដោយ។ ត្រង់បានយកព្រះទៅយកជាក់ចំពោះអ្នកដែលមាននោះយកចិត្តទុកជាក់។ ហើយយើងយើងបញ្ហាប់បញ្ហានៅក្នុងហេរ្នូកដីកនាំពុកគេ ដើម្បីដឹកនាំមនុស្សដែលបានផ្តើសផើសរបស់ត្រង់ទៅកាន់ផ្លូវដែលបានផ្លូវបានឱ្យសម្រាប់ការគំគែចុនបស់ពុកគេ។ ត្រង់នោះដែលកាលពីរឿយុលិច្ឆ្រ ថ្វីនេះ និងជាបៀវង្វោគ។ យើងយើងបញ្ហាបោះបានយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះរាជស្តីរបស់ត្រង់។ [កន្លែងទេនៅលើការសែត—អ្នដុ]

¹²⁴ យើងនោះទីបញ្ចប់ ហើយយើងយើងបញ្ហាយើងនៅថ្ងៃដែលបញ្ចប់! ត្រង់ផ្លាសាច់សង់បើអំពីពុករូបឃ្លាយនោះទេ។ តើយើងអារម្មណ់ទីក្រុងនោះលើប្រាសាទសូដុមនិងកូម្ម៉ែបាននេះដោយរបៀបណា? តើយើងអារម្មណ់ពីរាយរបៀបណា? មានកែងកងនិងកូម្ម៉ែនៅសំល់ ហើយនោះគឺជាការយោងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអ្ន ខ្ញុំធើយោ ការបន្ទូតតាមរយៈគ្រាទុកដែន ដើម្បីនាំមកនូវការស្អារឡើងវិញនៅដែនដី សម្រាប់មនុស្សដែលគ្រាន់តែនោះក្នុងព្រះនេះគ្របស់ព្រះ ហើយវាតែដោយព្រះបន្ទូលរបស់ត្រង់។

¹²⁵ សូមកត់សម្ងាត់បញ្ហាល់ ត្រង់បានយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះអ្នកដែលចង់ការគំគែចុននៅសម្រាប់បានបញ្ហាប់ ហើយទេដែលចាត់ហេរ្នូកជាកំរុងពុកគេ។ ហើយហេរ្នូកនោះបានដឹកនាំពុកគេទៅកាន់ផ្លូវដែលព្រះបានប្រាន់។ តម្លៃនេះ នោះជាពិធីរបស់ព្រះក្នុងការធ្វើអ្នី។ យើងបញ្ហាបោះបន្ទូលទៅកាន់ផ្លូវ ដែលជាប្រះបន្ទូល

(រាយធម៌និយោជន៍ជាព្រះបន្ទូលដែលបានសរសេរទេ) ហើយប្រាប់ណុវត្ថុបំទូកដំមួយសម្រាប់ការសេវ្យភាពដែល ហើយដើម្បីព្រមានមនុស្សទាំងអស់ថាអ្នកដែលបាន “ផ្លូវយ៉ាវការសេវ្យភាព” ហើយបុសនេះគឺជាបោកដែលបានបង្ហាញឱ្យយើង ពីផ្លូវវិនាករភ័ត៌គេចខ្លន។ សូមកត់សម្ងាត់ មនុស្សរបាយបានសិនស្វោះត្រូវបានពុ បុសនេះ ហើយធ្វើតាត់ ហើយពួកគេបានភ័ត៌គេចខ្លន។ តើពួកគេបានគេចពីអ្នក? ការស្មាប់នៃលោកឯកនៅអំពីបាបដែលកំពុងក្រោបានបំផ្តាញនៅថ្ងៃនោះ ពួកគេបានគេចគេញពីផ្លូវរម្យណា:ដែលកំពុងដាក់បើដែនដីទីនេះដីទីនេះមួលហើ ព្រះយកព្រះទៅយកដាក់ណាស់! (ខិត្តជាមាត្រាសំអើយ សូមដូរយកឱ្យដ្ឋានទូរវនេះ មុនបន្ទាត់ អធិស្ឋាន។) ព្រះយកព្រះទៅយកដាក់!

¹²⁶ ទ្រង់ទកមីលលោកឯកពីទូរវនេះ: ហើយទ្រូវបានត្រាស់ហេរ ហើយទ្រូវបានត្រាស់ហេរ ហើយពួកគេបានបដិសែរ ហើយបែងចុះ។ មានខុកសាលាដែលការរំប្រចិត្ត នៅដើមដំបូង។ នៅពេលដែលព្រះបានប្រាប់អេសាយុវត្ថុដោយការកំណត់ការ ហេសគាតាការតីនឹងក្រុវ៉ែស្សាប់ ហេសគាតាបានប្រចិត្ត ហើយមានសេបក្តីមេត្តាករុណារ។ នៅពេលដែលព្រះបានប្រាប់យុំណាស់ឱ្យទៅនឹងហើយក្រុងពីព្រោះក្នុងរយៈពេលសែលបីថ្ងៃ ទ្រង់នឹងបំផ្តាញទីក្រុង ពួកគេបានរំប្រកក សេបក្តីមេត្តា ហើយមានការរំប្រចិត្ត។ បីនៅនៅពេលដែលពួកគេបដិសែរ វាក្នុងនៅសែលប់រការពីការវិនិច្ឆ័យទេ! ហើយប្រជាធាទិនបានបដិសែរព្រះគ្រឿស្ស។ ពួកគេបានហកដើរក្នុងការស្សាប់ការហេរ ដូច្នេះត្រានអ្នកនៅសែលប់ទេ បីនៅយើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងការវិនិច្ឆ័យ។

¹²⁷ តើទូរវនេះ តើព្រះយកចិត្តទូកដាក់ចំពោះអ្នកដែលបានរំប្រចិត្តទេ? តើទ្រូវបានបង្កើតផ្លូវសម្រាប់ពួកគេទេ? តើទូរវនេះយើងនឹងយើងបំផ្តាញអ្នកដែលទ្រូវបានធ្វើកាលពីអតិថិជនបាន។

¹²⁸ សម័យណុវត្ថុ ទ្រង់យកព្រះទៅយកដាក់! ទ្រូវបានចាត់បោក ហើយទ្រូវបង្កើតផ្លូវបង្ហាញដែលបំពុំពួកគេ ហើយទ្រូវបានបើកផ្លូវ ឱ្យពួកគេក្រុច ហើយពួកគេបានរួចរួសពីការដំនុំដុំរោះ។ ទ្រង់កំយកព្រះទៅយកដាក់ពួកគេដោយ យើងរកយើងបាន ទ្រង់នៅពួកគេទៅនឹងដែលទ្រូវ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទៅកាន់កំន្លែង (ទាំងអស់) មុនពេលការដំនុំដុំរោះដីជំរឿកដល់ ទ្រូវបានយកចិត្តទូកដាក់ចំពោះពួកគេរហូតដល់ទ្រូវបានផ្លូវបំផ្តុរដែលពួកគេអាចចូលមកបាន

ហើយនឹងមានសេវាតីការដំនាំដែលនឹងមកដល់។

¹²⁹ ឥឡូវនេះ៖ ត្រង់បានធ្វើដូចខ្លោះចំពោះ—អ្នកនឹសតាំង។ ឥឡូវនេះ៖ យើងដឹងហើយ។ ត្រង់បានធ្វើដូចខ្លោះចំពោះអ្នកនឹសតាំង តែចំពោះអ្នកនឹសតាំងឥឡូវនេះ៖! ពួកគេគឺជាម្នាក់ដែលបានទទួលយកមេដារនឹងជីវិតនេះ។ ពួកគេគឺជាម្នាក់ដែលត្រូវបានកំរើទុកជាមុនដើម្បីមើលវា។ ពួកគេគឺជាម្នាក់។ យើងទាំងអស់គ្នា បើយើងធ្វើព្រះគម្ពី យើងត្រូវរាយការកំណត់ទុកជាមុន។ យើងត្រូវទេ? នោះជាការព្រឹមត្រូវ។ មិនមែនព្រះសញ្ញព្រះហប្បទ័យឡើងអ្នកណារែងទូទៅទេ ប៉ុន្តែត្រង់ដឹងថាអ្នកណារីនឹងទទួល ហើយអ្នកណាមិនទទួល។

¹³⁰ ត្រង់បានយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះប្រជាធិបតេយ្យដែលបានធ្វើសិសបស់ត្រង់ នៅក្នុងធ្វើនៃការបំផ្តិចចំប៉ាញនៃប្រទេសអរបូរីបាន ពួកគេបានចុះនៅទីនោះ ក្នុងប្រទេសអរបូរី ហើយភ្លាយជាទាសការ។ ជំនាញសេសហោកម៉ែស ត្រង់យកព្រះទៅចំយកជាក់ចំពោះប្រជាធិបតេយ្យ។ ត្រង់បានចាត់ពួកគេអ្នី? ហេក អូនីត្រា តើវាគ្រោរទេ? ហើយទ្រង់បានធ្វើការស្រាវបស់ត្រង់ដែលពិភពអ្នកមិនធ្វើ ពីការដំនាំដែលនឹងមកដល់នៅថ្ងៃនោះ។ តើត្រង់បានធ្វើវាទេ? ត្រង់បានយកចិត្តទុកជាក់នៅពេលដែលប្រទេសអរបូរីបានប្រមូលអំពីបាបរបស់ពួកគេខ្សោះរហូតដល់ព្រះគ្រូរបញ្ញានការដំនាំដែល ពីព្រះត្រង់បានប្រាប់អំប្រាប់ចុងក្រោយ ហើយខ្ញុំនឹងដោះស្រាយជាមួយប្រជាធិបតេយ្យ។ ជូនដូចជាដួនសិរីការបង្ហូរព្រះពិធីរបស់ត្រង់ដែលបានបង្ហូរការយកចិត្តទុកជាក់របស់ត្រង់ទៅពួកគេ។ ត្រង់បានបង្ហូរអ្នកកំសាន្តចិត្តដល់ពួកគេ។ ត្រង់បានបង្ហូរព្រះបន្ទូលបស់ត្រង់ទៅពួកគេ។ ហើយទ្រង់តែបង្ហូរព្រះបន្ទូលបស់ត្រង់ដែលបានធ្វើនៃសម័យណុរាយ។ ត្រង់បានធ្វើដូចជាដួនសិរីនៃសម័យណុរាយ។ ត្រង់បានធ្វើដូចជាដួនសិរីនៃសម័យណុរាយ។ នៅក្នុងធ្វើរបស់អរលី...របស់ម៉ែស យើងដឹងថាព្រះត្រង់បានធ្វើដូចជាដួន ការដំឡើងបាបរបស់ត្រង់មក ហើយពួកគេបានធ្វើក្នុងដែលពិភពអ្នកមិនធ្វើ។ ឥឡូវនេះ៖ នោះជាប្រភេទដែលបេញមក។ នោះជាប្រភេទដែលបានរឿន។ ពួកគេបានធ្វើដូចជាបេកម៉ែស ចាត់ជាតា...នៅក្នុងព្រះនៃត្រូវបស់ជាត់នៃ ចាត់ជាម្នាក់និយម ផ្ទុល ចាត់ជាថ្មោះនិងអាមេរិក ចាត់ជាមួនសុវណ្ណាក់ពុក ចាត់ជាម្នាក់ដឹងដែលត្រូវខ្សោះនៅក្នុងព្រះព្រះនៃត្រូវបស់ជាត់។ ប៉ុន្តែចំពោះមនុស្សដែលត្រូវបានធ្វើសិស ដែលបេញមកតាមព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ (“ខ្ញុំនឹងនាំពួកគេបេញ”) ចាត់ជាបេកសម្រាប់ពួកគេ។ ត្រង់គឺជាផ្លូវរាយការព្រះបាន

ប្រទានฯ ហើយគាត់ក៏...សូមកត់សម្ងាត់ ពួកគេបានធ្វើគាត់ ហើយបានរត់គេ
ពីការដំនាំដំរោះនៅថ្ងៃនោះ។ ពួកគេបានធ្វើលោកមួយសោ។

¹³¹ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់ក៏យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេដើម្បីនាំពួកគេ
ចេញ ហើយទ្រង់បានថែរក្សាប័ណ្ណុងការធ្វើដំណើរបន្ទាប់ពីពួកគេចេញមក។ អាមីន។ ដូចជានៅក្នុងឱ្យកាយ នេះគឺនៅក្នុងអាណាពាណក្រឡាងវិញ្ញាណ។ ទ្រង់យក
ព្រះខ័យទុកដាក់! ហេតុអី? ទ្រង់បានផ្តល់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេត្រូវការណែល
ពួកគេកំពុងដើម្បីដើរ។ តើមនទេ? ទ្រង់បានពួកគេនៅពេលដែលពួកគេ
ឈឺ។ ទ្រង់បានផ្តល់ការព្យាបាល ទ្រង់បានផ្តល់ផ្លូវសំបានដែលពួកគេ
បានប្រទាន—សុទ្ធភស់លដ្ឋិនឈូយ ដែលពួកគេអាចមិនបានដើរទៀតសំបុត្រនេះ ដែល
ជានិមិត្តូបនៃអំពើបាប ហើយបានជាសាល់ស្រីយ៍។ ទ្រង់បានចិត្តឱ្យមេពួកគេខណៈ៖
ពេលដែលពួកគេនៅតាមផ្លូវដែលជាកំនើងដែលត្រូវនាំបីង ទ្រង់បានបង្កើនាំបីង
ចេញពីស្ថានស្អែក។ ទ្រង់បានចិត្តឱ្យមេពួកគេ។ មិនត្រូវតែបីងឡើងទេ ប៉ុន្មែងទ្រង់បាន
បំពាក់ពួកគេ ដោយបង្ហាញថាព្រះខ័យទុកព្រះខ័យទុកដាក់ចំពោះអ្នកដែលយកចិត្ត
ទុកដាក់។

¹³² ប្រសិនបើពួកគេត្រូវមួនជាប្រសិនដើម្បីសារភាពនឹងប្របិត្តុហើយធ្វើនឹង
ទុកដាក់ ព្រះយកព្រះខ័យទុកដាក់! ប៉ុន្មែងក្រុរៀនយកចិត្តទុកដាក់ជាមុន
សិន អ្នកក្រុរៀនទុកដាក់ដែលទ្រង់បានបញ្ចូនអ្នក។ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់
ចំពោះពួកគេដូចជាប្រាកែងថានីងមិនមានកំបាត់ទេ ទ្រង់បានបង្ហាញព្រាកវី
របស់ទ្រង់ដោយសញ្ញាដែលបង្ហាលក្នុង ដើម្បីឱ្យមុនស្មោរយើងចាក់មិនមែនត្រាន់តែ
ជាបុរសម្ងាត់ដែលដើរនៅថ្ងៃនេះទេ ចាប់តីជាប្រះនៅពីលើគាត់ ទ្រង់តីជាបុរសម្ងាត់ដែល
កំពុងដើរនាំដូចជា ព្រះយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះមនុស្សដែលយកចិត្តទុកដាក់។ ព្រះ
យកព្រះខ័យទុកដាក់ចំពោះអ្នកដែលយកចិត្តទុកដាក់ពីទ្រង់។ ដូចដូចនេះទ្រង់បាន
បង្ហាញបុរសនេះ ហើយបង្ហាញថាគាត់ជាអ្នកបំពីរបស់ព្រះ ដោយបញ្ចូនបង្ហាល
ក្នុងដើម្បីនាំពួកគេមែនកាន់ទីកន្លែង។ ហើយពួកគេបានដើរដែលបានសញ្ញាដែលក្នុង
នេះ សំសិទការនិងដើរការនៅទីកន្លែង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់ “មិនបានយក
បង្ហាលក្នុងនិងពេកទេ” ទ្រង់តែងនៅជាមួយពួកគេអស់ជាប្រើប្រាស់នៅក្នុងទី
របាយស្ថានអស់យោះពេលដែលសិបញ្ញា។ តើវាក្រុរៀទេ? បង្ហាលក្នុងនោះបានដើរនាំ
ពួកគេ! យើងស្ថិតនៅក្នុងនៅសាមសិបបីរបសយើង ដោយទុករយៈពេលប្រាំពីរដំរូង

ចំពោះអ្នក។ ដាក់អ្នកចប់យ៉ាងនៅទីនោះ ព្រះអ្នកស្មាតនៅចំពោះព្រះ។ អ្នក—អ្នក កំពុងដើរជាអ្នកបញ្ជីរបស់ព្រះ។”

¹³⁵ ព្រះបានយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួន ពីព្រះអលីយ៉ាបានយកចិត្ត ទុកដាក់ចំពោះព្រះ។ ក្រោមជីថ្យាយធ្វើឡើងឡើងអស់បានបាត់បង្គនិមិត្តនៅវីថ្នី នោះ បានបាត់បង្គនូវរបស់ព្រះ និងសេចក្តីសែវាយពីនៃព្រះបន្ទូលរបស់ត្រង់ ហើយវាកំសិរី។ បើនេះមិនចាយសេបិលទៅនឹងបានពួកគេយ៉ាងណាមី ស្ថិតិមួយ នៃស្ថិតិ មិនចាបូកគេជាប្រុងធ្វើឡើងឡើងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើនឹងធ្វើទៅ អលីយ៉ាបានក្នុងក្រប់សំងនឹងវា គួរព្រះនាមវិនិយោគ គឺជាប្រះបន្ទូល គឺយោព្រះបានយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួន គឺដើរជាកំពោះអ្នកដែលបានរួមចំណែក ពីព្រះគាត់និយាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអ្នក ព្រះយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួននៅពេលអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ បើនេះអ្នក ត្រូវកំពេញយកចិត្តទុកដាក់ជាមុនសិន។ បាន។

¹³⁶ សូមកត់សម្ងាត់ ត្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់នៅពេលដែលបានបង្កើត ដោយព្រះបន្ទូលរបស់ត្រង់ ចេញពីក្នុងចំណោមនិកាយ។ មេឈមេទាមពីរបាន គាត់ត្រូវអាត់អាហារដែលស្ថាប់ ពីព្រះវានឹងមិនមានដង្វាយមួយភាពក្នុងដែលស្ថាប់នឹង ដង្វាយមួយភាពដែលគាត់ទៅ បើនេះត្រង់បានយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួននៅពេលបានបង្កើត ត្រង់មិនអនុញ្ញាតឱ្យគាត់យ្មានក្នុងអំឡុងពេលដែលគាត់កំពុងគោរពតាមព្រះបន្ទូល របស់ព្រះទេ។ គាត់បានបញ្ជាមីក្នុងចិត្តមេគាត់។ ត្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូល បានបង្កើត គឺយោត្រង់គឺជាប្រះបន្ទូល។

¹³⁷ គាត់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះជានីយ៍លនោះពេលដែលជានីយ៍ល យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីអធិស្សានដោយស្មោះ។ មិនចាស់ស្មោះបន្ទូលអ្នកទេ “ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យវាធ្វើឡើតទេ” អលីយ៉ាគ្រាន់តែបើកទ្វារ ហើយមែនទៅក្រោងយេរូសាណិម ហើយអធិស្សាន។ អលីយ៉ាយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះព្រះ ហើយ—ហើយព្រះយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអលីយ៉ា។ ជានីយ៍ល យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយព្រះយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួន អលីយ៉ា។ គាត់បានបញ្ចូនបង្កើតដែលបំកែយសុទ្ធភាពចេញពីគាត់ ហើយ ស្មាក់នៅទីនោះពេញមួយយប់។ ព្រះបានយកព្រះទៅយ៉ាងខ្លួននៅព្រះជានីយ៍ល

បានយកចិត្តទុកដាក់។ បាន មែនហើយ។ អធិស្ឋានដោយស្មោះ ដោយដីងថា វិនិងមាននឹងយចាប់ចូលទៅក្នុងរុងគោ ប្រសិនបើគាត់មិនស្ថាប់បង្ហាប់ លំដាប់ នៃនិភាយ។ ប៉ុន្តែគាត់បានលុកដួងផ្លូវមាត់បង្ហាប់ ដោយមិនខ្សោចអ្នកដែលមនុស្ស និយាយនោះទេ។ គាត់បានបើកបង្ហាប់ពីព្រះវាពាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយគាត់បានអធិស្ឋានដោយស្មោះគ្រងឱ្យដឹងស្មោះគ្រងចំពោះព្រះរបស់គាត់ជាផ្ទៃដោលប៉ែង។ គាត់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះនិងបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ហើយព្រះបានងាក មកមើលប៉ែងដាក់ឱ្យដឹងបញ្ញបញ្ញរបស់គាត់ ដំហែរបស់គាត់។ ដាក់ឱ្យដឹងបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះនិងព្រះនិងបញ្ញលុបស់ព្រះ ហើយព្រះបានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះដាក់ឱ្យដឹងដំហែរបស់គាត់សម្រាប់ព្រះបញ្ញល។ គាត់នឹងធ្វើរាល់ពេល។ អាម៉ែន។

¹³⁸ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះក្នុងជនជាតិហើយពីនៅពេលដែលពួកគេ គោរពដោយស្មោះនិងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះដំឡើ ដែលព្រះបានប្រគល់ឱ្យពួកគេ ម្នង ព្រះបញ្ញលុបស់ព្រះ។ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពួកគេហូរពដល់ពេល ពួកគេផ្តើម្រួច...ពួកគេមានបញ្ញត្តិពីព្រះ “កំក្រាប់នៅចំពោះព្រះរបស់សាសនីដើម្បី បូរបស់ណាកណាមួយ។ កំខិនក្បាលហើយកំច្ញាំយបង្ហាប់ពួកគេ។” នោះគឺជាបញ្ញត្តិ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានផ្តើម្រួចហើយនិយាយថា “យើងនឹងបានចូលទៅក្នុងគុកអស់អ្នកដែលមិនមាន” ពួកគេយកចិត្តទុកដាក់ហូរពដល់ពួកគេហូរដឹង ដាក់ឱ្យសំណាក់។ បីដីហើយ។ ព្រះបានយកព្រះទៅយុទ្ធដាក់ចំពោះពួកគេ នៅពេលដែលកំដៈមិកដល់ ទ្រង់បានបញ្ហាបុរសទីបូនចុះនៅនៅក្នុងគុក ហើង ហើយក្បាលពួកគេឱ្យគ្រាត់។ ទ្រង់យកព្រះទៅយុទ្ធដាក់ព្រះពួកគេយកចិត្តទុកដាក់។

¹³⁹ បើអ្នកចង់កាន់តាមគោលលទ្ធផល ព្រះមិនខូលប់ពីអ្នកដែលអ្នកធ្វើទេ។ បើអ្នកចង់ធ្វើដូចដោះ ទ្រង់នឹងមិនខូលប់ពីអ្នកធ្វើយ៉ា ព្រោះអ្នកកំពុងធ្វើអ្នកដែលមនុស្សបាន និយាយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនឹងកាន់តាមព្រះបញ្ញលុបស់ព្រះ ការសារភាពដែល ស្មោះគ្រងឱ្យបស់អ្នក ហើយធ្វើថាព្រះជាអ្នកព្យាបាល ដូចគ្នាកាលពីមីនិលមិញ ថ្វីនេះ និងជាផ្ទៃដោលប៉ែង ទ្រង់នឹងយកព្រះទៅយុទ្ធដាក់ចំពោះអ្នក។

¹⁴⁰ ទ្រង់បានយកព្រះទៅយុទ្ធដាក់ ទ្រង់បានយកព្រះទៅយុទ្ធដាក់ចំពោះក្នុងជនជាតិហើយពី ហើយទ្រង់បានចាត់មនុស្សទីបូនចុះនៅក្នុងគុកដើម្បីដោះពួកគេ ដែល

ជាព្រះគ្រឿស្សា យើងដឹងហើយ។

¹⁴¹ ពេលមនុស្សយួងក្រុកថា “ព្រះអម្ចាស់!” មនុស្សយួងដឹងប៉ានកំចោរមកហើយ ក្នុងកដោយស្មោះថា “ព្រះអម្ចាស់អីយេ សូមអាណាគិតមេត្តាតូកយើង។” ពួកគេ មានគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីថែរក្សាការចេងបានបស់ពួកគេ ឡើងមានអំណាចដើម្បីថែរក្សា ពួកគេ។ ឡើងបានយកព្រះទៅមេដូចជាកំពេះមនុស្សយួងព្រោះមនុស្សយួងបានយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការសារភាពបស់ពួកគេ ហៅវ្មង់ថា “ព្រះអម្ចាស់!”

¹⁴² ឡើងបានយកព្រះទៅមេដូចជាកំពេះខ្លួនគាត់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបិញ្ញាបុរាណដាក់ ចំពោះខ្លួនគាត់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបិញ្ញាបុរាណដែលមេដូចជាបានយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះខ្លួនគាត់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបិញ្ញាបុរាណដែលមេដូចជាបានយកចិត្តទុកដាក់ បង្ហាញដោយជួលឱ្យស្ថិតិសាធារណៈ (ដោយសាក្សីសាធារណៈ) ដើម្បីបាត់ឡើង មកព្រោះបាលក្នុងប្រសិទ្ធភាព ព្រះយេស៊ូបានយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដាក់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីព្រោះបាលគាត់។ ឡើងយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដាក់គ្រប់គ្រាន់ មួយក្រុវ៉ែតយកចិត្តទុកដាក់ជាមុនសិន។ ឡើងបានយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដាក់។

¹⁴³ ឡើងយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដែលយើរុសយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះយេស៊ូ គ្រប់គ្រាន់។ គាត់ជាមួយដើរីយេស៊ូគាត់។ គាត់ដើរីថាលើឡើងក្រើមព្រៃ បុំនែន ដោយសារតែដំបាននិកាយបស់គាត់ គាត់មិនអាចចោរមកដានទេ បុំនែននៅពេលក្នុងស្រីគុចបែបសំគុនស្រីគាត់ បើដើម្បីបិញ្ញាបុរាណពីការយកចិត្តទុកដាក់ បស់គាត់ គាត់យកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបិញ្ញាបុរាណមិនដើរីឡើង គាត់ ហើយពាក់មួកគុចបែបសំគុនស្រីគាត់ ហើយចោរព្រោះយេស៊ូ។ នៅពេលដឹង លោកយើរុសបង្ហាញថាគាត់យកចិត្តទុកដាក់ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញថាលើឡើងយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដែលយើរុសបង្ហាញថាគាត់យកចិត្តទុកដាក់ មិនបានជាមួយទេ ឡើងយកព្រះទៅមេដូចជាបុរាណដាក់!

¹⁴⁴ ឡើងយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់នៅពេលគ្មានសុម្បីបិញ្ញាបញ្ញិជូនេះ គ្មានមីនិយាយដូច្នេះទេ ឡើងមិនដឹងបាននិយាយអំពីវាទេ បុំនែនឡើងបានយកចិត្តទុកដាក់ព្រោះស្រីគុចបែបសំគុនដើរអធិស្ឋាន ហើយនានាបាននិយាយថា “ប្រសិនបើខ្ញុំការចិត្តប៉ះព្រៀដនែនសម្បៀកបំពាក់បស់ឡើង ខ្ញុំដើរបើឡើង។” ឡើងបាន

យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះដំឡើរសែនានានេះការនោះ ដាបណាឌ្ឋានដានអាកហើយ
ហេវនានានេចបានក្នុងទីស្សីនិកជន ហើយបានដំឡើរសែនានានេះខ្លួន
នានាដាសេស្តីយ៍។ តាត់យកចិត្តទុកដាក់ព្រះស្តីយកចិត្តទុកដាក់។

¹⁴⁵ តាត់បានយកចិត្តទុកដាក់នៅពេលដែលសែនប្រសាទហេវថាកងពល
បានយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ នៅព្រាមការប្រជាំង ដើម្បីបានក្នុងរបស់
អាណក្ស ហើយចេញទៅដូចប្រពេលយេស៊ី ហើយក្រាបចុះ។ ពេលណាត កងពល!
អាណក្សទាំងនោះនឹងមិនមកទេ ប្រសិនបើកងពលមិនបានឱ្យផ្តល់បស់តាត់បេញ
នៅទីនោះដើម្បីធ្វើបុទ្ធផង់។ ហើយនៅពេលដែលគាត់យកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់
ក្នុងការិគម្ព័ន្ធបើដើរក្នុងការក្រុងការប្រជាធិកាត់ ហើយស្ថានភាព
ដំដីសែនប្រសាទបស់ទ្រង់បានបាត់ទៅ។ ទ្រង់យកព្រះទៅរាជរដ្ឋបាល
អ្នកយកចិត្តទុកដាក់។ បាន ដែនហើយ។ ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នៅពេលអ្នក
យកចិត្តទុកដាក់។

¹⁴⁶ ឥឡូវនេះ ពេលបុរសទ្វាក់ពីស្រកនៅម៉ាត់ទ្វាក្រុងយេវីខុ ឯធម្មេយេស៊ី!“
ក្នុងនាមជាជនជាតិយុជា អូស្សីដៃក់ មានជំហានឱ្យក្នុងសាលាប្រជុំ។ បីនេះ
នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា “តើសំណែរជានេះជាអ្នកទៅ?“

ពួកគេបាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ីនេណាសារីត្រូវដាក់ជាបោក។”

¹⁴⁷ បាននិយាយថា “ព្រះយេស៊ី ព្រះវាជបុគ្គារដីខេ!” អូ អ្នកដែលជាការស្តី
បន្ទាសនោះគឺចំពោះគ្រួគង្ហាលនិងបុជាបាយរបស់គាត់ដែលយកនៅក្បែរនោះ។
បីនេះគាត់មិនខ្ចោះពីអ្នកដែលគ្រួគង្ហាល បុជាបាយ បុរីដែងទៀតនិយាយទេ តាត់
បាប់អាមួណ៍! ហើយគាត់យកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ក្នុងការមើលយើព្យរបស់
គាត់ ដូច្នេះគាត់បានពីស្រក! ហើយនៅពេលដែលបុរសទ្វាក់នោះបានគ្រែមខ្លួន
ជាប្រសច ហើយយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការហោ ព្រះយេស៊ីបានយកចិត្តទុកដាក់
គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីព្យាបាលគាត់។ គាត់នៅដែលដែលកាលពីមិលិលិញ្ញ ថ្ងៃនេះ និងជាបីនេះ
ជូនរហូត! ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់នៅពេលអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ បីនេះអ្នកក្រុងពេល
យកចិត្តទុកដាក់ជាមួនសិនា អ្នកក្រុងពេលឱ្យបានអ្នកយកចិត្តទុកដាក់។

¹⁴⁸ ទ្រង់យកព្រះទៅរាជរដ្ឋបាលគាត់ខ្លាំងណាស់រហូតដល់ស្តីម្នាក់ សែនោះជាមួយបុរស
ប្រាំមួយនាក់ កំណត់អគ្គិស្សនាបាននិងស្ថាល់និងទទួលស្ថាល់ទីសំគាល់បស់ព្រះ

មេស្តីនៃការយេលដឹង ត្រង់យកព្រះទៅយកជាក់រហូតដល់ត្រង់អគ្គទៅទាសភាល់ អំពើបាប ហើយផ្តល់ទីកិច្ចដល់នានដែលនានមិនបានមកដើម្បីដឹង ដោយសារតែ នានបានទទួលស្អាត់។ នានបាននិយាយថា “លោកម្ញាស់ ខ្ញុំយេលយើញថាអ្នក គឺជាបោក” នៅពេលដែលត្រង់បានប្រាប់នានពីអ្វីដែលជាបញ្ហាដាមួយនាន។ ហើយពួកគេ នានកំពុងស្សុងរកថ្វីនោះមក មានតែនានប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបាន ក្រោមជំនួយអស់ជាក្រោម នានមិនមានទិន្នន័យឡើងទេ។ បើនេះនៅពេលដែលនានបានយើញបុសម្នាក់ដែលអាចប្រាប់នានពីអ្វីដែលជាកំហុសបែលនាន នានបាននិយាយថា “លោកម្ញាស់ ខ្ញុំយេលយើញទា ត្រង់គឺជាបោក។ ខ្ញុំដឹងថានៅពេលដែលព្រះមេស្តីយោងមកត្រង់នឹងធ្វើការទាំងនេះ។”

ត្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាត្រង់”

¹⁴⁹ គ្រប់គ្រាន់ហើយ! នានបានយកចិត្តទុកជាក់។ នានបានចាកចេញពីរាងទីកសស់នាន ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងនានបានទៅ ហើយនានបាននិយាយថា “មក មើលបុសម្នាក់ដែលបានប្រាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ។ តើនេះមិនមែនជាប្រះមេស្តីស្តីទេបុរី?” នានដូចជាកំហាប នានបានយកចិត្តទុកជាក់រហូតដល់នានភ្លាក់ដើម្បីលេញទីក្រុង។ នានយកចិត្តទុកជាក់ប្រោះមានអូមួយត្រូវបានធ្វើ បទតម្លៃដែលបានបញ្ចាក់ ត្រូវបានតាំងឱ្យផ្តល់កាត់ហើយឱ្យប្រាកដថាគិច្ចមាន ហើយនានយកចិត្តទុកជាក់! នានមិនខ្ចោះពីអ្វីដែលបុសនិយាយបុន្មានម្នាក់ធ្វើឡើងឡើតនិយាយទេ នានបានយើញវា នាននៅទីនោះនៅពេលដែលវាបានទើកឡើង។ នានបានយកចិត្តទុកជាក់។ ហើយនានបានយកចិត្តទុកជាក់ចំពោះប្រជាធិនាទិនបែនបាន រហូតដល់នានបានប្រាប់ពួកគេម្នាក់ថា ហើយវាបានធ្វើទូទៅត្រង់ទៅមិនមែនជាបោកដើម្បី លើប្រះយេស៊ូវគ្រឿស។ នានយកចិត្តទុកជាក់ ហើយត្រង់យកព្រះទៅយកជាក់ ប្រាកដណាស់ ត្រង់បានធ្វើ។

¹⁵⁰ ព្រះយេស៊ូវបានយកព្រះទៅយកជាក់ចំពោះសារព័ត៌មាន៖ ដើម្បីនាំធ្វើដូចត្រូវនេះកន្លងជុតទៅ ដូចដែលត្រង់មានបន្ទូល រហូតដល់ត្រង់សុគត់ ហើយសែរដើរដឹងវិញ ដើម្បីបញ្ចាណពួកគេជាយករាជ្យវិញ្ញាបាយសុខ ព្រះជ័យជាន់នូយ ដើម្បីបង្ហាញព័ន្ធគិច្ចបែលស្របតាមត្រង់នៅថ្ងៃនេះថា ត្រង់មិនខ្ចោះពីអ្វីឡើយ។ គាត់យកចិត្តទុកជាក់គ្រប់គ្រាន់។ តើយើងមិនខ្ចោះទេបុរី? នោះជាផីំផើ តើយើងមិនខ្ចោះទេបុរី? គាត់បានស្អាប់ពីនឹងព្រះវិញ្ញាបាយនេះ? គាត់បានស្អាប់សម្រាប់ពីនឹងព្រះវិញ្ញាបាយនេះ។

ហិសុទ្ធភាពតង់នៅទីនេះនៅថ្ងៃនេះ ដើម្បីបង្ហាញរឿងទាំងនេះ។ ព្រៃងយកចិត្ត ទុកជាក់ចំពោះអ្នក។ ព្រៃងយកចិត្តទុកជាក់នាំយកវាមកទីនេះ។ គាត់យកចិត្ត ទុកជាក់ក្នុងការធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍។ ព្រៃងយកព្រោះទៅយកជាក់ព្រោះព្រៃង ស្របខ្សោយៗអ្នក។ គាត់បានយកចិត្តទុកជាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើវា ដើម្បីបញ្ចន ព្រោះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធមកនេះ ធ្វើឱ្យព័ន្ធកិច្ចនេះនៅថ្ងៃនេះ។

¹⁵¹ នោះហើយជារបៀបដែលព្រៃងបានបង្ហាញថាទ្រៃងបានយកចិត្តទុកជាក់នៅថ្ងៃ នោះ ពីព្រោះព្រៃងយកដើម្បីបញ្ចាក់ពីអ្នកដែលព្រោះបានមានបន្ទូលបានទ្រៃងនឹង ធ្វើ។ នោះហើយជាអូលហេតុដែលស្ថិតីបានទូទាត់ស្ថាប់ទ្រៃង។ នានាបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំដឹងថានៅពេលដែលព្រោះមេស្តីយកដើម្បីបានពីអ្នក ព្រៃងនឹងប្រាប់យើងពីរឿងទាំងនេះ។” យើងទៅ ព្រៃងបាន យកចិត្តទុកជាក់គ្រប់គ្រាន់អំពីព្រោះបន្ទូលរបស់ព្រោះដើម្បីបង្ហាញរាប់នានា អាម៉ី ន។

¹⁵² ឥឡូវនេះ ព្រៃងបានបញ្ជាផ្លាស៊ិកុទ្ទ ដែលនៅក្នុងថ្ងៃនៃទស្សន៍ បញ្ហានេះ ថាទ្រៃងអាចដោយព្រោះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធញីដែលបង្ហាញតាមរយៈយើងថា ព្រៃងនៅតែជាប្រាប់មេស្តី បង្ហាញតាមរបៀបដួចគ្នា។ ព្រៃងនៅដែលកាលពី ម្បិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជាក្មោងរហូត។ ឥឡូវនេះសំណុរគឺ តើអ្នកខ្ចោលទេ? តើអ្នក គិតយ៉ាងណាប់ចំពោះវា? វានៅទីនេះ។ វាក្រោះបានបញ្ហាកំមុងហើយមុងរៀងគ្នា។ តើ អ្នកខ្ចោលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើវាទេ? តើអ្នកខ្ចោលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសារភាពអំពីបាប របស់អ្នក ថាអ្នកខ្ចោលទេ? សារភាពការមិនធ្វើរបស់អ្នកហើយទូលាយករា។ តើ អ្នកខ្ចោលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទូលាយករា? ព្រៃងយកចិត្តទុកជាក់នឹងស្ថាប់ហើយស់ ឡើងវិញ ដើម្បីនាំរាយកអ្នក។ តើអ្នកខ្ចោលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទូលាយករា។ ខ្ញុំគិតថា វាក្រោះបានបញ្ហាកំតាំងពីសម័យណាមួយ ពីលោកបុរីត្រីហេតុមក។ យើងមិនមាន ពេលដែលដើម្បីទៅរាយករាល់អស់។ បើនេះអ្នកយើងបានព្រៃងយកព្រោះទៅយកជាក់ ហើយព្រៃងបានសុគត់ដើម្បីទូរអ្នកអាជីវិតខ្លះ។ ព្រៃងយកដើម្បីដែលវិភាគនេះនឹងធ្វើ នឹងធ្វើ ហើយតួរូវនេះ ព្រៃងកំពុងបង្ហាញជាការពិត។ ឥឡូវនេះ នៅក្នុងម៉ោងដែល អាណ្យកកំដែលយើងកំពុងរស់នៅ តើអ្នកខ្ចោលគ្រប់គ្រាន់អំពីវាគារយោអស់ពីចិត្ត ធ្វើ?

¹⁵³ មិនចាម្នកវាយបញ្ហាកំអធិស្តានបុរីក៏ដោយ វាមិនមែនទេ តើអ្នកខ្ចោះទេ? សូមជាកំការយកចិត្តទុកដាក់បស់អ្នកទៅបៀវទេ ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នក។ ចូរស្មោះត្រង់អំពីវា។ អ្នកយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីស្មោះត្រង់ ឯកត្រង់បានបង្ហាញដោយព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់ថាព្រះចំយកព្រះទៅចំយកដាក់។ ទ្រង់បានសន្យាថានឹងបញ្ចុនវា ទ្រង់បានធ្វើវាបៀយ! ទ្រង់បានសន្យានៅក្នុងព្រះបន្ទូល វាក៏នៅទីនេះ! ទ្រង់យកព្រះទៅចំយកដាក់បៀយ ឬអ្នកវិញ? អ្នកតូចំពេយកចិត្តទុកដាក់បញ្ហាប់។

¹⁵⁴ ទ្រង់យកព្រះទៅចំយកដាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បី ទ្រង់យកព្រះទៅចំយកប់គ្រាន់ដើម្បី យកឈ្មោះគ្រប់ខ្លាំងសារូរសម្រាប់អ្នក អ្នកដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺស្មោះត្រង់និងធ្វើវា។ ទ្រង់បានយកឈ្មោះសេចក្តីស្មាប់។ សេចក្តីស្មាប់គ្នានឹងអ្នកម្រាប់ខ្លាំងដើម្បីយកឈ្មោះបានទេ វាគ្រោះបានយកឈ្មោះរបៀបៗ។ ដំដីមិនមែនសម្រាប់ខ្លាំងដើម្បីយកឈ្មោះទេ វាមិនមែនសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទើដើម្បីយកឈ្មោះទេ វាគ្រោះបានយកឈ្មោះរបៀបៗ។ ខ្លាំងតែយកចិត្តទុកដាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីធ្វើវា តើអ្នកខ្ចាងអ្នកដែលនរណាម្នាក់ ធ្វើដោយពីរបានប្រាប់អ្នកទេ? តើអ្នកខ្ចាងការធ្វើឱ្យគាតិនិងយកឈ្មោះបានប្រាប់អ្នកទេ? តើអ្នកខ្ចាងក្នុងការឈរនៅទីនោះ ពីម្រាមដើរដល់ចុងដើរនឹងការក្រឡេ? និយាយថា “ខ្លាំបានសារភាព អំពើបាបបស់ខ្លាំ ខ្លាំបានលេបង់អ្នីម៉ែនចំអស់។ ខ្លាំបានធ្វើគ្រប់ព្រះបន្ទូល។ ទូលបង់នៅទីនេះ: ព្រះអម្ចាស់។ ហើយការយកចិត្តទុកដាក់នៅក្នុងខ្លាំ។ ទូលបង់... ទ្រង់យកព្រះទៅចំយកដាក់ចំពោះទូលបង់ ទូលបង់ដើម្បីយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទ្រង់។”

¹⁵⁵ ខ្លួនធតើបទម្រៀងចាស់ដីពីនានេះ: “ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នក។ តាមរយៈពន្លឹះថ្មីថ្មីប្រសមោល ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នក។”

សូមអនេនក្បាលបស់យើងកន្លែងនេះ: យើងមិនអាចទៅឆ្លាយបានទេ។

ទ្រង់ក្បាម្នក

ទ្រង់ក្បាម្នក

តាមរយៈពន្លឹះថ្មីថ្មីប្រសមោល

ទ្រង់ក្បាម្នក។

ចូរព្រៀងច្បាយទ្រង់ ដោយឱនក្បាល និងដួងចិត្តបស់យើង។

ទ្រង់ក្បាម្នក...

សូមក្រឡាងកម្មិលអីដែលប្រចាំថានធ្វើ។

ទ្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះចូលប្រសិទ្ធភាព

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

ទ្រង់រក្សា...

ឥឡូវនេះ បើអ្នកខ្ចោះ សូមលើកដៃឡើងពេលអ្នកប្រៀងនោះ។

ទ្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះចូលប្រសិទ្ធភាព

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

¹⁵⁶ ព្រះវិតានស្ថានសុគ្រោះនៅម៉ោងចុងក្រាយនៃថ្ងៃ យើង
កំពុងធ្វើការសារភាពពីជំហានចិត្តរបស់យើង ដែលយើងដឹងដោយព្រះបន្ទូល
តម្លៃនេះថា ទ្រង់តែយកចិត្តអ្នកជាក់ចំពោរបស់ទ្រង់។ បើនូវបញ្ហា ព្រះអ្នកសំ
ដើយ តើយើងខ្ចោះទេ? តើយើងត្រាន់តែចង់ទទួលបានការអប់ និងយកចាប់
ម៉ោងហើយ ខ្ញុំមានសញ្ញាប័ត្របណ្តុះបណ្តាល បុ—បុ អិលីម៍។? នោះជាការដឹងពីដែលបញ្ហា
ដែលមិនទទួលបាយការ។

¹⁵⁷ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្កើអធិស្ថាននៅថ្ងៃនេះថា យើងម្នាក់ទីនឹងយកទុក្ខព្រោយ
របស់ព្រះគឺសូមក្នុងចិត្តរបស់យើង យកការងារទុក្ខរបស់ទ្រង់មកលើយើង ដើម្បី
ដឹងថាយើងត្រូវកំណែនទុក្ខការតីវេលនៃព្រះនាមព្រោង ដែលយើងត្រូវកំណែនទុក្ខ។
ហើយសូមចូរយើងដូចជាពួកស៊ិស្សពីបុរាណ ត្រឡប់មកវិញ ដោយអរសប្បាយ
ដែលយើងត្រូវបានរាប់ជាងកសិទ្ធិ ដើម្បីទទួលការតីវេលពីព្រះនាមព្រោង។ ផ្តល់
វិញ ព្រះបិតាត។

¹⁵⁸ ទូលបង្កើនឹងអធិស្ថានសម្រាប់អ្នកដី ព្រះអ្នកសំ ជាក់ដៃលើពួកគេ។ ពួកគេ
បានលើកដៃឡើង ពួកគេជាប្រើន ហើយមនុស្សជាប្រើននឹងត្រូវអធិស្ថាន ហើយ
កាន់ការកំណើនស្ថាន។ ហើយអ្នកខ្លះនៅទីនេះដែលមិនបានមកទាន់ពេលសម្រាប់
ការកំណើនស្ថាន បើនូវពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេនឹងដើរព្រះអ្នកសំ។ ពួកគេអាច
លើកដៃបស់ពួកគេ មើលទៅដូចជា សម្រាប់ខ្លឹមក្រមជីវិតមូល។ ពួកគេជាប្រើន
ឈើ។ នេះគឺជាកំនើងដៃទាំងនេះជាក់នៅទីនេះ មានអាមេណ៍ចាប់ត្រូមានដីទៅ

ភាពរបស់ត្រេងដោយព្រះបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រហែកាំង សូមព្យាបាលពួកគេ ព្រះអម្ចាស់។ ផ្តល់ឱ្យចាត់សំណើរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានធ្វើយកបាន

¹⁵⁹ ហើយកៅឡូវេនេះពីកំន្មោះដៃ ដល់ទស្សនិកជន ដល់មនុស្សដែលកំពុង អង្គូយនៅទីនោះរដល់ទូទៅ អូ ត្រូមានរបស់ព្រះអម្ចាស់ សូមចូរវាមក ព្រះវិហិតា ហើយព្យាបាលពួកគេទាំងអស់គ្មាន តើអូកនឹងនៅព្រឹកនេះនៅក្នុងព្រះគុណភ័យ់ ភាព នៅពេលដែលយើងសារភាព ព្រះអម្ចាស់...? ទូលបង្កុំជាអូកបញ្ជីរបស់ត្រេង ទូលបង្កុំសូមសារភាពពីអសមត្ថភាពា ទូលបង្កុំមិនមានសូមវិធីដើរីក្សាមួយ ព្រះអម្ចាស់ ដែលទូលបង្កុំអាចបង្ហាញដល់ត្រេងជាតុណាសម្បត្តិ។ យើងមិនសក្ឍី សម្រេ។ ត្នាននណាមួកកំកុងចំណោមពួកយើងអាចធ្វើបានទេ ព្រះអម្ចាស់ ដើរីយ។ យើងមិនសម្រេនឹងអូដែលយើងនឹងសុំទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ដើរីយ យើងដឹង ថារោះយេស៊ូបានយាងចេញចាយទៅ ឡើងទៅក្នុងសិរិលូ ហើយនៅទីនោះបានជូបចំ កន្លែងសម្រាប់ទូលបង្កុំទៅនៅត្រេងជាតុល់។ ហើយត្រេងបានប្រាប់យើងទា ត្រេង នឹងបញ្ជានយើងនូវព្រះដើរីជាចំនួយ ដែលនឹងត្រូវយាយជារោះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ហើយ ត្រេងនឹងធ្វើកិច្ចការរបស់ត្រេង ហើយនឹងនៅជាមួយយើងជាចំនួងរហូត។

¹⁶⁰ ឯព្រះវិញ្ញាណាបិសុទ្ធ ព្រះវិញ្ញាណាក់នៅព្រះ សូមយាង មកជាបីនៅព្រឹកនេះ សល្តិភាពបើយើង ហើយបង្ហាញព្រះបន្ទូលរបស់ត្រេង ព្រះអម្ចាស់ដើរីយ នៅក្នុង លក្ខណៈជួចគ្នាដែលប្រាប់បានធ្វើដែលប្រាប់បានយាងមកទីនេះនៅលើ ដែនដឹង ថាទែស្សនិកជននេះអាចដឹងថាទេនៅទីនោះនៅថ្ងៃចុងក្រកាយនេះដើម្បី បញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលរបស់ត្រេង ហើយដើម្បីបញ្ជាក់ថា “ជួចនៅដំនាននៃលោកទូទៅដែរ ក្នុងមនុស្សនឹងមកជល់។” ព្រះអម្ចាស់ដើរីយ រាជការធម្មិយសនិងសិរិនឹងរបស់ត្រេង យើងសូមការនេះ ជួចដែលយើងជាកំខ្លែនយើងចំពោះត្រេងជាមួយនឹងការសារភាព របស់យើង។ សំអាតយើងដោយព្រះលោកបិតបស់ព្រះអម្ចាស់។ លាងយើង ដោយទីកន់ព្រះបន្ទូល ហើយសំអាតយើងដោយព្រះលោកបិត។ ហើយបង្ហាញ យើង ព្រះអម្ចាស់ ជាបីនៅព្រះបន្ទូល ជួចដែលពេញសាន់និយាយនៅក្នុងអគ្គបទ ដែលកំពុងអាណាននៅព្រឹកនេះ ទៅកាន់ពិភពលោកដែលមិនធ្វើ។ ជីវិតយើងសូមកុង ព្រះនាមព្រះយេស៊ូព្រឹកស្តី។ អាម៉ែន។

¹⁶¹ ខ្ញុំនឹងស្អាតបង្កើតឬឡើនេះជាមួយ...និងព្យាបាល មួយក្នុត។ យើងប្រែលជាយើតបន្ទីចនោះថ្ងៃនេះ ប៉ុន្តែ អូ ខ្ញុំមិនមកព្រឹកច្បាប់ពេកទេ។ គ្រាន់តែមានការ

អត់ធ្លីតែជាមួយយើង គ្រាន់តែ អ្នករាល់ត្បានីនឹងស្ថាក់នៅពីបីនាទីកម្ពុជានេះ យើងនឹង អធិស្តានសម្រាប់អ្នករាល់ត្បាតា បីលី បីលីប៉ូល តើ—តើតាត់នៅទីនេះទេ? តើអ្នក បានធ្វាក់អធិស្តាននៅឯណាតា? តើវាតាតី? ខ្លួនយើងយុទ្ធសាស្ត្រការយល់ដឹង។ ចូរយើងយក ខពីបីហើយមិនបានតែទ្រង់នឹងធ្លីលីឱ្យយើងនូវការយល់ដឹង។ យ៉ាងម៉ែប៉ែដែរ? មិនបានតែទ្រង់នៅទីនេះជាមួយយើងប្រាំតែ។ គ្រាន់តែស្អារឡើង អ្នកដីថ្ងៃទ្រង់នឹង ធ្វើវា? ខ្លួនអធិប្បាយហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវបានចាក់ប្រែងការណា បីនេះកម្ពុជានេះខ្លួន អធិប្បាយឆ្លាយពីវា អ្នកយិញ្ញទេ។

¹⁶² ហើយសូមធ្វើមនុយក្រារយកនៅឯណ៍ មែនហើយ យើងនឹងអធិស្តាន សម្រាប់ពួកគេទាំងអស់ ទោះយ៉ាងណាក់ដោយ គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមពីលេខមួយ។ អ្នកណាមាននៅ លេខមួយ? ក្រារយកនៅឯណ៍ អ្នកណាមានការអធិស្តាន។ អត់ទេ ខ្ញុំនឹងតាំងកៅមេកទីនេះ: ពួកគេចេចញមកតាមច្រកនេះ ហើយចុះមក។ សូមឱ្យ ខ លេខមួយ តើអ្នកណាមានវា ការអធិស្តាន លេខមួយ? អ្នកមាននីយចាក់ មិននៅក្នុងអាណាពេប្រឈម? មិនអីទេ យើងនឹងចាប់ផ្តើម...អូ ខ្ញុំសុំទោស ស្តីអើយ។ មិនអីទេ មិនអីទេ។ ខ លេខពី បន្ទាប់មកប្រសិនបើយើងបានចាប់ផ្តើមឱ្យហើយ ពីមួយ។ សូមឱ្យខ លេខពីវា តើអ្នកណាមានវា តើអ្នកនឹងបើកដោឡើងដូច្នេះ: ដើម្បីយើងអាចមិនបានយើងបានទេ? មកទីនេះ: ស្តី នៅទីនេះ។ បី តើនរណាមានបី? តុទ្ទូនេះសូមយកបន្ទាត់បស់យើងចុះតាមដាក់រាំង យើងធ្វើចលនា ប្រគល់ប៉ែទៅ កំនែងណាមួយ។ ដូច្នេះ: មិនអីទេ ការអធិស្តានលេខបី តើអ្នកណានឹងមក? តើ នេះជាស្តីដែលមកទីនេះទេ? ខ្ញុំមិនបានយើងប៉ែបស់អ្នកទេ សូមអភិយោទាស បងស្រី។ លេខបូន តើអ្នកណាមានការអធិស្តានលេខបូន? តើអ្នកនឹងបើកដែលបស់អ្នកដើម្បីខ្ញុំអាចមិនបានយើងបានរណា? បុសដែលនៅខាងក្រោម នោះ បងប្រុសសៀវភៅណា តើអ្នកនឹងមកទីនេះទេ លោក លេខបូន។ លេខប្រាំ តើអ្នកណាមានលេខប្រាំ? សុភាពបុសដែលនៅទីនោះ: តើអ្នកនឹងមកទីនេះទេ ប្រសិនបើអ្នក—អ្នកនឹងមក? លេខប្រាំមួយ តើអ្នកណាមានការអធិស្តានប្រាំមួយ តើអ្នកនឹងបើកដែលបស់អ្នកទេ? នៅទីនេះ: មិនអីទេ ប្រាំមួយ បាន។ ប្រាំពីរ។ តុទ្ទូនេះ: វិនិងធ្វើឱ្យអ្នកកំឱ្យបុរាណសូមូចុច។ ប្រាំពីរ មិនអីទេ មកត្រង់នេះ: ប្រាំពីរ។ តុទ្ទូនេះលេខប្រាំបីដូចជាអ្នក...តើអ្នកមកទេបាន? លេខប្រាំបូន។ មិនអី ទេ បាន។ លេខដប់។ មិនអីទេ ក្នុងប្រុសគូច។

¹⁶³ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងគិតរឿងដែលផ្តើមស្លួមបំផុត នៅពេលដែលខ្ញុចបុលមកទីនោះ ក្នុងប្រសិទ្ធភាពអំពីត្រូវបានស្វែកតែមួយតួ—ស្ម័គ្គតែសម្រាប់ខ្ញុមីនិងការអំពីការក្រុងប្រសិទ្ធភាពអំពីតាមលក្ខណៈមួយរយៈមុនគាត់បាននិយាយថា “បងប្រុសប្រាកាប់ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្នកមួយសម្រាប់ខ្ញុមីនិងក្នុងតួបនេះទេ?” មានទំហំប៉ុនក្នុងតួបនេះ។

ខ្ញុបាននិយាយថា “មានការអី កូនប្រុស?”

¹⁶⁴ គាត់បាននិយាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ម្នាយរបស់ខ្ញុមីនិងក្នុងតួយកព្រះនាយករបស់ព្រះជាតិតប្រយោជន៍” បាននិយាយថា “នាយកត្រានៃពេលប្រុសនឹងបាននិយាយថា ការក្រោកកំស្រួលដែលបាននិយាយថា ‘អាណក្រកំស្រួលនេះ។’”

ខ្ញុបាននិយាយថា “តើអ្នកសំនៀវិញណា? នៅទីនោះនៅក្នុងទីក្រោង?”

បាននិយាយថា “បាន មែនហើយ។”

¹⁶⁵ គាត់ចង់ឱ្យម្នាយរបស់គាត់ភ្លាយជាស្រីល្អ។ ហើយកំស្រួលអី អសាយបាននិយាយថា “ក្នុងម្នាក់នឹងដឹកនាំរួចរាល់។”

¹⁶⁶ លេខដប់ តើមិនមែនជាលេខដប់ទេ? មិនអីទេ លេខ១១១ មិនអីទេ លេខដប់ពីរ។ មិនអីទេ លេខដប់បី ដប់បូន្មាន។ មិនអីទេ ដប់ប្រាំ។ ដប់ប្រាំ ខ្ញុមិនបានយើងព្យាយារេ លេខដប់ប្រាំ។ ដប់ប្រាំមួយ។ មិនអីទេ មកតាមផ្លូវនោះ លោកស្រីអ្នកនឹង ដប់ប្រាំមួយ។ ដប់ប្រាំពីរ ដប់ប្រាំបី។ ដប់ប្រាំបី ខ្ញុមិនបានយើងព្យាយារេ។ មិនអីទេ ស្រី បុបងស្រី អាយុដប់ប្រាំបី។ មិនអីទេ តម្លៃនេះចូលទៅតាមផ្លូវនោះ ស្រីដើរ ប្រសិនបើអ្នកចង់ ចេញទៅតាមផ្លូវនោះ។ តម្លៃនេះមែនទៅ ដូចជាបន្ទាត់អធិស្ឋាន នោះគ្រប់ត្រានៃសម្រាប់រួចរាល់ពេលវេលាដែលតែមួយ។

¹⁶⁷ នៅពេលដែលបន្ទាត់អធិស្ឋានចាប់ផ្តើមបួនុយចុះ យើងព្យាយារេ បន្ទាប់មកអនុញ្ញាត ឱ្យបីលីបូណ្ឌបុរិញ្ញាកទេមួយចំនួននៅទីនោះពីដីទិន្នន័យ...បងប្រុសនៅរីល បងប្រុសនៅរីល អនុញ្ញាតឱ្យបងប្រុសនៅលីបន្ទាប់ពីខណៈពេលដែលអ្នកយើងព្យាយារេ...តម្លៃនេះ នៅពេលដែលអ្នកយើងបងប្រុសនៅរីលយើងបន្ទាត់អធិស្ឋានទូលបាន...គាត់នឹងធ្វើចេលនាមួយទេ: ព្រះខ្ញុមីនិងអធិស្ឋានសម្រាប់ព្រះវិញ្ញាបិសុទ្ធ...”

¹⁶⁸ តម្លៃនេះ បុសម្នាក់នេះ: អ្នកមានការអធិស្ឋាន នៅលើកៅអុញ្ញមែនទេ? គាត់—គាត់—គាត់មានការអធិស្ឋានរបស់គាត់។ មិនអីទេ តម្លៃនេះ: អ្នកអារម្មយកគាត់ចូលទៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន។ តម្លៃនេះ: តើមាននរណាម្នាក់ដៃនេះទៀត

—នោះ—នោះនៅទីនេះ ដែលអ្នកមិនអាចប្រាកាត់ឡើងបានទេ? នរណាម្នាក់ដូយ តួកគេប្រសិនបើពួកគេ...នៅពេលដែល—ពេលដំណាប់សំពួកគេមកដល់ យើងទេ។ ឥឡូវនេះ អ្នកគ្រាន់តែគឺ ចាប់ធ្វើមកកំន្លែងដែលខ្ញុំបានចាកចេញទីនោះ ប្រហែលដូចប្រាំបីប្រឈម នៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ បន្ទាប់មកអ្នកចាប់ធ្វើមេង មួយ ម៉ូតី អ្នកស្មាប់កំន្លែងបែលអ្នកនៅពេលបង្ហាញបាន។

¹⁶⁹ ឥឡូវនេះតើអ្នកខ្ចោលទេ? តើអ្នកធ្វើថាព្រះទៅដែលធំពេកចិត្តទុកជាក់ទេ? តើអ្នកធ្វើថាព្រះទៅដែលយកព្រះទៅជាក់ឥឡូវនេះទេ? ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើទេដែលយកចិត្តទុកជាក់ ព្រះនឹងយកព្រះទៅយកជាក់ជានិច្ច។ តើអ្នកធ្វើទេ? ឥឡូវនេះខ្ញុំចងចិត្តការណ៍ប្រាកដ រក្សាកន្លែង បែលសំអ្នកហើយអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះ អ្នកនៅក្នុងទស្សនិកជន សូមអធិស្ឋានដង ដែរ។ ឥឡូវនេះ តើទេដែលយកព្រះទៅយកជាក់យ៉ាងណា? ពីព្រះទេដីនអច ខ្លល់ទាយឡើតទេ ហើយត្រានអ្នកណាបុគ្គារណ៍ហោក ត្រាននរណាម្នាក់អាចទៅ ហ្មសពីព្រំដែននៃកិច្ចការសេវាបែលព្រះឡើយ។ តើវាប្រើទេ? ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិន ខ្ចោលទេ ឥឡូវនេះ អ្នកប្រែបល់ជាបានផ្លងកាត់បន្ទាត់អធិស្ឋានមួយរយដង ប៉ុន្តែ អ្នកឈរតាមឥឡូវនេះនិងអ្នកដែលកំពុងអង្គួយ ប្រសិនបើមានអំពើបាបនៅក្នុងជីវិត បែលសំអ្នក ការមិនធ្វើសូមសោរភាពវាតាមឥឡូវនេះ។ កំហិនចូលមកទីនេះជាយក្សាន វាតា។ ប្រសិនបើអ្នក—អ្នកអាចមកទីនេះ ហើយមិនចាមានមនុស្សប៉ែន្ទាននាក់ក្នុំ បានចាក់ប្រឈប់ការណ៍ ហើយនិងឈរហើយជាក់ដែលបើអ្នក អ្នកប្រាកដជាមុខទៅ មួយរយម៉ាយលុបៗត្រាកំពើអ្នកធ្វើវាបាន អ្នកត្រូវតើដីវាបាន អ្នកត្រូវតើសារភាពវាបាន អ្នកត្រូវតិច...យើងទេ បន្ទាប់មកប្រសិនបើអ្នក...មិននៅទីនេះ របៀបដែលនៅ ទីនោះ...ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទទួលបានរូបភាព។ យើងទេ? វិមិនអាចទៅយើងទេដែល ព្រះមិនក្រោព្រះបន្ទូលបែលប៉ែន្ទោះអ្នក ប្រសិនបើអ្នកបានក្រោព្រះបែលប៉ែន្ទោះ ចំពោះព្រះ។ យើងទេ? ប្រសិនបើអ្នកពិតជាដីវាបាន ត្រានអ្នកធ្វើឱ្យអ្នកសង្ឃឹម បានទេ។ ពេលដំណា លំហ ត្រានអ្នកធ្វើឡើងទៅអាចធ្វើឱ្យអ្នកសង្ឃឹមបានទេ។ អ្នកធ្វើវាបាន តើអ្នកធ្វើទេ?

¹⁷⁰ ឥឡូវនេះ: ឥឡូវនេះ: ខ្ញុំនឹងម៉ែលបន្ទាត់អធិស្ឋាននេះ។ តាមដែលខ្ញុំដឹង ឬត្រាកំពើបុរាណនេះនៅទីនោះ ខ្ញុំស្មាល់គាត់ ហើយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំស្មាល់ដែនសៀវភៅនៅ ទីនោះ ខ្ញុំស្មាល់គាត់ នៅខាងក្រោមនោះ...ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាគាត់អ្នក—អ្នកដែលពួកគេ

កំពុងលយនៅទីនោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតុកគេនៅទីនោះដើម្បីរឿនទៅ ព្រះដឹង។ ហើយ តុទ្ទូវនេះបើអ្នកចាំងអស់ត្នាបីដឹងថាមីអំពីអ្នក សុមបើកដែឡើង អ្នកឈាន់នៅទីនោះ។ តុទ្ទូវនេះ តើមានទស្សនិកជនបុញ្ញាននាក់ដែលដឹងថាមីអំពីអ្នក សុមបើកដែឡើង។ តើមានបុញ្ញាននាក់ដែលដឹងថាមីព្រះយេស៊ូវគ្រីសុដឹងពីអ្នក?

¹⁷¹ ហើយតើមានមនុស្សបុញ្ញាននាក់ដែលចង់និយាយរឿងនេះ: “ខ្ញុំធ្វើដោយអស់ពីចិត្តថាប្រះយេស៊ូបានប្រាសខ្លាំនៅពេលដែលប្រើប្រាស់បានគេឡើងនៅកាលវារី? ហើយហើយ។ យើងពី? តុទ្ទូវនេះ ប្រសិនបើទ្រង់បានធ្វើវាយចេហ៍ នៅពាក្យដាក់និយោបស់អ្នកគុងការទួលុយការ។ តុទ្ទូវនេះ ទ្រង់យកព្រះទៅយុកជាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីទូកជាក់របស់អ្នកបើទ្រង់ ដូចត្រង់យកព្រះទៅយុកជាក់ចំពោះអ្នក។

¹⁷² តុទ្ទូវនេះ បើអ្នកណើ បើអ្នកងាយទូត្រ ខ្ញុំបានយើង មែនហើយ អ្នកដឹងទៅ របៀបឱ្យ ដង របៀបឱ្យ និងរីងរីងដែលព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធបានធ្វើ។ ហើយអ្នកដឹងទៅ ផ្ទាស្ទិក សុមីត្រក្រស្រប់។

¹⁷³ បុសអ្នកជានេដែកស្ថាប់នៅទីនោះនៅលើផទិក នៅទីនោះនៅចំពោះមុខ យើង ប្រហែលបីសត្វាប័មន។ ប្រពន្ធរបស់គាត់គឺជាតិបានបង្ហាយការដែលបានចុះឈ្មោះអង្គូយនៅទីនោះ។ ហើយបុសនោះបានចុះឈ្មោះទៅក្រោម។ គាត់អង្គូយនៅទីនោះនៅកន្លែងណាមួយ។ នេះគឺជាប្រពន្ធរបស់គាត់កំពុងអង្គូយនៅទីនោះ ហើយ — ហើយនៅទីនោះគាត់នៅទីនោះនៅកន្លែងណាមួយ។ បាន នៅទីនោះគាត់កំពុងលយនៅទីនោះ។ គ្នាកបានត្រលប់ក្រាយ ឯងិត្យចូលហើយខ្ញុំ ចុះឈ្មោះទៅ នាងបានពិនិត្យគាត់ ត្នានបែងដោក ត្នានដើរបាន ខ្ញុំជាក់ដែលបើគាត់ (គាត់បានឯកហើយ) ហើយគ្នាន់កែហេកវិញ្ញាណរបស់គាត់ នៅក្នុងព្រះនាមទៅព្រះយេស៊ូវគ្រីសុ ហើយគាត់បានក្រាក់ទូរើង។ យើងពី?

¹⁷⁴ តើវាត្រូវ? ប្រើប្រាស់ចូលរើងវិញ្ញាណនិងជីវិត។ មិនមែនជាមុខទៅ នោះគឺជាតិបានដែលបានធ្វើសកម្មភាព ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដើរបីការអង្គរសម្រាប់យើង។ យើងបានទួលុយក្រោង តុទ្ទូវនេះវាអារប្រុយបើទ្រង់ គុងការអង្គរ។ បន្ទាប់មកពីខ្ញុំអាច... តើព្រះអាចសង្ឃារៈអ្នកប្រជាដុំនឹងនូវរបស់

អ្នកបានទេ? ប្រាកដណាស់មិនមែនទេ។ ត្រៃង់មិនអាចព្យាបាលអ្នកប្រជាមីនឹង សន្តែរបស់អ្នកបានទេ។ អ្នកត្រូវតែធ្វើវាទោ។

¹⁷⁵ ឥឡូវនេះ៖ តើនេះនឹងភ្លាយជាអ្នក ប្រសិនបី—ប្រសិនបីត្រៃង់អាចបញ្ជាក់ ប្រសិនបីព្រះនឹងអនុញ្ញាតខ្សោយខ្សោយអំណោយដីទៅរាបង្ហាញអ្នកថា ព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្សនោះនេះជាមួយយើង ជាអ្នកលួចណោមនេះគឺជាប្រពេយេស៊ូវគ្រឿស្ស ត្រៃង់ជាប្រពេបន្ទូល។ “កាលដើមដីបុងមានព្រះបន្ទូល។” តើវាត្រូវទេ? “ព្រះបន្ទូល គឺជាប្រពេ។” ហើយព្រះបន្ទូលបានកើតមកជាសាថ់លាយ ហើយកាត់នៅ ក្នុងចំណោមពួកយើង។” ហើយព្រះគម្ពីរបានចេងនៅក្នុងហោព្រឹងដៅ ព្រះបន្ទូល សំរាប់គឺមួតជាងជាមួយទី ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិតនៃចិត្ត។ តើវាត្រូវទេ? ហើយ នោះជាអ្នកដើម្បីដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើដើម្បីបង្ហាញថាទ្រៃង់គឺជាប្រពេបន្ទូលដែលបាន ចាក់ប្រុងកាំង គឺជាប្រពេមស្សី។ អូ ខ្ញុំអើយ! តើអ្នកមិនយើងទេប្រុ? តើព្រះ មែស្សីជាអ្នក? អ្នកដែលបានចាក់ប្រុងកាំង។ អ្នកចាក់ប្រុងកាំងជាអ្នក? ព្រះបន្ទូល ដែលបានចាក់ប្រុងកាំង! “ហើយព្រះបន្ទូលបានភ្លាយជាសាថ់លាយ។” ត្រៃង់គឺជាប្រពេបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រុងកាំង! អ្នកយើងទេ បងប្រុស ធម៌? យើងទេ ត្រៃង់ គឺជាប្រពេបន្ទូលដែលបានចាក់ប្រុងកាំង!

¹⁷⁶ ហើយឥឡូវនេះ៖ នៅពេលដែលអ្នកឈ្មោះបិត្តុខ្លួននឹងចំពោះត្រៃង់ បន្ទាប់មក ត្រៃង់បើឱ្យអ្នកលើសពីរីដែលអ្នកដឹង បង្ហាញថាទ្រៃង់នៅតែជាប្រពេបន្ទូលដែលបាន ចាក់ប្រុងកាំង ជាអ្នកយល់ដឹងពីគំនិតនៃចិត្ត។ អូ គី តើអ្នកណាស់ងីយេជាយ រៀបណា? ត្រាន់ពេរី។ កំសង្ឃឹម។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកអង្គុយនៅទីនោះ៖ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានប៉ះប្រជានបទនោះនៅព្រឹកនេះ។ នៅពេលដែលបិត្តុខ្លួនចូលចិត្ត ទុកជាក់ចាតាននឹងមិនចូលទៅក្នុងជួរអិស្សន ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាងបានប៉ះ ព្រំដែននែសម្បៀកបំពាក់របស់ត្រៃង់ ហើយត្រៃង់បានងាកែមក។ តើអ្នករីទេ? តើ អ្នករីចាក់រាជធ្លើបានមួងទៀតនៅថ្ងៃនេះទេ? បាន។ ឥឡូវនេះ៖ តើអ្នកនឹងប៉ះវា ដោយរៀបណា?

¹⁷⁷ ព្រះគម្ពីរបានចេងថា ត្រៃង់ជាសំរួចសំរួយ ឥឡូវនេះជាសំរួចសំរួយ អង្គុយ នៅខាងស្តាំព្រះបាសុលបស់ព្រះ ដើម្បីអង្គរការមករោគរាបស់យើង។ យើង សរភាពថានឹងជាអ្នកដើម្បីលើត្រៃង់ ហើយយើងចេងប៉ះសម្បួចសង្គម។ ហើយយើងប៉ះ ត្រៃង់ តើត្រៃង់នឹងជាអ្នកម៉ែច? ត្រៃង់នៅទីនោះក្នុងទម្រង់នៃព្រះវិញ្ញាបរិសុទ្ធ។

បន្ទាប់មកទ្រង់នឹងមានបន្ទូលភាមចា ហើយប្រាប់អ្នកយ៉ាងពិតប្រាកដ។ តើវា ត្រូវនៅ? តម្លៃរំលែកដីរៀងរាល់តែអង្គុយស្វ័ម រក្សាការគោរពនឹងម៉ែល។ តម្លៃរំលែក: ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើវាយ៉ាងហេចណាស់បីដង នោះនឹងគ្រប់គ្រាន់ហើយ ម៉ែលទេ? បីដង ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើវាតី មួយ ពី បី ប្រសិនបើទ្រង់នឹងធ្វើវាតី។

តើអ្នកសុខសប្បាយទេ?

¹⁷⁸ តម្លៃរំលែក: គ្រាន់តែចាំមួយដំឡើតុខណាតេលដែលយើងគ្រាន់តែអធិស្ឋាន។ យើងទេ នេះគឺ ខ្ញុំមិន...នេះគឺជាអ្នកដែលខុសត្រូវនិចតម្លៃរំលែក: បានអធិប្បាយ ហើយបន្ទាប់ការការទៅក្រុងនេះ។ តម្លៃរំលែក: ខ្ញុំមិនបានអំពារនៅដែល ព្រះអម្ចាស់អស់រយៈពេលជាយុមកហើយ បុំន្ទែត្រោះអម្ចាស់ជាប្រះទ្រង់ឆ្ងាប់ ពីចិត្តខ្ញុំ ហើយសូមទ្រង់ប្រទានការស្វើសំបស់អ្នក។ ហើយខ្ញុំធ្វើចាប់ទ្រង់នឹងធ្វើវាតី។

¹⁷⁹ តម្លៃរំលែក: នៅទីនេះមានស្រីម្នាក់ យើងជាមនុស្សប៉ែមកចំពោះត្រូវឱ្យបានមក។ តាមដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំមិនដែលយើងទានេនៅក្នុងជីតរបស់ខ្ញុំទេ។ នាងប្រែកែលជាបានអង្គុយនៅក្នុងទេស្សិកជននៅកន្លែងណាមួយបុស្តាល់ ខ្ញុំដោយអក្សរសិល្បៈខ្លះ: បុំន្ទែត្រោះវិបីតានៅស្ថានសុទ្ធដ្រង់ជាប់ តាមដែលខ្ញុំដឹង ខ្ញុំមិនដែលយើងទានេនៅក្នុងជីតរបស់ខ្ញុំទេ។ នាងជាមនុស្សប៉ែមកមួយ។

¹⁸⁰ តម្លៃរំលែក: ប្រសិនបើទ្រង់នោះដែល នៅទីនេះមានបុរសនិងស្រីជូបត្រានៅទីនេះដូចជាប្រះយេស៊ូជាបានដូចប្រីម្នាក់នៅអណ្តុំ ដែលខ្ញុំបាននិយាយអំពី ពេលមុន។ ទ្រង់បានយកប្រះទៅយកជាក់ចំពោះនាង។ តម្លៃរំលែក: ស្រីម្នាក់ នេះប្រែកែលជាចិនមានកំហុសដូចស្រីនោះទេ បុំន្ទែមានអ្នីខុស។ បុំន្ទែទ្រង់យកចិត្តទុកជាក់ចំពោះនាងប្រើនូចដែលទ្រង់ធ្វើចំពោះស្រីនោះ។ យើងទេ ទ្រង់យកប្រះទៅយកជាក់។ តម្លៃរំលែក: ហើយនៅពេលដែលនាងបានយើងទានេ នាងទទួលស្ថាល់វា។ តម្លៃរំលែក: នៅទីនេះយើងចាំងពីរឈរនៅទីនេះដូចនេះ។ តម្លៃរំលែក: ខ្ញុំមិនដែលយើងទានេទេ។

¹⁸¹ តម្លៃរំលែក: ប្រសិនបើប្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដីអស្សាយ មិនមិនយើង តម្លៃរំលែក: ប្រសិនបើប្រះវិញ្ញាណនៅសេចក្តីជានីនិងប្រកាសទ្រង់ដែលខ្ញុំ ទ្រង់បាននាំករណី អារម្មណីនៅសេចក្តីជានី ហើយប្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់បាននាំករណីយ៉ាងពិតស្ថុទេ នៅក្នុងថ្មីចុងក្រាយនេះរហូតដល់ តាតមានរូបភាពនៅទីនោះ។ ទ្រង់បាននាំ

រាយកដិតិត្សាលណបស់យើង ចាក់ប្រជាកំង បានទៅធ្វើយកហើយបានយើង ទ្រង់យកមកទីនេះហើយធ្វើការនៅក្នុងទម្រង់ជាបង្ហាញលក្ខិះ។ តើមែនទេ? តម្លៃវនេះទ្រង់នៅទីនេះ ខ្ញុំដឹងថាថ្មីនៅទីនេះ។ ដំឡើរបស់ខ្ញុំនិយាយថាព្រះទ្រង់នៅទីនេះ។ តម្លៃនេះប្រសិនបើព្រះទ្រង់អាចបង្កើតអង្គត្រង់បានគ្រប់គ្រាន់នៅទីនេះដើម្បី ចាប់យកជើរបស់ស្តីនេះ យើងទេ ដូចដែលទ្រង់បានសន្យាចាប់ព្រះទ្រង់នៅដើម្បី ព្រះវិញណាបិសុទ្ទនឹងធ្វើការដើម្បីបញ្ចប់ដែលទ្រង់បានធ្វើ។

¹⁸² តម្លៃនេះ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់និយាយជាមួយអ្នកបន្ទិចដើម្បី មិនបាន។

¹⁸³ ដូចជាព្រះទ្រង់បានធ្វើក្នុំនៅអណ្តូនភាព៖ ព្រះមានបន្ទូលថា “បាកទីកមកទី ខ្ញុំ” អ្នកដឹងទេ ព្រះគ្រាន់តែ...ព្រះប្រហែលជាកំពុងអង្គយនៅទីនោះគឺតាមអំពី ពុកគេទៅយករាយបាន ហើយបន្ទាប់មកព្រះ—ព្រះគ្រឿនិយាយជាមួយនាងមួយ នាទី អ្នកដឹងទេ។ ព្រះវិបីតាបានបញ្ជានព្រះទៅទីនោះ។ ព្រះគ្រឿនិយាយទៅទំនើំ ព្រះ យាយទៅក្រោងយើរីុ ហើយព្រះទ្រង់បានទេដូចនៅសាម័រី នោះនៅលើក្នុំ ព្រះទ្រង់បាន “ព្រះ ទៅទីនោះ។”

¹⁸⁴ មែនហើយ ដូចមេបបុរិយេងទៀត ខ្ញុំត្រូវការ ព្រះវិបីតាបានបញ្ជានខ្ញុំពីរដោ ការឱ្យឲ្យណា នៅទីនេះ ហើយអ្នកចូលមក។ ដូច្នោះវាគារំងអស់គឺជូចត្រូវ ត្រានីមី តើតាម្បីដោយចែងនូវទេ វាគារំងអស់តើតាម្បីដោយហេតុជាបុណ្យមួយចំនួន។ ព្រះគុណបស់ព្រះគឺត្រូវ។

¹⁸⁵ តម្លៃនេះ មិនស្ថាប់អ្នកទេ ហើយអ្នកមិនមែនជាអ្នកនៅទីនេះទេ។ វាអាចជាអ្នីដែរទៀត។ វាអាចជាអ្នីដែរទៀត។ វាអាចជាមនុស្សជាទីស្របោះពុម្ព វាអាចជាបិវត្តន៍ក្នុងស្រុក។ ខ្ញុំត្រានជូរដឹងទេ អ្នកដឹង ហើយ។ បីនេះប្រសិនបើព្រះទ្រង់នឹងពន្លេខ្ញុំទៀតដើម្បីបាននៅទីនេះ អ្នកនឹងដឹងថាភាគារាណពិប្បុអត់។ ហើយតើស្ម័គ្រិកជននឹងរីរីដោយចិត្តគំមួយទេ? តម្លៃនេះអ្នកពុ យើង ហើយរាគ្របានចែត ហើយយើងគ្រាន់តែយកនៅទីនេះនៅលើផែនទី។

¹⁸⁶ ក្រុងអីយ ខ្ញុំយើងនាងកាន់ក្នុងបស់នាងដែរដឹងដូចនេះ។ នាងមាន នាង យើក្នុល់ដែលមែននាង ដូចជាការឱ្យក្នុលប្រកាំង។ វាគារាយើក្នុលជាប់ រក្សាមកគ្រប់ពេល។ នោះជាការពិត។ ហើយត្រូវ សូមបើកដែឡើង។ យើងទេ? ហើយហើយ។ ដឹងមួយទៀត នាងមានបញ្ហាប្រព័ន្ធឌីអីត ដែលនាងព្រះបានគេ

ប្រាប់ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ នោះគឺ—ដែលខាងអ្នក ហើយគាត់ត្រូវហើយ រាជក្រារព្រៃទីអីតែ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកគ្រាន់ពេមានសលិបាតក គ្រាន់ពេមានបញ្ហា ជាប្រើនជាមួយអ្នក កំយក្យូយ គុចចិត្ត មានភាពប្របុគ្គប្របល់ “ពេលខ្លះឆ្លល់ថា ខ្លួនកំពុងលាយនៅទីណា ហើយចាត់ត្រូវបុគ្គលិក” ហើយនោះជាការត្រីមត្រូវ។ រាជការពីតែ គទ្ធផន់ ឡើងស្ថាប់អ្នក អ្នកមិនអាចលាក់តែខ្លួនបានទេ ប្រសិនបើអ្នកត្រូវ។ យើងទេ? អ្នកធ្វើថាអ្នកឡើងអាចប្រាប់ខ្លួនជាអ្នកជាន់ណារា? មែនហើយ វីអូឡាតា អ្នកត្រូវប់ទោផ្សះវិញ ព្រះយេស៊ីវិត្តិស្សធ្វើឱ្យអ្នកជាសោស្តីយ៍។

តើអ្នកធ្វើទេ?

¹⁸⁷ ខ្លួនដឹងទេ។ ព្រះយេស៊ីវិត្តិស្សដឹងអីរីងទាំងអស់។ រាជមនុស្សបែងចែក ម្នាក់ឡើងតែសម្រាប់ខ្លួន។ ព្រះស្ថាប់យើងទាំងពីរ។ តើអ្នកធ្វើថាខ្លួនជាបាក់របស់ ឡើង ជាមួកបំពើទ្រង់ទេ? តើអ្នកធ្វើថាអ្នកធ្វើឯងទាំងនេះដែលខ្លួនអធិប្បាយបេញពី ព្រះបន្ទូលនេះគឺជាសេចក្តីពិតេទេ? អ្នកធ្វើ? ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវិនិងប្រាប់ ខ្លួនដឹងបាននៅទីនេះ៖ អ្នកធ្វើថាខ្លួនជាមួកបំពើបែងសំទ្រង់។ ហើយទ្រង់ដើរដឹង ព្រះឡើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នក។ ឡើង ការយកចិត្តទុកដាក់របស់ឡើងគឺ សម្រាប់អ្នក ឡើងកំពុងធ្វើដូចខ្លះដោយសារតែឡើងយកព្រះទៅយកទុកដាក់ចំពោះ អ្នក។ ឡើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នកធ្លើកដែលចូលមកក្នុងដូរ។ ឡើងយក ព្រះទៅយកដាក់ចំពោះពួកគោះ អ្នកមានបញ្ហា គ្រាន់ថ្នាក់ គ្រាន់ថ្នាក់រចនានា អ្នក ទាំងអស់ត្រូវការធ្វើលីនីងរាយ។ បីនឹងហើយ។ អ្នកមានបញ្ហាដាមួយអីយ៉ារ់បស់ អ្នក។ បីនឹងហើយ។ រានីជាសោស្តីយ៍ ហើយការពីយក្យូយនឹងបានបេញតើអ្នក ដូចខ្លះគ្រាន់ពេទោផ្សះ អរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់ ហើយនិយាយថា “សរសើរតាមីន ព្រះអម្ចាស់!”

“ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើ អីរីងទាំងអស់គឺអាចទោរប្រាប់។” ត្រូវហើយ។

¹⁸⁸ តើអ្នកធ្វើទេ? ខ្លួនស្ថាប់អ្នកទេ អ្នកជាន់បន្ទូលស្ថាប់អ្នកសម្រាប់ខ្លួន បុំនែនព្រះ ស្ថាប់អ្នក។ តើអ្នកធ្វើថាលើឡើងអាចប្រាប់ខ្លួនពីហេតុដឹងលីដលិប្រានេះទេ? បុរី ធ្លើងឡើងទៅអីដឹងអ្នក? តើអ្នកធ្វើទេ? ស្រីនិយាយថា “ពាស”—អនុញ្ញាត មានស្រី ម្នាក់ឡើតា មែនទេ យើងទេ។ ទេ វាមិនមែនទេ។ វាកីជាមួក អ្នកនៅទីនេះសម្រាប់ និរណម្នាក់។ អ្នកសម្រាប់អ្នកខ្លះ វាបាម្នាយបស់អ្នក។ បីនឹងហើយ។ នាងមានដី

ខុសជាមួយដើម្បីរបស់នាង ដឹងដើរ។ ហើយហើយ។ នាងមិននៅទីនេះទេ។ នាងនៅដីភោន្ននៃផែលមីលទៅ។ មីលទៅខ្ញុំដូចជាការសាងដែលប្រក្សែននៅក្នុងឯណា ឬការស្វែងរកទីនេះ។ អ្នកនៅត្រូវហើយ តើអ្នកដើរ? មិនអីទេ បន្ទាប់។ នាងបានជាសេស្តីយ។ គ្រាន់តែបន្ទា

¹⁸⁹ មានស្នើពីនោក។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមទូកគេមានរាយក្រឹង ដូចខ្លះខ្ញុំ—ខ្ញុំធ្លាប់ថា តើវានៅនេណាហើ ខ្ញុំបានក្រោះរកមីលក្នុងផែល—តើវានៅនេណាហើ ព្រះអង្គភាសា ព្រះជ្រាប់អ្នកទាំងអស់ មែនទេ? ហើយត្រង់អាចធ្វើអ្នកទាំងអស់។ តើអ្នកដើរ? អាម៉ែន។ តើត្រង់មិនអស្សាយទេបុ? ខ្ញុំស្រឡាញៗត្រង់។ ត្រង់ជាជីវិករបស់ខ្ញុំ។ ត្រង់ជាអ្នកដើរ ដឹងឈាលខ្ញុំមាន។ ត្រង់ជាអ្នកដើរដែលខ្ញុំចង់បាន។ គ្រាន់តែទៅមុខ ត្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នកដាក់សេស្តីយ។

¹⁹⁰ ការចាក់ប្រែងគាំងបានធ្វើឱ្យម្នាក់ឡើង។ មានស្នើម្នាក់ឡើងអង្គយន្ត ទីនោះដែលបំខានជោយកំយ ហើយនាងមានធន់សាច់នៅក្រោមដៅ។ តើវាគ្រូវទេ? នៅពេលដែលនាងជាក់ដៃលើអ្នក នោះអ្នកមានរាយមួលក្នុំឱ្យអស់សំណើចិត្ត ឬក្នុំឱ្យប្រែងបុ? នោះហើយជាថេលដែលត្រង់បានទ្វាតាលម្នាក់។ អ្នកនឹងជាសេស្តីយ។ ព្រះយស្សិរិត្រិស្ស។ ករមីលក្នុងផែលនាងនោះ។ ស្នើដែលកំពុងអិស្សនាប្បន្នទីនេះ យើងទេ។ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់នៅពេលដែលនាងកំពុងអិស្សនាបុ ខ្ញុំកំពុងអិស្សនាសម្រាប់នាង តើមានអ្នកកើតឡើង? យើងទេ? ខ្ញុំបានយើងស្នើម្នាក់ឡើង ហើយខ្ញុំមីលទៅបែបនោះ។ មានរាយមួលក្នុំអស្សាយ។ ឬកគោគរុវត្សាលាលីត្រូវទៅម្នាក់ អ្នកម្នូយ បុពុកគេស្ថាល់ត្រា ព្រះស្នើនោះ មានរាយមួលចំពោះស្នើនោះនៅទីនេះ។ ហើយបន្ទាប់មកស្នើម្នាក់នេះចុះទៅបែប នាង ហើយនោះពេលដែលនាងធ្វើ ខ្ញុំមិនហើយខ្ញុំបានយើងអ្នកស្នើនោះនៅក្នុងជីតិវបស់ខ្ញុំទេ។ ព្រះនោះស្ថាលីត្រូវធ្វើដោយអ្នក។ អីខ្ញុំធ្វើ? ហកជីបានជាម្នកសង្ឃឹម?

¹⁹¹ ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើ ត្រង់អាចដកទម្ងាប់បែងឡើងអ្នក។ តើអ្នកដើរ? តើអ្នកដើរ? ត្រង់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកជាសេស្តីយទេ? ទៅមុខ អ្នកនឹងបញ្ចប់វាកន្លែង៖ ហើយកំជិតកំបានវានៅទីនេះ។ ចូរទៅឯណា ហើយធ្វើដោយអស់ពីចិត្ត។ មានជំនួយលើព្រះ។ កំសង្ឃឹម។

¹⁹² តើអ្នកដើរ? តើយើងមានបីនាក់ហើយប្រែងទេ? មានជំនួយលើព្រះ។ កំ

សង្ឃឹមយា គ្រាន់តែដើរ តើអ្នកដើរជាការចាក់ប្រឈរតាមរបស់ទ្រង់នៅទីនេះទេ? អាម៉ែន។ កំសង្ឃឹមយា ដើរ!

¹⁹³ ខ្ញុំនឹងជាក់ដើរបើអ្នក ហើយដើរ តើអ្នកនឹងដើរមួយខ្លួន? ប្រឈរសិលាយថា “បាន លោកទា” — ឯងដឹង? នៅក្នុងព្រះនាមទៅនព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស សូមទួរបងប្រឈរនេះបានជាសេដ្ឋិមយា អាម៉ែន។ ចូរមានជំនួយទ្រង់នៅទីនេះ កំសង្ឃឹមយា ចាំមួយឆ្នាំ។

¹⁹⁴ មានអ្នមួយបានកែតាមីដែនទីនោះនៅក្នុងទស្សនិកជន ហើយខ្លួនអាចមើលយើញរាជលេខ រាជលេខបែមកទីនេះវិញ។ ខ្ពស់គុណភាពរាជការប្រាណបានលាក់ពីខ្លួនទ្រង់នេះ។ នៅទីនេះ។ ខ្ពស់យើងនៅក្នុងប្រជាធិបតេយ្យ។ ការដាក់បុគ្គលីក ហើយគាត់កំពុងងារឱ្យការប្រឈរជាសម្បាធម៌បានផ្តល់មានជំនួយព្រមព្យួរ។ ដើរដាយអស់ពីចិត្ត បាន។ មែនអត់? នោះហើយជាការ។ មិនអីទេ ជាក់ដើរបស់អ្នកនឹងប្រឈរនោះហើយគាត់នឹងមិនអីទេ។ អាម៉ែន។ សរសើរមើងព្រះអម្ចាស់។

¹⁹⁵ តើអ្នកដើរទេ? អារក្សនោះគិតថាបានមានលាក់ខ្លួនកើតឡើងនោះ ប៉ុន្តែវាបានហាងិយ។ តើអ្នកដើរទេ? ឬដើរទេនៅក្រោមតារីនៃភ្នំឈរណាមួយ។ អី ខ្លួនឯែ សម្រាប់ព្រះគុណនិងការយកចិត្តទុកជាក់! មានជំនួយព្រមព្យួរទៀតនេះ។ បាន នៅទីនេះវានៅទីនេះ។ តើអ្នកដើរទេ? មានជំនួយ។ តើអ្នកដើរចាប់ត្រួតពីអ្នកទេ? អ្នកមានត្រឡប់ទៅដែលអ្នកបានយើង ឬជានៅដើរទេ? នោះជាមួយនាមនោះនឹងចាកចេញពីអ្នក ហើយមិនខាងមុកទេ។ ខ្លួនឯែមិនដើរបានបីទេ។ ខ្លួនជំនួយទីនេះនឹងជាកបេញ ពីអ្នក ហើយមិនខាងមុកទេ។ ខ្លួនដើរបានយើងឱ្យបាននោះក្នុងជីវិតរបស់ខ្លួន មិនដឹងអ្នកចាំងអស់អំពីគាត់។

អ្នកមិនអាចលាក់វាតទ្វាវនេះបានទេ ព្រះវិញ្ញាបីសុទ្ធនៅទីនេះ!:

¹⁹⁶ ចូរយើងអាចក្បាលបុះហើយសរសើរតម្លៃព្រះ។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ យើងសូមអរគុណទ្រង់។ អ្នកគិចចិត្តការលាក់មិនមែនជានៅទីនេះ និងជាបៀបទៀតដីរហូត។ ព្រះគុណបស់ទ្រង់មិនដើរបានបាត់បង់ឡើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ វានៅទីនេះជាលិក្ខន៍ ទូលបង្កុងអធិស្សន៍ថាបេចក្ខែកពុកការនិងការណូដីអស្សើរ សេស់ទ្រង់នឹងសណ្ឌិតលើមនុស្ស។ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកជាក់ត្រប់គ្រាន់ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដើរមួយកបង្ហាញអង្គទេ។ ទ្រង់គិតថាបានជំនួយទៀត។ ទ្រង់គិតថាបានជំនួយទៀត។ ទ្រង់គិតថាបានជំនួយទៀត។ ទ្រង់គិតថាបានជំនួយទៀត។

ព្រះអម្ចាស់ដើរ នៅពេលដែលតួកគេផ្លូវការកាត់ទីនេះ ហើយតួកគេម្នាក់ប៉ាននាគារសេស្តីយា តួនាមជាការចាក់ប្រធ័ណីរបស់ទ្រង់នៅខៀវនេះ ទូលបង្ហំប៉ានជាក់ខ្លួនខ្លួនតុលិកដែលរាយការណ៍មួយនេះ។ ទូលបង្ហំអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់នឹងជូលសំណើទាំងនេះ ព្រះបិតា។ សូមធ្លុប៉ាន ព្រះអម្ចាស់ដើរ ទាំងពីរនោះទីនេះ នៅក្នុងទស្សនិកជន។

¹⁹⁷ ហើយសូមទ្រួមនុស្សគ្រប់រូបដែលនៅក្នុងវត្ថុមានដំឡើភាពយកចិត្តទូកជាក់គ្រប់គ្រាន់តុលិកនេះដើម្បីដៅពីចារេងយកព្រះទៅដែលតួកជាក់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីសំឡោងនៅថ្ងៃដូចគ្នាយករាយក្នុងចំណោមការក្រុមបស់ទ្រង់ និងដើម្បីបានការណ៍ដោយការចាប់តាមការសេវាទីនីតិវិកធម្មតាចំណាំ ព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មិនគារដើម្បីបានរឿងបោះពុម្ពហើយ។ ទ្រង់បានពារាយក្នុងចំណោមការក្រុមបស់ទ្រង់ ហើយនេះគឺជាលីអីដែលបានរឿងបោះពុម្ពហើយ ទ្រង់បានរឿងក្នុងចំណោមការក្រុមបស់ទ្រង់ ហើយដើម្បីដៅយកព្រះទៅដែលតួកជាក់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបានយើងមិនធ្វើកំណើនដោយ ទ្រង់នៅពីយកព្រះទៅដែលតួកជាក់គ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីបានយើងជាក់ការយកចិត្តទូកជាក់របស់យើងប៉ុន្ម័េរ ហើយមនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងវត្ថុមានដំឡើភាពយកទៅទេ ការបានជាកស់ស្តីយោងព្រោលឱ្យនិងការបង្កើតរបស់តួកគេ។ តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រិស្ស។ អាម៉ែន។

¹⁹⁸ មិនអីទេ មកតាមដូរនេះ អនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សមកតាមដូរនេះ។ មិនអីទេ បីលីនីដើម្បីបានរឿងបោះពុម្ពនេះ តុលិកជាក់ខ្លួន។ កំ តុលិកកំនុញយាយតែទៅឡើតំការចាក់ប្រធ័ណីដំឡើលី ខ្ញុំ យើងទេ។ ខ្ញុំចង់ជាក់ដែលតួកទៅខណៈពេលដែលនៅខៀវនេះ។ យើងទេ? ខ្ញុំមិនអាចបញ្ជាប់លីករួមដើម្បីបាននោះទេ។ បីខ្ញុំឡើងបញ្ជាប់ពីនេះ។ ដែលគ្រោរអធិស្ឋាន សូមបែកដៃឡើង។ ប្រហែលចិត្តសិបការយោ។ យើងទេ? តុលិកនេះវាមានរយៈពេលដែលបង្ហាញនៅទី។ ពិធីបុណ្យគ្រឿងមុជទីការកីត់ឡើងបន្ទាប់ពីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចចែងបានទីនេះបាន។ បីនេះអូកភាពដើរ។ ប្រសិនប់ទ្រង់យកចិត្តទូកជាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដៅ អូកគ្រោះយកចិត្តទូកជាក់គ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដៅ។ ពីរប់អូកភាពនេះ។ មិនអីទេ សូមឱ្យទស្សនិកជនទាំងមូលអធិស្ឋាន។ ហើយបីលីប្រុងប្រុសនេះ ម្នាក់និងបីលីទាំងនេះ។ និងបីមីគ្រប់ប៉ុននេះ។ ចុរាយើងក្បាងក្បាលូលីដូច្នេះ ហើយអធិស្ឋានខណៈពេលដែលជាក់ខ្លួន។ តុលិកនេះ ខ្ញុំនិងអធិស្ឋានសម្រាប់អូករាល់ត្រាតុលិកនេះ សូមជាក់ដៃបីអូក ហើយសំគ្រប់របស់ដែលអូកមាន

បងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងស្រីម្នាក់នេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងប្បុសបស់ទូលបង្វ័ំ ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែ ព្រះបិតាអើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងប្បុសក្បចចនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងប្បុសក្បចចនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់យើងនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបួនស្រីបស់យើងនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបញ្ជីកគេឡើង ព្រះវរិបាទើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

²⁰⁵ សូមព្រះប្រទានពាណិជ្ជបងបួន។ តើនោះជាកុនបេស់អ្នកទេ? ប្រពន្ធបេស់អ្នក? មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ សូមព្រះអម្ចាស់ប្រទានពាណិជ្ជបងបួន។ សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែនេះ ជាព្រះវរិបាត ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្សុំ សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា សូមព្រោសបួនស្រីបស់ខ្ញែែនេះ ព្រះវរិបាត ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

²⁰⁶ ខ្ញុំអិនឃ្លានដោយស្មោះ ម្នាក់ទៅ អ្នកយកចិត្តទុកដាក់កែទ្វូរនេះ។ ព្រះយេស៊ូវយកព្រះទៅយកដាក់ទៅ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ហានសារៈ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ហានព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបេស់ទ្រង់ទៅ ព្រះយេស៊ូវបានបញ្ហានព្រះបន្ទូលបេស់ទ្រង់ទៅ ព្រះយេស៊ូវបានចាត់អ្នកបញ្ចីរបស់ទ្រង់ទៅ យើងទាំងអស់ត្រាយកចិត្តទុកដាក់ទៅ តទ្វូរនេះតើអ្នក? ប្រសិនបើអ្នកខ្សោះ ដើរ ទទួលយកវាដោយស្មោះព្រះ វានឹងសម្រេចបាន។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមព្រោសបងប្បុសបស់ខ្ញែែ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមព្រោសឡើង បួនស្រីបស់ខ្ញែែ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្រោសបួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

- ²⁰⁷ ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសអ្នកនេះ បួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ផ្តល់វា ព្រះបិតាបា

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសបួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្រោសឡើង បួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសបួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

- ព្រះអម្ចាស់អើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្រោសការនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

- ²⁰⁸ ឯព្រះនៃស្ថានសុគ័រីអើយ សូមព្រោសឡើងដាច់ដង ផ្តល់ឱ្យវា ព្រះអម្ចាស់។ សូមឡើសាច់លាយ និងកម្លាំងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ។

- ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសការនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

- ព្រះជាម្ញាស់ បួនស្រីរបស់យើងនៅទីនេះនៅលើកោហី ទូលបង្កែងស្ថានសុមីរ្យទង្វាតាបនានៅនឹងធ្វើឱ្យនាយកដា ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ។

- ²⁰⁹ ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមព្រោសបួនស្រីរបស់យើងនៅទីនេះ ក្នុងសកម្មភាពសប្បុរិសចំណុចណុបស់នាង ផ្លូវក្រោមនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ។

- ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសអ្នកនេះ បួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

- ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំអធិស្ថាន ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ។

ព្រះជាម្ញាស់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសស្រីចំណាស់នេះ។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែព្រោសស្រីនេះ។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវព្រោស...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវត្រីស្ទែ សូមព្រោសអ្នកនេះ បួនស្រីរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្រោស...?...ព្រះអម្ចាស់។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។
 នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសអូយនេះ ព្រះអម្ចាស់។
 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់។
 នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស សូមព្រោសអ្នកនេះ បួនក្រើរបស់ខ្ញុំ។
 នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស សូមព្រោស...?...

សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស។

ព្យាបាលបងបួននៅ...?...[កន្លែងទេនៅលើការសែត—អដី។]

²¹⁰ មកដាយភាពស្វោះគ្រង់ចាំអស់ កំសង្កែយដីចាំអស់ ត្រាតំតោរីរី។
 អូកភាល់ត្រាគិត្យានឹងតាមរវន់ទៅ នេះគឺជាប្រជាធិនាទនៃរបស់យើងដែលឆ្លងកាត់ទីនេះ
 ក្នុងរបស់ព្រះ។ រីរី។

សូមព្រោសបួនក្រើរបស់យើង ព្រះបិតា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ។

²¹¹ សូមព្រោសមិត្តធម៌នកំម្មរបស់ទូលបង់ ព្រះអម្ចាស់។ ព្រះអង្គធីយេ ត្រង់
 នៅចំណាយូរមកហើយ ប្រហែលជាម៉ោងនោះ។ អាម៉ែន។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសឡើង បួនក្រើរបស់ខ្ញុំ។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ...?...

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសនាងឡើង ព្រះបិតា។

នៅក្នុងព្រះយេស៊ីវេ...?...

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស សូមព្យាបាលនាង ឱព្រះវិបិតា។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្យាបាលការនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវេត្រីស្ស សូមព្រោសបួនក្រើរបស់ខ្ញុំ។

សូមព្រោសបួនក្រើរបស់ខ្ញុំ ព្រះបិតាអីយេ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសបងប្រុសរបស់ខ្ញុំ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសការនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ សូមព្រោសបួនក្រើរបស់ខ្ញុំ ព្រះបិតា។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវេ...?...

សូមប្រាសប្បន្ទីរបស់យើង តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវា

ព្រះជាម្ញាស់ តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស សូមប្រាសប្បន្ទីរបស់ខ្លួន

²¹² ព្រះជាម្ញាស់អើយ តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមយកអ្នកពិករពីបងប្រុសរបស់
ខូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រាសាតាត់ឡើដារ ព្រះវិតារា

ព្រះជាម្ញាស់ នៅតួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមប្រាសាតានេះ បងប្រុស
របស់ខ្លួន

នៅតួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមប្រាសអ្នកនេះឡើដារ ប្បន្ទីចិត្តរបស់ខ្លួន ខ្លួន
អធិស្ឋាន។

²¹³ នៅតួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមប្រាសឡើដារ ប្បន្ទីចិត្តរបស់ខូលបង្គំ
ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះព្យាបាលនាង តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស។

សូមប្រាសប្បន្ទីរបស់យើង ជាប្រព័ន្ធដីបិតា តួអព្រះនាមព្រះ
ព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស...?...

²¹⁴ បពិត្រព្រះអង្គអើយ តម្លៃនេះ នេះជាសំណើម្អូយចំនួន សូមប្រទានឱ្យរាជីថ្មេះ
តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

²¹⁵ តម្លៃនេះ នោះជាផិធីដើម្បីទទួលរាយ បងប្រុស។ តម្លៃនេះ ជិត្រព្រះអម្ចាស់បាន
ធ្វើវារៀបៀយ។

²¹⁶ អ្នកយើងទេប្រសិនបើក្រោននោះមិនមែន...?...តម្លៃនេះ តាត់អនុញ្ញាតឱ្យ
ខ្លួនដឹងថាអ្នកមានបញ្ហាស្អោះ ខ្លួនគឺនិនហោរាបេញ...?...នៅតួអព្រះនាមព្រះ
ព្រះយេស៊ូវគិតិស្ស...?

²¹⁷ ឱព្រះអង្គអើយ នៅទីនេះ...?...នាងឈរនៅទីនេះសប្តាហ័រអើក។ យើងគិត
ពីឲ្យឱងកូចាបាន៖ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ នាងនៅទីនេះដើម្បីក្រោបានឲ្យ ដោយ
គ្រាន់តែតម្លៃនេះ។ ប្បន្ទីចិត្តរបស់នាងឈរនៅកន្លែងរបស់នាង ព្រះអម្ចាស់។ សូម
ប្រទានឱ្យព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមប្រទានការស្មើសុំទាំងនេះ តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ
សប្តាហ័រនាង។

²¹⁸ ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមអាណាពិតមេត្តាបងប្បន្ទីរបស់យើង ហើយប្រាសាតាត់ជាប្រព័ន្ធ
ព្រះវិតារា តួអព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

²¹⁹ ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមពេលព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមប៉ែន៖ បងប្បុសដ៏
មានតម្លៃបស់ទូលបង្វុ ហើយធ្វើឱ្យគ្មានជាភ្លាងរបីតាមា

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោសបុណ្យន្រើបស់យើង។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ ព្រះអម្ចាស់អីយ៍ សុមព្រោសបុណ្យន្រើបស់
យើង។

សុមព្រោសបងបុណ្យន្រើបស់យើង ព្រះបិតា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោសបុណ្យន្រើបស់យើង។

ឯព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោសការនេះ...?...

ព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ សុមព្រោសក្នុងប្រុសកូបនេះ ក្នុងព្រះនាមពេល
ព្រះយេស៊ីវិគីសុ។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោសបងប្រុសបស់យើង ព្រះអម្ចាស់។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ សុមព្រោសយើង...?...

ឯព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោសបុណ្យន្រើបស់
យើង។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិគីសុ សុមព្រោស...?...

សុមព្រោសបុណ្យន្រើបស់យើង...?...នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ។

ឯព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ សុមព្រោសអ្នកនេះទ្រូជា បុណ្យន្រើបស់យើង ខ្ញុំអធិសាន
ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ។

ព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ សុមព្រោសបងប្រុសបស់យើងឯង ជីវិទុំអធិសានក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ។

ព្រះអងអីយ៍ ធ្វើឱ្យនានជាសេវីយ៍ សុមប្រទានវាមក ព្រះអម្ចាស់ ក្នុង
ព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ។

²²⁰ ព្រះជាម្ញាស់ ប៉ែបងបុណ្យន្រើបស់យើង វាគារព្រះបន្ទូលបស់ត្រៀម ត្រូវបានសន្យា
ថា ព្រះអម្ចាស់អីយ៍ ហើយយើងនឹងមកធ្វើវា នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវិ។

²²¹ នៅក្នុងព្រះនាមតែនព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្ស សូមប្រាសបុន្តែលីបស់យើង ព្រះអម្ចាស់ នាងបានមកដោយភាពល្អោះត្រង់ ធ្វើតុច្បរវិនេះ សូមឱ្យនាងទៅនិងបានជាសេវីយ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមឱ្យនាងទៅ ហើយបានជាសេវីយ ព្រះអម្ចាស់។

²²² ឯព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមជាក់ដៃនៃការព្យាបាលរបស់ទ្រង់លើ...?...សូមឱ្យ ពួកគេត្រឡប់ទៅធ្វើរបស់នាងវិញ្ញាបាមយនឹងសំណើរបស់នាង។ ឯព្រះជាម្ញាស់ អើយ សូមប្រាសុំជាត់។

សូមប្រាសបុន្តែលីបស់យើង ជាប្រវរិកា ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

សូមប្រាសបុន្តែលីបស់ខ្ញុំ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

ព្រះនៃស្ថានសុគិត់ សូមប្រាសបងប្រុសខ្ញុំ ក្នុងព្រះនាមតែនព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្ស។

ហើយបុន្តែលីបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងព្រះនាមតែនព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។

ព្យាបាលនេះ...?...នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

សូមប្រាសុំជាត់ បុន្តែលីបស់ខ្ញុំ ដុលគន ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

សូមប្រាសបុន្តែលីបស់ខ្ញុំ ព្រះបិការើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

សូមប្រាសបងប្រុសទូលបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។

²²³ ឥឡូវនេះ ទ្រង់យកចិត្តទុកជាក់ អ្នកកុងច្បាប់ជាង បងប្រុស។ ឬ ទៅថ្ងៃយករើស់រើដល់ទ្រង់ ហើយអរព្រះគុណទ្រង់ ក្នុងព្រះនាមតែនព្រះយេស៊ូវ...?...សូមប្រាសបុន្តែលីបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់អើយ បន្ទូកជាពួនរបស់ ទ្រង់ បំភីត្តកគេត្រឡប់វិនេះ ព្រះវរិកា ក្នុងព្រះនាមតែនព្រះយេស៊ូវគ្រឹស្ស សូមប្រាសបងប្រុសរបស់យើង។

²²⁴ សូមមេត្តាអាណិតនាងដង...?...

ព្រះជាម្ញាស់ ប្រទានការព្យាបាលបុន្តែលីបស់ខ្ញុំ នៅមីនេះ។ យើងឱ្យនាងយា នៅមាត់ទ្វាង ដៃចាំ ព្រះវិញ្ញាបាមិសុទ្ធនោជិវិញ្ញានាង។ ព្រះអង្គអើយ សូមឱ្យនាងទៅដោះទ្រង់។ ផ្តល់វា ព្រះបិការ។

ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ សូមឱ្យទ្រង់មានសេវាកាត ព្រះបិការ។

ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?...

ត្រូវព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ ទូលបង្កំអធិស្ឋានថាគ្រោដីនឹងព្យាបាលបួនក្រើបស់
ទូលបង្កំ។

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្យាល់ចូលបង្កំ បួនក្រើបស់ទូលបង្កំ។

ព្រះជាម្ញាស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត សូមព្យាល់បង្កំបួនក្រើបស់
ទូលបង្កំ។

ព្រះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?...

ព្រះអងីអីយ៍ សូមព្យាល់បង្កំបួនក្រើបស់ទូលបង្កំខ្លួនជាន់ជាសេវីយ៍ ត្រូវព្រះនាម
នៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

ព្រះ...?...មកជាយ៉ា...?...អំណោចនឹងធ្វើឱ្យគាត់ជាសេវីយ៍។

²²⁶ ឯព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ សូមព្យាល់...?...ហើយបង្ហាញនាង...?...កន្លែងនៅ
ទីនេះ។ ធ្វើឱ្យវាចុះទៅព្រះអម្ចាស់ ហើយសូមឱ្យនាងមានអាមូណ៍ចាមានអំណោច
នៃព្រះនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ...?...

ព្រះជាម្ញាស់អីយ៍ សូមព្យាល់បង្កំបួនក្រើបស់យើង ព្រះអម្ចាស់អីយ៍ ហើយ
សូមឱ្យគាត់ជាសេវីយ៍។

នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត សូមព្យាល់បួនក្រើបស់យើង
ព្រះជាម្ញាស់។

²²⁷ ព្រះអងីអីយ៍ ព្យាបាល...?...នាងបានយើងទ្រូវធ្វើធ្វើជាព្យីន។ ផូល់តម្លៃនេះ
ព្យាកទេទាំងអស់ត្រូវនឹង...?...

សូមព្យាល់...?...ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្កំអធិស្ឋានសំសេចក្តីមេត្តាករុណា
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ីវ។

²²⁸ ព្រះអងីអីយ៍ ព្យាបាលការនេះ...?...ធ្វើឱ្យនាងជាសេវីយ៍...?...
ព្រះអម្ចាស់អីយ៍ ហើយមនុស្សជាព្យីនមានទុកព្យូយូបស់នាង ហើយយើង
ថែករំលែកពុកគោ។ តម្លៃនេះ នាងអាចជា...?...

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមព្យាល់ចូលបង្កំបួនក្រើបស់ទូលបង្កំ
ព្រះអម្ចាស់។

សូមប្រាសបងប្លុនទូលបងំ តួនព្រះនាម...?...

ព្រះអង្គអើយ សូមប្រាសបងប្លុនប្រុសរបស់ខ្ញុំនេះទ្វាស់សៀវិយ...?...

សូមប្រាសប្លុនស្រីរបស់យើង ព្រះអម្ចាស់ តួនព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?...

សូមប្រាសប្លុនស្រីរបស់ខូលបងំ តួនព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...

សូមប្រាសប្លុនស្រីរបស់ខូលបងំ តួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមព្យាបាលការនេះ បងប្រុសរបស់ខូលបងំ នៅតួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

ព្រះជាម្ញាស់ នៅតួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត សូមប្រាសការនេះ បងប្រុសរបស់ខូលបងំ។

ព្រះអង្គអើយ សូមប្រាសប្លុនស្រីខុំដឹង។ តួនព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ សូមទ្វានឯណាងបានជាសោស៊ីយ។

²²⁹ ព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមប្រាសការនេះ បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ សូមទ្វាត់នៅតួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត...?...

ឱព្រះជាម្ញាស់អើយ សូមប្រាសប្លុនស្រីរបស់ខូលបងំ តួនព្រះនាម
ព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត។

²³⁰ សូមប្រាសប្លុនស្រីរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ តួនព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត សូមទ្វានឯណាងទៅ...?...

²³¹ ព្រះអង្គអើយ សូមប្រាសការសៀវភៅរបស់នាង តួនព្រះនាមព្រះយេស៊ីវគ្រឿស្ត
ខូលបងំអធិស្ឋានសូមទ្វានឯណាងបានជាសំណើនោះ។

²³² ព្រះជាម្ញាស់ បងប្រើសីមីន សូមទ្វានឯណាងគិតិមេត្តាកុណាបេស់ព្រះ
សូមទ្វានឯណាងដែលនាងបានដែលបានបៀវបានបៀវនៅនេះ ពេលដែលនាងរាជបានវា
ចោលបាន...?...ហើយសូមទ្វានឯណាងបានជាសោស៊ីយ...?...

²³³ ព្រះអង្គអើយ បងប្រុស អីដឹង...?...ព្រះអង្គមានសំឡួងមាស ពីតុ
ដំណឹងល្អ។ ករ្តាត់ខ្លួនល្អ ព្រះជាម្ញាស់ ផ្តល់វា តួនព្រះនាមព្រះយេស៊ីវ។

²³⁴ ព្រះជាម្ញាស់ បងប្រើយើដុលបស់យើងកំពុងហេរិណូរោះនោះ...?...ខូលបងំ
អធិស្ឋានថា ព្រះចែនស្ថារបស់ទ្វោងនឹងដោះលើដែលនាងតែងរៀនេះ...?...ដោយកាត់

ស្មោះត្រង់មានយកចបន់...? ត្រូវរួម: ពេលប្រាំពីរក្នុងនាងគុរពៅនៅជាមួយមាត្រា
របស់នាង សូមប្រទានរាយក ព្រះបិតា ត្រូវព្រះនាមព្រះយេស៊ីវីគីសុ។

²³⁵ ព្រះអើយ សមាប់កុនរបស់នាង ឯព្រះអង្គើរីយ ពួកគេរដ្ឋឃើង ហើយពួកគេ
ជាប្រើនីង ហើយគ្រួងស្រីនោះលើ និង...? ឯព្រះអង្គើរីយ ទូលបង់អធិស្ឋានថា
ត្រង់នឹងប្រទានវា តាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ីវីគីសុ។

²³⁶ ជូនចុះសូមអរគុណចាំពោះបងប្រុស ចិម ព្រះអម្ចាស់ សូមអធិស្ឋានថាត្រង់នឹង
ព្យាពាលគាត់និងជូយគាត់។ សូមចូលរួមព្រះនៅ...?

²³⁷ មានបុសម្នាក់នៅទីនេះ...? អ្នកកំចង់អធិស្ឋានដ៏វា បងប្រុស?
ព្រះអម្ចាស់យេស៊ី...?

[កំន្លែងទេននៅលើការសេត—អនុញ្ញាត]

ត្រង់រក្សាអ្នក

ត្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះចូលប្រុសមោល

ត្រង់រក្សាអ្នក។

ត្រង់រក្សាអ្នក

គ្រាន់តែជាក់ការយកចិត្តទុកជាក់របស់អ្នកលើព្រះ បន្ទាប់មក។

ត្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះចូលប្រុសមោល

ត្រង់រក្សាអ្នក។

²³⁸ តើអ្នកយកចិត្តទុកជាក់ចាំពោះរបៀប? តើអ្នកខូលនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ត្រង់
ទេ? អាម៉ែន។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពអ្នក។ សូមចូរយើងអាងនក្យាលបន្ទិច។ ខ្ញុំ
ធើចាថ្មុំបានធ្វើយកបស់ណើកទាំងនេះ។ ខ្ញុំបានធ្វើយកបស់ណើក មែនទេ អ្នក
ទាំងអស់ត្រូវ។

²³⁹ មួយរយៈមួនខ្ញុំបានធ្វើកំហុលបន្ទិចនៅក្នុងការប្រាំ ខ្ញុំប្រាកដថាមាននុណា
ម្នាក់បានកត់សម្ងាត់វា។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានចងុលបង្ហាញខ្ញុំតុល្យនេះ:
នៅកំន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំបាននិយាយអ្នកមួយនៅលើនរណាម្នាក់នៅពេលដែល
ខ្ញុំនិយាយវាសម្រាប់នរណាម្នាក់ដៃរៀងទៀត។ ខ្ញុំមិនអាចមើលយើង

មនុស្សដែលរាយនៅ បីនេនភាគធានរណាម្នាក់ដែលខ្ញុំបានដាក់ពាលើពួកគេសម្រាប់នរណាម្នាក់ដើរដោរទៀត។ ហើយខ្ញុំ...ពួកគេមកយើងឡើន ហើយខ្ញុំមិនបានកត់សម្ងាត់ទេ។ ហើយខ្ញុំមិនបាន...បាន វាតី ខ្ញុំយើងឡាក់ឡូវនេះ។ វាផាបុសនិងស្រីអង្គុយនៅទីនេះ។ បើខ្ញុំមិនច្រឡំទេ ខ្ញុំបានចាប់ដែរពួកគេកាលពីយប់មិញនៅក្នុង—ក្នុង—ក្នុងបន្ទប់ផ្ទះសំណាក់ បុរីដើរឡើត នៅក្នុងទីផ្សារផ្ទះសំណាក់នៅទីនេះនៅដៃហើសនៃវិធាន។ ខ្ញុំបាននិយាយអូមួយទៅការបុសនោះ ហោរាជា “បង្រី” ជំនួសឱ្យ “បង្រីស” នៅពេលអ្នកធ្វើការ។ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់ទេ? ខ្ញុំមាននឹងយសម្រាប់ប្រពន្ធរបស់អ្នក។ តម្រូវនេះ នាងមានបញ្ហាមួយរយៈ មានបញ្ហាថោះវិនិយោគហើយ។ អ្នកមកពីដើរអីណូលិណាយ។ លោកស្រីម៉ែងហ្មាល់នត្រូវហើយ នោះជាលេខាបស់អ្នក។ តម្រូវនេះ អ្នកដឹងថានីមិនស្ថាប់អ្នកទេ បីនេនអ្នកកំពុងទាក់ទងតម្រូវនេះ។ អ្នកដើរដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក ហើយនិងមានការឲ្យបំបាត់ចាប់ផ្តើមស្រីប៉ុង គ្រាន់តែជាមួយតាមរបៀបដែលតែមានបុសនិងដឹងថាអ្នកនឹងដើរ។ ដើរអ្នកបានយើងឡាក់គ្រប់ពេល តម្រូវនេះខ្ញុំ...

240 ឯើងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំដឹង យើងមិញខ្ញុំបានចាបុសនោះ ខ្ញុំគិតថាគាត់មានសក់ស្ថាតបែបនេះ ថែកសក់របស់គាត់នៅកណ្តាល ឬសសក់ពណ៌ប្រជែង អង្គូយនៅទីនេះ។ ខ្ញុំខើបតែមិនបែទេ ហើយមានពន្លឹះបំនែនដឹងវិញកំពុលរបស់ពួកគេដូចនេះ។ ហើយនោះជាមួយដែលវាគីជាតី។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបានយើងនិមិត្តលើបចបញ្ជាក់ ខ្ញុំមិនដឹងថាពួកគេជានរណាទេ ហើយកំត្នានអីអំពីវាដឹង។ ស្រីនោះនៅទីនោះកាលពីយប់មិញ ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកមកប្រជំទេ?” នាងបាននិយាយថា “ចាស។” បីនេនព្រះគុណរបស់ព្រះបានទាញភាពវិញមួយឡើត ហើយនោះជានរណា។ តើអ្នកបានកត់សម្ងាត់វានៅក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន បងប្រុស ចាមានអូមួយគ្រប់បាននិយាយថាគារដឹងថាបានគិតពីការបងប្រុស ហើយហើយបានទៅ—ទៅបង្រីនៅទីនោះ។

241 តម្រូវនេះអ្នកអាចដឹងថា តាមរយៈបន្ទាត់អធិស្ឋាននោះ ទៅការបស់ព្រះអង្គូយនៅទីនោះ។ វាការចហោបាន។ បីនេនដូចដែលអ្នកហៅវាងីខ្លោយ ឬ៖ ខ្លោយ ឬ៖ខ្លោយ។ យើងឡើទេ? ដឹងបន្ទាត់យកព្រះទៅយកជាក់បំពេះអ្នក ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំយកចិត្តទុកជាក់បំពេះអ្នក។ ខ្ញុំអាចបន្ទានប្រាប់ឡើត ហើយបន្ទាប់មកជួងដំបូងដែលអ្នកដឹង បីនេននៅទីនោះនៅខ្ញុំចេញពីដឹង។ បីនេនខ្ញុំបានគិតថា

ប្រសិនបើ ព្រាកដណាស់ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានរស់នៅទីនេះជាមួយអ្នកអស់ជាប្រើប្រាស់ និង នៅជីវិត្យនិងទុកាំងប្រាណស អ្នក—អ្នកដឹងថាទីប្រជាពុញព្រៃអ្នក។ អី ខ្ញុំប្រជាពុញព្រៃអ្នកដុចជាអ្នកជាកុនបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នកគឺជាកុនបស់ខ្ញុំនៅក្នុងជំណើងណូ។ ខ្ញុំបានបងើតអ្នកទៅជាប្រាប់គ្រឿស្តី តាមរយៈជំណើងណូ។ ហើយតុល្យវិនេះខ្ញុំគិតថាគារំនេះសំណើនេះជាដើមនៅទីនេះ ខ្ញុំបានធ្វើយក។

²⁴² តុល្យវិនេះ ខ្ញុំប្រជាពុញព្រៃអ្នក។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា ប្រសិនបើខ្ញុំទៅជាក់ដែលបើ អ្នក ហើយអ្នកបានយើត្រូចបាប្រាប់គីឡូណាហិសុទ្ធកំពុងផ្លូវការនោះ ហើយបន្ទាប់មក មានជីថ្យោះមួយចំនួនបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងការប្រជុំតាមបន្ទាត់ជូចនោះ។ ខ្ញុំ ខកខានក ឆ្លងកាត់យ៉ាងលើវិន ហើយប្រកាសពាមួយទៅម្នាក់ឡើត ហើយ បន្ទាប់មកព្រះវិញ្ញាណហិសុទ្របើកដីត្រូវបន្ទាប់ពីការប្រជុំចប់ហើយបង្ហាញរាមុង ឡើត។ យើត្រូវទេ? តើអ្នកមិនយើត្រូវ ទ្រង់យកព្រះទៅយកជាក់។ តុល្យវិនេះតើអ្នក ទូល់ទេ? តើអ្នកខូល់គ្រប់គ្រាន់ទេក្នុងការសិរីយាយថា “ចាប់ពីពេលនេះទៅ មាន វិមួយនៅក្នុងចិត្តខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំចាបព្រាណបស់ខ្ញុំចប់ហើយ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសុខសប្បាយ ខ្ញុំ នឹងជាសេស្តីយ៍”? តើអ្នកធ្វើទេ? បើកដែលធ្វើដោយ “ខ្ញុំធ្វើ!” ព្រះប្រទានពួអ្នក។

តាមរយៈពន្លឹះថ្វីថ្វីប្រសិរី

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

²⁴³ នេះគ្រាន់តែជាបុណ្យវិនសេចត្តិសេចជាពុញព្រៃដែលមួយ។ ថ្វីថ្វីវាកៅហើយចាប់ដែល គ្នាខោនិត្រូវទៅមក។

ទ្រង់រក្សាអ្នក

ទ្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះថ្វីថ្វីប្រសិរី

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

²⁴⁴ ខ្ញុំបានរក្សាអ្នកនៅវ្កីកនេះរហូតដល់ខ្ញុំ—ខ្ញុំ... គ្រួគងាលបស់ខ្ញុំមិនអធិប្បាយ ដាកបណាទ្មុំអធិប្បាយ។ តាត់នឹងព្យាយាមនាំសារសេចម្បាប់អ្នកនៅយ៉ប់នេះ ហើយ យើងនឹងប្រាប់អ្នករំពីថាគើនីងលានកម្មិតិស្សវេខែទៅថ្វីភាពិក្សរកាយព្រាម... ចំណាយដើរនោះ។ បើខ្ញុំមិនធ្វើទេ នឹងមានសេវាកម្មដូចត្រា។ ដូច្នោះអ្នកទាំងអស់ត្រា សុមព្រះរម្តាសំប្រទានពាណិជ្ជកម្មប៉ុណ្ណោះ ខ្ញុំគិតថាមានកម្មិតិស្សវេខែទៅថ្វីភាពិក្សរកាយព្រាមទីក នឹងមកដល់តុល្យវិនេះ។

²⁴⁵ ជូនដីប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែរការណយមួយឡើត សម្រាប់ការចាកចេញ។ គោលក្រោងមួនឡើត។ “ជូនដាក់ការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នកទៅលើទ្រង់ ជីត្រង់យកព្រះទំយទុកដាក់ចំពោះអ្នក។” ហើយតួនាទីប្រសិនបើអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទ្រង់ ជូនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំ...” នៅពេលអ្នកធ្វើបែបនេះ អ្នក—អ្នក កំពុងធ្វើសេចក្តីផ្លូវដែលរាយនេះ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្កិចដឹងថាគ្រោងយកព្រះទំយទុកដាក់ចំពោះទូលបង្កិច។ ហើយទូលបង្កិចលើកវិង ទូលបង្កិចយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទ្រង់។ ហើយសូមលើកវិងទ្រង់តួនាទីបណ្តុះសេចក្តីស្របឆ្នាំនៃសេចក្តីសប្បុរស ដូចដែលយើងព្រោះង។

ទ្រង់រក្សាអ្នក

ទ្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះថ្វីថ្វីប្រសិរី

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

²⁴⁶ តួនាទីនេះនៅពេលដែលយើងឱនក្នាល និយាយថា...បង្រួមបានហាំទ្រង់យកព្រះទំយទុកដាក់ចំពោះអ្នក—អីដឹង។ អី ការធ្វើលើប្រុមរបស់ព្រះអម្ចាស់! តើអ្នកមិនមានអារម្មណ៍ថា មានសេចក្តីស្របឆ្នាំរបស់ទ្រង់គ្រាន់តែទាញអ្នកខ្សោយ ទូលទៅទៅធ្វើទ្រង់ខ្សោយ? និយាយថា “ហើយព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្កិចប្រឆាំងទ្រង់។” ទូលបង្កិចស្របឆ្នាំទ្រង់។ ទ្រង់យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទូលបង្កិច ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់បានយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងខ្សោយរហូតដល់ពេលដែលទូលបង្កិចមាននូវឈាមបាប ទ្រង់បានសុគតិដំនូសទូលបង្កិច។ ទ្រង់បានដែរប្រុមដោយសារអំពើលូលាហបស់ទូលបង្កិច ដោយស្ថាមរូសរបស់ទ្រង់ ទូលបង្កិចបានជាសារស្បែកឲ្យ។”

ទ្រង់រក្សាអ្នក

ទ្រង់រក្សាអ្នក

តាមរយៈពន្លឹះថ្វីថ្វីប្រសិរី

ទ្រង់រក្សាអ្នក។

²⁴⁷ គ្រាន់តែចាំថាគទ្ធផ្លូវនេះនៅពេលអ្នកអាងក្នាលបាយបស់អ្នក។ ខ្ញុំនឹងស្មោរដឹង ប្រុមដែរដែនឹងនៅឯឱនេះថាតីគឺតាត់នឹងបញ្ចប់យើងដោយពាក្យអធិស្ឋាន។ ប៉ុន្តែ ជាដំបូង ចូរយើងទៅស្ថាបនុងឡើត។ សូមចាំថា ពន្លឹះព្រះរាជិត្យប្រសិរី ទ្រង់នៅពេលយកចិត្តទុកដាក់។ តាត់បានយកចិត្តទុកដាក់។ តើអ្នកខ្ចោះទេ? និយាយ

ថា “បាន ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំសន្យាថាពូលបង្គំយកចិត្តទុកដាក់។ ខ្ញុំកំណើងបន្ថែមទទួលនៅទៅ ពីទីនេះទៅ ខ្ញុំខ្ចល់។ ខ្ញុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ”

ម្រងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្នក។

បង្រួមប្រុសអង់ដី។ 

63-0721 ទ្រង់យកព្រះទំយទុកដាក់ ចុះអ្នកវិញ?

ពាងខបោសចប្បាលហាំ

ជ័បីសាន់វិល, អិនខ្សែមាយណា ស.ប.រ.

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីផ្តើនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា । សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបានបានទៅមនោះបែបម៉ាសីនបានបានទៅមនោះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ជាល់ខ្ពស់ បុគ្គលានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លែង ជាមួយនាម សម្រាប់ធ្វើឯកសារយំណើងលើនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្តី។ សៀវភៅនេះមិនអាចបានកំណត់បានទេ ដូចជាអ្នកស្រួលប្រើប្រាស់ទៅបានបានទៅមនោះបែបម៉ាសីន។ ក្នុងក្នុងប្រព័ន្ធទាយ យកមកវិញ បកប្រើដាកាសាដៃខែឆ្នាំ បុរីសម្រាប់ការស្តីសំមុលនិធិដោយ ធានាការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម បុសម្រាប់សម្បារ៖ដៃខែឆ្នាំ សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org